

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ І ТУРИЗМУ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА ПАРЛАМЕНТСЬКА БІБЛІОТЕКА УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ЛІТЕРАТУРИ ІМ. Т. Г. ШЕВЧЕНКА НАН УКРАЇНИ**

*Шістдесятництво:
профілі на тлі покоління
Вип. 11*

**ВАСИЛЬ СИМОНЕНКО:
«УКРАЇНО, ТИ МОЯ МОЛИТВА...»**

Біобібліографічний нарис

Київ 2007

Одинадцятий випуск серії біобібліографічних нарисів «Шістдесятництво: профілі на тлі покоління» присвячено видатному українському поету і журналісту Василю Симоненку. Посібник містить статтю Л. Тарнашинської, в якій розкривається творча біографія та аналізується творчість письменника, включає основні дати його життя і творчості, бібліографічний покажчик творів В. Симоненка та літератури про нього.

Видання розраховано на літературознавців, мовознавців, спеціалістів, аспірантів та студентів гуманітарних вищих навчальних закладів, бібліотечних працівників, усіх, хто цікавиться українською літературою.

Автор нарису	Л. Тарнашинська , канд. філол. наук, доктор філософії Українського вільного університету (Мюнхен)
Бібліограф-упорядник	Г. Гамалій
Науковий редактор	В. Кононенко

Василь Симоненко: «Україно, ти моя молитва...»: Біобібліогр. нарис / Авт. нарису Л. Тарнашинська; Бібліограф-упоряд. Г. Гамалій; Наук. ред. В. Кононенко; Нац. парлам. б-ка України. – К., 2007. – 119 с. – (Шістдесятництво: профілі на тлі покоління; Вип. 11).

- © Національна парламентська
бібліотека України, 2007
- © Інститут літератури ім. Т. Шевченка
НАН України, 2007
- © Л. Тарнашинська

Від упорядника

Біобібліографічний нарис «Василь Симоненко: “Україно, ти моя молитва...”» – черговий випуск серії «Шістдесятництво: профілі на тлі покоління».

Посібник відкривається статтею Людмили Тарнашинської «Високі реєстри Василя Симоненка», що висвітлює життєвий і творчий шлях письменника.

Далі вміщено основні дати його життя і творчості.

Бібліографічна частина складається з трьох розділів: «Література про В. Симоненка», «В. Симоненко в художній літературі» та «Твори В. Симоненка».

Перший розділ містить літературу про письменника, в тому числі й рецензії та відгуки на його твори. Матеріали подаються за хронологією публікацій, а в межах року – за алфавітом авторів або назв творів, описаних під назвою. Завершують хронологічний ряд іншомовні твори та ілюстративні матеріали: репродукції, фотографії творів мистецтва, присвячених письменнику.

Художня література про В. Симоненка у другому розділі розміщена за алфавітом авторів і назв творів.

Третій розділ складають твори В. Симоненка, подані у хронологічному порядку. В межах кожного року вони розміщені за схемою: окремо видані книги, потім за алфавітом, – твори, вміщені в періодичних виданнях, збірниках, і в кінці – перекладені письменником з інших мов (вони мають відповідне зазначення «Пер.» на початку бібліографічного опису). Назви творів описано так, як їх подано у виданні, тому назви одного й того ж твору можуть не співпадати («Некролог кукурудзяному качанові, що *згинув* на заготпункті» і «Некролог кукурудзяному качанові, що *згнів* на заготпункті»). Цей розділ містить посилання на відгуки та рецензії на збірки В. Симоненка.

До покажчика не включалися матеріали зі шкільних підручників і хрестоматій.

Завершує видання іменний покажчик, до якого увійшли всі прізвища, що зустрічаються у бібліографічних записах. Бібліографічний опис здійснено за стандартом 7.1-84.

Джерелами розшуку для посібника були державні літописи книг, газетних і журнальних статей (СРСР і України), фонди Національної парламентської бібліотеки України, електронні каталоги бібліотек країни, бібліографічні покажчики, прикнижкові бібліографічні списки. До покажчика включено літературу, що виходила протягом 1956–2007 рр. На жаль, ряд публікацій із регіональних видань не вдалось опрацювати *de visu*.

Висловлюємо подяку працівникам Черкаської, Волинської, Донецької, Запорізької, Івано-Франківської, Миколаївської, Тернопільської, Чернігівської обласних універсальних наукових бібліотек за співпрацю у підготовці посібника.

Видання розраховано на широке коло користувачів – літературознавців, мовознавців, спеціалістів, аспірантів та студентів гуманітарних вищих навчальних закладів, бібліотечних працівників, усіх, хто цікавиться українською літературою.

*Відгуки та побажання насилати на адресу:
01001, Київ-1, вул. Грушевського, 1,
Національна парламентська бібліотека України.
Науково-бібліографічний відділ.*

ВИСОКІ РЕГІСТРИ ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

...*Ти не уник свого хреста?*
Іван Світличний

«СИМОНЕНКО – ІДЕЯ»

Ця містка крилата фраза Євгена Сверстюка за назвою його статті¹ концептуально щонайпосутніше виражає творчу спрямованість Василя Симоненка, чиє ім'я утвердилось як символ українського шістдесятництва ХХ століття.

Витязем української поезії назвав його Олесь Гончар. Юнацький максималізм Василя Симоненка, «покладений» на палітру українського Слова, служив камертоном взаємин цієї «шопти» (В. Стус) сміливців із суспільством, яке випробовувало їх на громадянську мужність, стійкість і послідовність у відстоюванні поглядів та ідей.

Василь Симоненко – знакова постать другої половини минулого століття – і то не тільки в розрізі мистецькому, літературному, а й у контексті суспільному, оскільки його поезія перейнята таким потужним громадянським пафосом, що його могли почути не тільки друзі та вороги, а й пересічні українці.

Євген Сверстюк якось зазначив, що Василь Симоненко належить до тих людей, чиї біографії треба вивчати як частку історії України.

...Народився поет 8 січня, на другий день Різдвяних свят (завважмо: Василь Стус з'явився на світ на Різдво – 7 січня!) 1935 року у селі Біївці, тепер Лубенського району Полтавської області. Закінчив 1957 року Київський державний університет імені Т. Шевченка. Працював у редакціях газет «Черкаська правда» (1957-1959), «Молодь Черкащини» (1960-1963), власним кореспондентом «Робітничої газети».

Новий акцент у не вельми щедрий на факти життєпис Василя Симоненка вніс Петро Жаботинський з Полтавщини своєю публікацією в «Літературній Україні» – «Василь Симоненко – з козацького роду» [1]. Автор, зокрема, зазначає, що троюрідна сестра поета Любов Сердюк-Баран «відкопала», що їхній рід – козацький. На підтвердження цього Симоненків земляк наводить такі дані: Василева прабабуся Варвара Остапенко-Щербань тривалий час зберігала «отриману у спадок від свого батька дворянську грамоту, отриману за військові заслуги». Засновником роду

¹ Уперше надруковано без підпису автора в кн.: Симоненко В. Берег чекань. – Сучасність. – 1973; Сверстюк Є. На святі надій.: Вибране. – К., 1999. – С. 443–447.

вважається прадід Василя Симоненка – Панас Щербань, який працював волосним писарем у Тарандинцях – за дев'ять кілометрів од Біївців – саме туди ходив пішки до школи Василь. Онук Панаса Щербаня, Федір, «започаткував відгалуження родини в Біївцях, приставши в прийми до Ганни Сизьонки (Сизоненко)». Рідний дід Василя, Федір, як і онук Федора Григоровича, Петро, «славився тим, що майстерно вишивав рушники і сорочки, любляв читати книги, був прекрасним оповідачем» – ось яке генетичне коріння живило талант визначного поета. Василева мати Ганна Трохимівна «замолоду була вродливою, тямовитою, мала чудовий голос, часто виступала на сільській сцені». Мрія стати вчителькою привела її до Лубенського педагогічного інституту, однак у силу життєвих обставин провчилася там недовго. Зрадлива доля звела її із «зальотником» Андрієм Симоненком – самодіяльним актором, учителем і художником. Але ненадовго – недарма Василь називав його «пошти батьком». Все недовге життя боліло Василеві те, що невдовзі по його народженню батько «зник і провідав сина тільки по закінченні війни» – у погонах капітана. «Кажуть, подався потім у північні краї, і слід його прохолонув», – поділився автор кореспонденції своїми знаннями про Симоненків рід.

Феномен Василя Симоненка – а саме так можна визначити загальнонаціональне місце черкаського поета в українській поезії середини минулого століття – залишається феноменом навіть серед яскраво обдарованого грона столичних шістдесятників, серед поетів, які не поступалися Василеві ані талантом, ані славою, однак не змогли заступити його болідного спалаху на горизонті оновленого українського суспільства тієї доби. Прикметним є й те, що після своєї ранньої смерті поет ще більше усталився у свідомості й ментальності українського громадянства, наводячи страх на номенклатурну верхівку, яка завжди панічно боялася правдивого й чесного слова.

У Черкасах добре знали цього худорлявого скромного юнака, адже працював він в обласній пресі, часто бував у трудових колективах області. Вдумливий, спостережливий, серйозний, він ставився до своєї роботи з особливою відповідальністю, бо розумів, що стоїть біля джерел формування світогляду української молоді, замуленого роками неправди й ошуканства. Часто замислювався над «больовими точками» суспільства, розмірковував, яким чином можна подолати культивовану байдужість у людських серцях – так проявлялося почуття його громадянської відповідальності.

Опубліковані 2002 року записи в редакційному журналі проведених нарад, летучок і засідань редколегії обласної газети «Молодь Черкащини» за 1960-1963 роки дають уявлення про ту внутрішню роботу, яка супроводжувала Василя впродовж його журналістської праці, яка, розумів він, зобов'язувала його до активної громадянської позиції. Ось декілька цитат, які увиразнюють хід думок молодого журналіста:

«Нам треба вище піднімати голос проти байдужості, в якій би формі вона не проявлялася...» (18 квітня 1960 р.).

«Всі промовці говорили якось приземлено, без мрій, без польоту думок, хоч усе правильно, накатано. Коли торкалися своєї безпосередньої роботи, то складалося враження, що в них немає бажання піднятися вище, хоч частина їх навчається заочно. Ніби до кінця днів своїх вони залишатимуться той електриком, той бригадиром і т. д. А це ж – юність, їй притаманні замисли, неспокій, бажання досягти більшого, вищого, цікавішого. Розбуджувати в молоді таке прагнення – значить думати про майбутнє свого народу» (6 червня 1960 р.).

«Скільки нашого українського люду з різних причин розкидано по світу, напевне, ніхто не знає. Але вісті, які доходять звідти, переконують, що наші земляки почувають себе там кепсько... Адже вибирати собі вітчизну не можна, як, до речі, й матір. А державі має бути соромно за тих своїх громадян, які змушені поневірятися по чужині» (18 липня 1960 р.).

«Моральне падіння людини – це велика суспільна трагедія» (24 жовтня 1960 р.).

«Так писати про людину не можна, бо вона по-своєму єдина, неповторна, тільки їй властиве те, що вона робить. Щоб написати про неї гарно, то треба побачити цю неповторність» (10 квітня 1961 р.).

«...Є таке священне для всіх нас поняття, як людська праця. Вона потрібна суспільству й має свій внутрішній зміст. У наших же “трудових” темах здебільшого праця відокремлена від людини як особистості. Про всіх трударів одне й те ж: перевиконує норми, любить свою справу, користується повагою і т. п.

Побачити ж, що стоїть за людською працею, складніше...» (9 жовтня 1961 р.) [2].

Романтик, мораліст, максималіст, він виступав проти шаблонів, схематизму, міряння всіх на один копил, розуміючи, що для того, аби змінити щось в умах і серцях людей, треба передусім здолати їхню байдужість. І ця людська вада найбільше йому пече: змиритися з нею він не в силах, а тому раз по раз наголошує на цьому у своїх поетичних рядках.

Відкритість життю Василя Симоненка, по-юнацькому максималістська, романтична, визначила й наснаженість його поетичного вітаїстично піднесеного слова:

*Здрастуй, сонце, і здрастуй, вітре!
Здрастуй, свіжосте нив!
Я воскрес, щоб із вами жити
Під шаленством весняних злив¹.*

¹ Цитати подано за виданням: Симоненко В. Твори. Т. 1. Поезії. Проза. – Черкаси. – Брама-Україна, 2004. – 424 с.

Працюючи в Черкасах, Василь Симоненко часто найжджав до Києва, де завжди був «своїм» серед митців-шістдесятників. Разом з Аллою Горською, Іваном Світличним, Євгеном Сверстюком, Ліною Костенко, Іваном Драчем та іншими відвідував відомий Клуб творчої молоді. Але не пасивним слухачем – він сам активно виступав на літературних вечорах, брав участь у творчих дискусіях, виїздив на зустрічі із робітничою і сільською молоддю, мав свідому просвітницьку настанову: розбудити в своїх сучасниках почуття національної гідності, запалити їх прагненням національного відродження.

Однак Василеві цього було замало. Його діяльна натура потребувала конкретних результативних справ. Тим-то з таким ентузіазмом включився в роботу комісії, метою якої було перевірити чутки про масові розстріли в енкаведистських катівнях і відшукати місця таємного поховання жертв сталінських репресій. Василь Симоненко і Алла Горська обійшли десятки побілякиївських сіл, опитали сотні людей і з допомогою своїх добровільних помічників з числа тамтешніх жителів виявили урочища, де ревні служителі більшовицького режиму ховали сліди своїх жахливих злочинів.

Відомо, що саме за участю Василя Симоненка були відкриті таємні братські могили жертв сталінізму на Лук'янівському, Васильківському кладовищах, у Биківнянському лісі. Ці «речові докази», що послужили незаперечним аргументом геноциду, – хіба могли вони не сколихнути ніжну душу поета, спричинитися до справжнього вибуху звинувачень тій системі, яка не тільки вбивала в людині людське, а й планомірно винищувала цвіт українського суспільства?! Василеві почуття, що залишилися за конкретикою написаного ним із товаришами Меморандуму з вимогою оприлюднити ці місця й перетворити їх у національні Меморіали, який вони відправили на адресу Київської міськради, лягали у зболені поетичні рядки.

Хтозна, чи розумів тоді Василь, що чинить, по суті, громадянський подвиг, однак він не міг не розуміти, що підписує собі смертний вирок. Недаремно ж Іван Світличний риторично запитував: «На Тебе теж відкрили справу?..».

А ще вірші – сміливі, гучні, викличні, нефальшиві (фальш Симоненко не сприймав усім своїм єством – недаремно ж одна з його публіцистичних публікацій несла програмну для всієї творчості поета назву – «Декорації і живі дерева») ... Вірші, народжені з переконання:

*...Можна прострелити мозок,
що думку народить,
думки ж не вбить!*

Вірші, позбавлені езопівської конспірації, де все і всі названо своїми іменами, над якими не нависав інстинкт самозбереження, бо автор не здатний був плекати «цензора в собі». Ця відсутність «самсобіцензора» йшла від чесної вдачі, від невміння одягати маски та притлумлювати почуття, коли душу рвав біль за всіх покривджених, коли серце наказувало – за найвищим рахунком «за всіх сказати, за всіх переболіти»...

*Де зараз ви, кати мого народу?
Де велич ваша, сила ваша де?
На ясні зорі і на тихі води
Вже чорна ваша злоба не впаде.*

*Народ росте, і множитьься, і діє,
Без ваших нагаїв і палаша.
Під сонцем вічності древніє й молодіє
Його жорстока й лагідна душа.*

Або співзвучна Шевченковому «Кавказу» поезія Василя Симоненка під назвою «Курдському братові», у змісті якої без особливих зусиль можна відчутися й багатостраждальну долю українського народу:

*Вони прийшли не тільки за добром,
Прийшли забрати ім'я твоє, мову,
Пустити твого сина байстрюком.
З гнобителем не житимеш у згоді:
Йому «панять», тобі тягнути віз.
Жиріє з крові змучених народів
Наш ворог найлютіший – шовінізм.
Він віроломство заручив з ганьбою,
Він зробить все, щоби скорився ти.
О курде! Бережи свої набої –
Без них тобі свій рід не вберегти.
Не заколисуй ненависті силу,
Тоді привітність візьмеш за девіз,
Як упаде в роззявлену могилу
Останній на планеті шовініст.*

Він завжди йшов із відкритим заборолом, не криючись і не маскуючись у своїх думках і почуттях:

*Тремтять, убивці! Думайте, лакузи!
Життя не наліза на ваш копил.
Ви чуєте?*

Василь Симоненко наче відчув у своїх жилах кров усіх попередніх поколінь, яким не дали права сказати, виспівати і які начебто переклали на нього цю неunikну й многотрудну місію. Слово його мовлене не тільки від власного імені, тому воно сконденсувало в собі таку потужну енергію любові й ненависті.

Тож трагічна смерть двадцятивосьмирічного поета була закономірністю радянської системи, яка, побавившись трохи у демократію, злякалася вільнодумства молоді генерції і всіляко – аж до фізичного знищення – змушувала її замовчати. Коли – застосуванням пожежних машин і водометів, як це було під час мирного зібрання київської молоді біля пам'ятника Шевченку на знак сотих роковин прибуття праху Кобзаря з Петербурга до України для перепоховання його на Чернечій горі; чи сокирою, котрою було підступно вбито Аллу Горську; цензорським пером, що безжально шматувало кров'ю писані твори; чи залякуваннями й арештами, усілякими інсинуаціями. А коли й жорстоким побиттям, як це фатально сталося з Василем Симоненком, після чого його життя згасало, немов тремтлива свічка на вітрі.

Кожен по-своєму реагував на ту атмосферу дедалі сильніших заморозків опісля такої короткої відлиги. Вільнодумний козацький Василів дух бунтував проти наруги над особистістю, повзучого репресивного свавілля можновладців. Він не втомлювався (і не боявся) звирятися у любові до України – маю на увазі як страх бути покараним, так і звичайний для поета острах смислових повторів:

*Україно! Ти – моя молитва,
Ти моя розпука вікова...
Гримотить над світом люта битва
За твоє життя, твої права.*

Підозріле ставлення владців до Василя Симоненка спричинили не тільки його чесна громадянська позиція та сміливі трибунні вірші, а ще й той факт, що твори поета побачили світ на Заході: у мюнхенській «Сучасності» було опубліковано щоденникові «Окрайці думок» та надруковані в Україні вірші.

У щоденнику Василя Симоненка залишився запис від 3 вересня 1963 року: «Друзі мої припишкли, про них не чути й слова. Друковані органи стали ще бездарнішими й зухвалішими. “Літературна Україна” каструє мою статтю, “Україна” знущається над віршами. Кожен лакей робить, що йому заманеться... До цього ще можна додати, що в квітні були зняті мої вірші у “Зміні”, зарізані в “Жовтні”, потім надійшли гарбузи з “Дніпра” й “Вітчизни”...» [3, 365].

Це Василь писав уже через рік після звірячого його побиття, коли остаточно стало зрозумілим, що система відверто демонструє свою силу,

вказуючи українській інтелігенції місце «на задвірках», а то й у тюрмах, і недавній юнацький наїв розтанув, як дим. Натомість прийшли гіркота й усвідомлення своєї трагічної долі. Усвідомлення, бо до того було тільки інтуїтивне відчуття, про що свідчать написані поетом за вісім років до смерті рядки: «...в тридцять смерті в очі подивлюсь».

І як сумний підсумок:

*На цвинтарі розстріляних ілюзій
Уже немає місця для могил.*

Як згадують очевидці, влітку 1962 року на залізничному вокзалі в Черкасах між буфетницею ресторану і Василем Симоненком сталася суперечка, причиною якої послужило те, що за кільканадцять хвилин до обідньої перерви вона відмовилася продати йому пачку цигарок. Шум привернув увагу двох міліціонерів, які вимогливо попросили пред'явити документи. Їхня реакція на редакційне Василеве посвідчення була неадекватною: на очах у здивованої публіки вони скрутили поетові руки й потягли до вокзальної кімнати міліції.

Тепер важко сказати, наскільки спланованою була ця «акція». Чи, може, вона планувалася спонтанно по тому, як Василя було затримано (але ж, мабуть, не випадково на вокзалі: мовляв, менше навідуйся до столиці та менше намотуй кілометрів по Україні), однак тієї ночі Симоненко невідомо чому (черкаська міліція заплутувала сліди? Чи хотіла вчинити розправу чужими руками провінціалів – своїх підлеглих?) опинився в камері затриманих лінійного відділення міліції аж за тридцять кілометрів від обласного центру – у містечку Сміла.

Василя забрали звідтіля наступного ранку колеги-журналісти Петро Жук, Віктор Онойко та поет Микола Негода. Ось як згадували його «визволителі» те повернення із Сміли до Черкас: «Коли Василь сів на переднє сидіння поруч із шофером, повернувся до нас і закотив рукава сорочки:

– Ось подивіться...

Ми жахнулися: всі руки були в синцях.

– А на тілі, здається, жодних слідів. Хоч били. Чим били, не знаю. Якись товсті палиці, шкіряні і з піском чи що. Обробили професійно. І цілили не по м'якому місцю, а по спині, попереку.

– За що? – вихопилося в нас.

– Я, бачте, їм не сподобався. Коли везли туди, погрожували: ну, почекай, ти ще будеш проситися, на колінах повзатимеш. Я ж їх поліцаями обізвав і ще... Вони затягали виявилися. Як же, потрапила до рук т а - к а п т и ц я. Та, мабуть, і звикли ставитися до людей, як до бидла... – Василь вилаявся і потім додав:

– У тому казематі мене зачинили. Я почав грюкати в двері. Довго не відчиняли. Я ще дужче. З'явився один здоровило, як лещатами, скрутив

за спину руки, на зап'ястя наче зашморг накинув, штовхнув донизу, на дерев'яний лежак і прив'язав до нього поясами, що там були. Тепер я вже не міг і ворухнутися. Руки пекло, як у вогні. Кажу: що ж ти робиш, гад? Отоді він і почав мене лупцювати. І зараз відчуваю, ніби щось о б і - р в а л о с ь у с е р е д и н і...» [4].

Те побиття стало фатальним. Приречений на повільне мученицьке вмирання (медицина була безсилою погамувати постійні болі в попереку), Василь Симоненко все ж намагався бути у вирі літературно-мистецького життя, спілкуватися з друзями, мужньо сприймати цензорські загати. Адже за поетового життя побачила світ лише одна його збірка – «Тиша і грім» (1962). Решту Василевих збірок його друзям доводилося «пробивати» у друк неймовірними зусиллями вже по його смерті.

Так, фактично вже самотійним життям зажили (хоч і понівечені цензурою, спотворені, порізані живцем) Симоненкові книжки: «Земне тяжіння», збірка новел «Вино з троянд» (1965), «Поезії» (1966), «Избранная лирика» (1968), далі, аж через п'ятнадцять літ – «Лебеді материнства» (1981), том вибраних поезій (1985), книжечки для дітей, творячи в атмосфері українського культурного космосу той феномен Симоненка. Його досі намагаються збагнути навіть самі представники когорти шістдесятників: «... ми відчували щось вище в ньому: він був на висоті лету в невідоме». Ці тодішні відчуття пояснюють теперішнє переконання автора цих слів Євгена Сверстюка: «Шевченко розмовляв з Богом, присутність якого відчував постійно. Симоненко навчився говорити, як перед Богом» [5].

Патріотизм його не силований, не показний – він органічний, глибинний, на генному рівні, загострений межевою ситуацією українського суспільства, яке в черговий раз стало перед вибором: гнути спину й далі чи розправити нарешті згорблені утисками й важкою працею плечі.

...Якось тихо, нібито непомітно йдуть із життя ті, кого ми звемо шістдесятниками: услід за Євгеном Гуцалом відійшли у Вічність Володимир Дрозд, Микола Вінграновський, Роман Корогодський... Усе менше залишається тих, хто пам'ятає Василя Симоненка живим, хто спілкувався з ним у нелегких буднях та коротких святах шістдесятих років минулого століття, хто розділяв із ним і погляди, й переживання, хто знав його у хвилини скрути й радості. Тим-то такими цінними є для нас свідчення та спостереження Василевих сучасників, їхні спогади й «замальовки з натури». Саме з цієї мозаїки спогадів і можна відтворити характер та життєпис Василя Симоненка, який сам зовсім не дбав про те, аби залишити нащадкам міф свого імені: він жив як жив – без фальшу, без пози, без хизування а чи зазирання в той час, коли про нього писатимуть нащадки. Він жив як жив – просто, чесно, самовіддано... Вперто йшов своєю дорогою, попри всі перешкоди й випробування.

«Василь був худючий і кострубатий... Він уперто, насуپлено дивився в корінь. Сам він, наче корінь, вийшов з землі, з органічною любов'ю до неї і свого селянського роду», – так змальовує візуально-психологічний портрет поета Євген Сверстюк [6, 444].

А Борис Олійник додає: худорлявий, середнього зросту, з помірною засмагою та по-сільському зачесаною чуприною. «Коли щось і виділяло його з-поміж інших, то хіба характерне полтавське “ель” та ще іронічність (найперше стосовно себе). І прихована за цією іронічністю схильність до самоаналізу» [7]. А ще, за його спогадами, Василь закохувався щедро, але якось так сором'язливо, що часто зупинявся перед порогом освідчення.

Мовчазним і водночас іронічно-колючим називав його Олексій Дмитренко, додаючи до портрета такі деталі: «...худорлявий, у блаженському й вицвілому, немов розчиненому в коромислах диму, сіро-білому плащику чорночуб Василь», мав він «по-чоловічому чоласте обличчя з гострими, випуклими крізь землистозжовклу шкіру жовнами» [8].

«...Василь Симоненко писав просто і чесно, він тільки виписувався, тільки починався. Йому, відірваному від столиці і її новацій, було найтяжче. Симоненкові судився найдовший шлях у поезію і – на пекучий сум – найкоротше життя», – таким особистісним пережиттям забарвила свої спогади Ірина Жиленко на сторінках «*Nomina feriens*» [9].

Дуже опуклу характеристику Симоненкові-поетові, що «викристалізувався в провінції і вніс свій струмінь у поезію – струмінь оголеної правди і непідкупної честі» дав Євген Сверстюк: «З ним не можна було сперечатися – він не висловлював квапливих напівдумок, він про все подумав і там, де інші багато й неясно балакають, – мовчав. Уся наша втіха, що цей його стиль відбився в тому, що він залишив нам» [6, 444-445].

Однак ота «кристалізація в провінції» була досить непростою й болючою. Взагалі тема «провінція і поет» для Василя Симоненка мала своє, особливе смислове наповнення: він відчував, з одного боку, певні переваги «несуєтності», а з іншого – обмеженість і духовну задуху від браку середовища. Тому на початку 60-х раз по раз звірявся друзям у листах, зокрема Анатолієві Перепаді та Іванові Світличному: «Навколо мене тупцює нудьга» або «...і до Києва хочеться, аж жижки трусяться», «...бо аз відірваний від світу» [10, 109, 111]. Боляче, хворобливо сприймав «епістолярне» мовчання київських побратимів – мав, очевидно, здатність «приростати» душею до людей, близьких за духом і споріднених ремеслом. «Дуже вдячний тобі за листа, – писав він Анатолієві Перепаді. – Я одержую їх так рідко (не лише від тебе), що кожен з них ніби пучок світла в мою печеру. Звичайно, я зворушений твоїми запросинами до столиці, але про це годі й мріяти. Доживатиму я свій вік у провінції, бо не володію спритністю влаштовуватися, а на моїй тонкій шиї багато всіляких мора-

льних та неморальних обов'язків» [10, 107]. Ці рядки написано в березні 1962-го, а вже у листопаді того ж року на адресу І. Світличного полинув лист іншого змісту: «Іване, маю до тебе маленьке прохання. Дізнайся, будь ласка, які екзамени і в якому обсязі треба скласти, щоб доскочити звання аспіранта вашого інституту. У наступному році я хочу спробувати свої сили. Певна річ, мене штовхає на цей крок не жадоба знань чи патріотичне бажання безкорисливо і самовіддано прислужитися дмитеркознавству. Просто чую, як щоденно тупію і висихаю під гарячим черкаським сонцем. Душа міліє, а це вже являє певну небезпеку навіть для моєї поетичної довбанки» [10, 110-111]. Йшлося про вступ до аспірантури академічного Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка.

Власне, це було логічне рішення, адже прийшло непросте, іронічно прокоментоване усвідомлення: «Кореспондентська кар'єра моя вже видерлася на стрімку кручу і, очевидно, перегодом шелесне у прірву: маю попередження, що не можна так безбожно байдикувати і “розкачуватися”. Але я продовжую гойдатися на рипучім гіллі газетного красномовства, як наші далекі предки гойдались на тропічних деревах. З них все-таки вийшли люди, то, може, й з мене щось вийде. Благословен, хто вірує!» [10, 113].

Василь Симоненко мав досить точне відчуття ситуації й особливе відчуття індивідуального часу, яке в силу обставин підганяло його, змушувало до максимального напруження всіх творчих сил.

Так, Олексій Дмитренко, через три десятиліття після спілкування з Василем Симоненком, подаючи у своїх спогадах його «словесні каскади» не як «букву, а як творіння пам'яті», наводить їхню розмову після публікації в «Літературній Україні» від 5 жовтня 1962 року статті Анатолія Макарова «В атмосфері великих сподівань». Прочитавши її вголос, Василь зупинився на таких рядках: «Я хочу сказати, що українська поезія живе в чеканні нового великого імені поета...» і, за свідченням співрозмовника, прокоментував: «Тяжко вибиватися в літературу з периферії. Запам'ятай... Варишся в своєму соку, переварюєшся, відстаєш. Не встигнеш – ніким не помічений і не знаний – у своїх терзаннях і сумнівах написати пекучий рядок, а літературні ключі вже аж ген-ген за обрієм даленіють. Спробуй – наздожени! То правда, що реклама – найперший рушій прогресу. Й не тільки в техніці, а й у літературі. От і Анатолій Макаров, мабуть, найерудованіший із молодих критиків, нанизує легіон новобранців: Ліна Костенко, Іван Драч, Микола Вінграновський, Віталій Коротич, Микола Сингаївський... Справедливо? Мабуть... Тільки де ж – Борис Олійник, Володимир Підпалій, Петро Скунець, Петро Засенко?» [11]. В огляді, де також «звучали» імена Грицька Кириченка, Роберта Третьякова, Михайла Сіренка, Василя Діденка, імені Василя Симоненка чомусь не було.

Можливо, випадковість, однак те йому, вразливому, як кожна творча особистість, безперечно, боліло й ятрило груди.

Однак Василь уважно прислухався до поезії своїх побратимів, радів їхнім успіхам, не пропускаючи нагоди публічно похвалити, підтримати. Все прочитане, осмислене, ясна річ, давало йому самому нові імпульси для власних творчих пошуків.

Так, скажімо, у газеті «Молодь Черкащини», де Василь Симоненко тоді працював, було надруковано його рецензію «Краса без красивостей» на збірку Ліни Костенко «Мандрівки серця». В цій статті, зокрема, знайдемо думки, котрі вияскравлюють самого автора, який, до речі, декларує тут себе не критиком, а лише читачем: «Хтось говорив, що рецензувати поезію, значить, цитувати її. В цьому багато правди. Ніякий переказ, ніякі глибокомудрі коментарі не в силі відбити всі барви, тони й півтони, настрої і найтонші порухи душі художника. У всякому разі: чим більше припаде тобі до серця книга, тим більше витягів з неї самі просяться на папір. <...> Третя книга Ліни Костенко на диво рівна. Тут немає слабких віршів. Є прекрасні і хороші поезії. Найслабші з них могли б стати окрасою багатьох поетичних збірок»¹.

Євген Сверстюк згадує вечір у Черкаському педагогічному інституті, на якому виступали яскравий столичний гість Микола Вінграновський та «тутешній» Василь Симоненко. З усього відчувалося, що Василя люблять земляки – вже навіть саме його ім'я викликало хвилю оплесків. Однак пильну увагу до його творчості засвідчило не тільки це, а й записка такого змісту: «Яку це Ви самотійну Україну маєте на увазі, коли пишете –

Хай мовчать Америки й Росії...

.....
*Маю я святе синівське право
З матір'ю побуть насамоті».*

Цілком знаючи адресну провокативність такого «зацікавлення», Василь спокійно й зумисне недбало прочитав написане й відповів так, що будь-які контраргументи вже були безсилі: «У мене Україна одна. Якщо автор запитання знає другу – хай скаже. Будемо вибирати».

Про те, як емоційно сприймали поета слухачі, залишив нам спогади Олексій Дмитренко. Після прочитання Василем у санаторії, де він виступав, творів «Жорна», «Некролог кукурудзяному качанові, що згинув на заготпункті», «Злодій», «Ти знаєш, що ти – людина?», «Світ який – мережево казкове!», «Герострат», «Синові, або Лебеді материнства», епітафії з «Мандрівки по цвинтарю», «Заячий дріб» відпочиваючі буквально внесли його до ідальні на руках.

¹ Молодь Черкащини. – 1962. – 23 берез.

Тоді, в шістдесяті роки, молоді неофіти спрагло вбирали в себе все нове, що з'являлося в довколишньому культурному просторі – і не тільки на українських, зокрема столичних теренах, а й серед російських інтелігентів, які також під час хрущовської відлиги переживали духовне відродження. Василь Симоненко, за свідченням Євгена Сверстюка, особливо прислухався до поезії Євгенія Євтушенка, яка була тоді в апофеозі всезагальної цікавості. Він часто в розмовах з іншими звіряв свої відчуття стосовно того, чи має цей поет справжній, «невдаваний» глибокий хист, адже бути «модним» – ще не означає бути істинно талановитим. І схилявся до думки, що цей модний московський поет усе ж таки не має того стрижня, яким визначається справжній, «правдивий» талант, однак в силу своєї обдарованості, незалежності й опозиційності за сприятливої суспільної ситуації в Росії має можливість публікувати твори, які здатні пробуджувати інших. Отже, вже в цьому Василь мав поживу для порівняння: «там» друкують те, що в нас, в Україні, стає приводом для пильного нагляду й цензури...

Дякуючи товаришам за зауваги до його віршів, він, однак, вважав за потрібне уточнити: «...Мабуть, тільки причину тих вад не вірно розумієте ви. Справа не в провінції. Справа в тому, що зараз я переводжу свій поетичний тепловоз на рейки сюжетности. І відверто зізнаюся, що ще не вмію рухати події лаконічно. Може, й не зумію – адже одного хотіння тут замало. Окрім того, є товариші, яких можна “провести” тільки словесним туманом. Це, між іншим, зробив талановито Іван Драч у своєму “Ножі”. Я зробив це в “Голодній симфонії”. Цю поему я дуже люблю, бо, можливо, нічого кращого й не напишу. То ж пробач мені чванство» [10, 107].

Про коло читацьких інтересів Василя Симоненка свідчить Євген Сверстюк: у партком університету було донесено, що нібито студент Василь Симоненко десь казав, що Джек Лондон «кращий за Семена Бабаєвського»; «Земля людей» Сент-Екзюпері потрапила йому до рук вже в лікарняній палаті восени 1963 року, от хіба що тонесенька книжечка поезії Артура Рембо чи «Вибране» Олександра Блока живили його художню уяву раніше.

Читав, міркував, порівнював... Робив свої висновки... І часто говорив та писав про те дошкульно, з іронією. «Муза моя дрімає, сердешна, але зрідка нашіптує мені всяку всячину. Зараз ми з нею сперечаємося про Герострата. Вона каже, що він покійник, а мені ввижається він майже з кожної трибуни». І далі: «До Черкас нарешті докотилася хвиля євтушенківщини. 20-тонні молодиці за добу втрачають по центнеру ваги від суперечок. Начальники ховають вкладиші “Правды” в сейфі і мовчать» [10, 109].

Іронізував і над собою: «Конкурс – то заманлива річ, але, наскільки пам'ятаю, його умови передбачають мобілізаційний характер творів. І до того ж вони повинні відображати цікаве життя піонерів – збір металобру-

хту, вирощування кролів і т. п. Я ще не почуваю за собою такої сили і хисту, щоб взятися за ці теми» [10, 109]. І це писав уже визнаний поет!

Високо цінував Василя Симоненка Іван Світличний, особливо його пізню творчість, був автором рецензії на Василеву книжку «Тиша і грім», виступав на його творчому вечорі. Кожна їхня зустріч (а Василь Симоненко під час приїздів до Києва завжди гостював в оселі Світличних, на Уманській, де почувався як вдома) перетворювалася на свято. Говорячи про Симоненка, Іван Світличний аж світився, згадував Роман Корогодський.

Любив Іван Олексійович влаштовувати свято й своїм друзям – для цього він вмикав старенький магнітофон «Весна» з записами «живого голосу» шістдесятників, і особливо пишався тим, що має, з-поміж інших записи Василя Симоненка. Думається, він наче провідчував близьку поетову смерть. Тож кожен, хто приходив до оселі Світличних, міг почути тоді ще не друковані вірші: «Україні» («Задивляюсь у твої зіниці»), «Злодій», «Пророцтво 17-го року», «Де зараз ви, кати мого народу?», «Лебеді материнства»... На жаль, записи було вилучено КГБ при обшуку у Світличних 12 січня 1972 року. Але такі касети з «живим голосом» поетів розходилися по домівках й інших шістдесятників (Іван Олексійович тиражував касети й роздаровував друзям). Зокрема, про це згадує й Опанас Заливаха – пізніше їх у нього також вилучили як доказ «зберігання і розповсюдження».

Іронічний «епістолярний тон» зберігав Василь Симоненко і в листах до Івана Світличного: «...Незрозумілим лишається і той обурливий факт, що естет-рецидивіст Ів. Дзюба досі не виключений з Спілки або спеціальним рішенням президії не перейменований в Ів. Зуба. Це просто не вкладається у мій провінційно-лояльний мозочок. А як там Євг. Сверстюк: чи вже доскочив класового самоусвідомлення, чи ще досі хибно вважає, що Шевченко був українцем?

До речі, недавно був у Моринцях та Кирилівці. Обшарпані Моринці спішно припудрюють до 150-річчя Тараса, бо інакше туристам не буде що показувати. Оформляють державним (!) коштом центр села. Не вирішено тільки, кому біля клубу ставити монумент – незабутньому Потьомкіну чи Шевченкові. А люди кажуть приблизно таке:

– Що воно за людина отой Тарас?! Навіть мертвий добро нам робить» [10, 111].

Іван Світличний залишив у своєму творчому спадку вірш «В. Симоненкові», написаний 1972 року:

*На Тебе теж відкрили справу?
Ти не уник свого хреста?
Терпкі згорьовані уста
Не слинили каправу славу*

*Для всевказівного перста.
Щодня конвоєм на криваву
Безлюдну, юдину розправу
Іде мужича правда-мста.*

*Щодня таврує – дітись ніде! –
Жерців осліпкої Феміди
Твій гнів, Твій суд, Твоє ім'я.*

*Ти тут? Я стукаю. Ні звуку.
Ти – тут? Хіба не чуєш стуку?
...Самотня камера Твоя¹.*

Валерій Шевчук у своїх спогадах про Івана Світличного згадує також Василя Симоненка: «Василь тоді висловлювався різко й уїдлимо щодо сильних світу цього, розповідав курйозні історії...» [12]. «Щира дружба і, сказати б, якась взаємна закоханість лучила Івана Світличного і Василя Симоненка, який зупинявся в нього під час своїх приїздів до Києва, ділився своїми творчими задумами, “начитував” на Іванів магнітофон нові поезії. Саме завдяки Світличному було збережено багато неопублікованих тоді (та й довго ще після того) творів Симоненка; саме завдяки Світличному вони знайшли шлях до “самвидаву”, а потім і на Захід», – ділиться своїми спогадами Іван Дзюба [13].

Ще одна цікава подробиця: в тій пачці листів Симоненка, що зберігалися у Світличних, на кожному листі ліворуч зверху каліграфічним почерком поета виведено: “СЛАВА УКРАЇНІ” (зі спогадів М. Осадчого та з публікації листів В. Симоненка в «Сучасності»).

У цьому тексті часто згадується ім'я Івана Світличного – і це не випадково, адже, як писав Р. Корогодський, Симоненко і Світличний – це тема окремого роману, з трагічним фіналом.

Ця духовна спорідненість двох поетів, безперечно, мала взаємний вплив. І то не тільки на життєстояння або, іншими словами, на вироблення імунітету проти будь-яких невдач та випробувань, а й безпосередньо на поезію, яка живе за своїми особливими саморухливими законами.

«Безумовний відблиск поезії Світличного і його особи на творах Василя Стуса і Василя Симоненка», – вважає Лесь Танюк [14]. «Як я радів, як святкував у душі, – зізнається Анатоль Перепадя, – коли сходилися при мені Світличний і Симоненко, друзі-нерозливовода, і як померкло морозне саяво грудневого ранку, коли я зняв телефонну трубку в редакційній кімнаті і трубка голосом Івана Світличного, – не його звичним лагід-

¹ Світличний І. В. Симоненкові // Світличний І. У мене – тільки слово: Поезії. Поеми. Переклади. –Х.: Фоліо, 1994. – С. 56. – (Сер.: «Укр. л-ра ХХ ст.»).

ним, а якимсь відстороненим, здавалося навіть, байдужим, сказала: “Помер Василь Симоненко”» [15].

Анатоль Перепада згадує, як перед тим кілька тижнів поспіль щоп’ятниці збирав своїх друзів Іван Світличний, і всі вони їхали нічним потягом до Черкас, аби провідати Василя в лікарні, де доводилося себе «брати в руки», аби не видавали емоції. «...Усю розмову вів сам Василь, не втративши в своїй хворобі ні властивої йому дотепности, ні невситимої цікавості до всього, що відбувається за стінами лікарні. От тільки подих у нього був частий. <...> Світличний привіз, пам’ятаю, якісь останні ліки проти раку, попросив сестру, щоб вона робила уколи. Але найважливіше, чого тоді потребував хворий, – це присутність друзів (ми це добре розуміли). Це була козацька смерть (13 грудня 1963 р. – Л. Т.), і мені, авторові цих рядків, і Світличному, як він потім згадував про це не раз, відпечаталася в пам’яті Симоненкова приказка на переказувані йому в палаті літературні й політичні події: це фашизм, фашизм...» [15]. Із Симоненковими рукописами, покладуваними до портфеля Анатолія Перепаді, поверталися вони з Іваном Світличним холодного грудневого дня 1963 року з Черкас до Києва, поховавши черкаського друга, «осиротілі невітійно і назавше».

Як згадує Микола Плахотнюк, 13 грудня 1963 року в актовому залі Київського університету мав відбутися виступ хору «Жайворонок», а перед початком виступів студент університету Григорій Халимоненко повідомив: «Сьогодні рано-вранці в Черкасах помер український поет Василь Симоненко». Тоді ж у залі й підбралася група тих, хто вирушив до Черкас на похорон: Алла Горська, Михайлина Коцюбинська, Іван Світличний, Євген Сверстюк, Людмила Семикіна й Григорій Халимоненко. Були також офіційні представники від Спілки письменників – Микола Вінграновський та Володимир П’янов.

Тоді, після похорону, ще в поїзді між Євгеном Сверстюком та Іваном Світличним виникла розмова – про Василеву творчу спадщину. Сверстюк стояв на тому, що вірші – гріхи комсомольської юності, тобто політичні, що їх автор не хотів друкувати, не варті того, аби їх зберігати, Світличний же повторював: треба зберегти все.

У середовищі київської інтелігенції Іван Світличний поширив ідею зібрати кошти на спорудження пам’ятника Василю, було задумано й мистецьку лотерею, аби виручені гроші залучити на цю справу, яку підхопили в багатьох гуртах. Однак здійснити цей намір завадили офіційні кола, які почали посмертне шельмування доброго імені поета (стаття «Еверест підлості» в «Радянській Україні»), й спішили, залякуючи Василеву матір, поставити на його могилі такий, що був угодним їм. Натомість зібрані кошти було просто передано матері поета.

Відкриття ж пам'ятника на могилі Симоненка відбулося у грудні 1967 року. З цієї нагоди в Черкасах знову зібралися його однодумці, що-правда, їхні ряди поріділи – то був час приморозків і нагінок.

Процитую, як Микола Плахотнюк описує вечір пам'яті поета 22 грудня 1963 року: «На сцені – великий графічний портрет Василя Симоненка роботи Алли Горської. На столі в глечики кетяги червоної калини. Заля переповнена. З магнітофонної стрічки лине голос Василя Симоненка (це Іван Світличний записав його для нащадків): “Задивляюсь у твої зіниці...” Стихає голос поета, на освітлений кін виходить Іван Світличний. Він пристрасно, дещо схвильовано і неголосно, але чітко виголошує своє слово про Симоненка і зачитує Василеву передсмертну записку. Текст того слова згодом увійде до самвидавної збірки поезій Василя Симоненка, де вперше вміщено фрагменти його щоденника» [16].

Про ситуацію після короткої «хрущовської відлиги», коли «цензори» з подвоєною енергією відновили своє пильнування «морального обличчя будівника комунізму», свідчить і такий факт: на нараді молодих письменників Миколі Рачукові було запропоновано написати спогади про Василя Симоненка «в потрібному для офіціозу ракурсі», однак той не «купився» на обіцянку посприяти в отриманні членського квитка Спілки письменників України та інших письменницьких зваб.

...Розмірковуючи про феномен Василя Симоненка, його «духовні острови», дослідники, як правило, мають у підтексті його географічну провінціальність, віддаленість від осердя столичного мистецького життя (за винятками приїздів до Києва, листування з товаришами тощо), які він, по суті, зміг здолати своїм наснаженим Словом. Те палке Симоненкове Слово було присутнім і функціонувало в столичній атмосфері не епізодично, а постійно: завдяки своїй винятковій сугестивності, насиченню почуттями, тій високовольтній напрузі, щирості й правдивості, що здатні витворювати постійне та притягальне силове поле. І саме в цьому бачиться Симоненків феномен, джерела якого, здається, він сам і найкраще пояснив: «Нам слід завжди пам'ятати про те, що на Черкащині є три священні вершини й усіляко охороняти їх. Перша – це Тарасова гора в Каневі, де покоїться прах Кобзаря; друга – Богданова гора в Чигирині, звідки пішла слава козацька; третя – Михайлова гора в Тимківщині під Каневом, на батьківщині Михайла Олександровича Максимовича, першого ректора Київського університету, великого вченого й мислителя» (19 листопада 1962 – із цитованих вище записів редакційних летучок).

Чи ж не ці «священні вершини» й живили енергетично поетичний талант Василя Симоненка, давали йому ті духовні опертя, що й визначили феномен, сформульований Євгеном Сверстюком як «Симоненко – ідея»?

До цього годилося б додати хіба що власне поетові рядки:

*Скромна праця моя –
То не пишна окраса,
Але в тому, їй-богу,
Не бачу біди –
Щось у мене було
І від діда Тараса,
І від прадіда – Сковороди.*

ПОЕТИКА «ПОРИВАНЬ» ЯК ЕСТЕТИЧНА НОРМА

«Хрестоматійний» Василь Симоненко легко вкладається в узвичаєні схеми, дозволяючи бачити в його творчості лиш певні домінанти й, відповідно, певні суперечності, які, проте, досі не аргументовані літературознавцями. Однак, як це буває, найлегше пояснити речі, здавалося б, непояснювані. Адже все має свої причини й підспудну, здебільшого неусвідомлювану письменником мету – як у контексті власної творчості, так і в контексті цілої національної літератури. І на прикладі творчості Василя Симоненка – саме в силу її суперечливості – це найлегше збагнути.

Як на мене, саме цей поет, один із «першотрибунів» шістдесятництва, узявши на себе Шевченкову роль «будителя Словом», інтуїтивно (і, по суті, єдиний з-поміж шістдесятників) став добровільною «самоілюстрацією» того межового для тодішньої літературної ситуації стану, коли відбувався потужний злам свідомості, перелом у пошуках виразних художньо-естетичних засобів для відображення нового світовідчуття, нового самооприядлення у Слові, супроводжуваний як інерцією старого мислення, так і навалюю нових інтенцій, алюзій, аналогій тощо. Певною мірою він свідомо приніс себе у жертву, адже не міг не відчувати того, що цим самим дає привід для критичного потрактування власного творчого набутку. Однак якщо виходити з того, що кожен митець має свою, покладену лише на нього, місію, смислову запрограмованість, то ця Симоненкова контрверсійність набуває певного ідейного сенсу, глибина якого «перекриває» ті художньо-естетичні втрати, яких він зазнав на своєму непростому творчому шляху.

Отже, йдеться не про зняття глянцю з постаті всенародного улюбленця (одна з перевитратних наших соцреалістичних «хвороб», що давно зайшла в «хроніку»), не про безпідставне виправдання його постійного гой-

дання між поетичними «вершинами» й «низинами» (що було «на руку» його недругам і недоброзичливцям), а про намагання *зрозуміти* – чому.

Василь Симоненко, як і кожен із його побратимів-шістдесятників, був «вписаний» як у свій соціальний час, так і в час своєї генерації. І цей час, один і другий, коригувався його індивідуальним, зокрема й біологічним, часом, відпущеним йому Богом на дуже інтенсивне, а відтак і надміру емоційне проживання життя. В цьому ракурсі можемо говорити про стиснутий до неімовірності індивідуальний час поета, коли треба було за короткий період життя сказати багато, «виговоритися» нібито наперед, втиснути в рядок багато емоцій та думок. І не вина поета, що йому не дано було піти «верховіттям» філософічної афористичності та метафоричної глибини, а переважно «низинами» національно наснажених ідеологем та житейських сентенцій – він мав власний шлях до духовних вершин. Адже тут треба ще брати до уваги й фактор рецепції, готовність чи, іншими словами, налаштованість читача на сприйняття певних істин у поетичній формі. І Василь Симоненко «чув» серцем потреби свого часу та своїх сучасників.

Про це чи не найкраще сказала ще одна шістдесятниця Ірина Жиле-нко: «Кінець 50-х – початок 60-х – це були не просто роки. Це була Країна поезія. Не лише Київ (і Україна), але й весь Радянський Союз раптово вибухнув поезією. Не буду пояснювати це божественним промислом (чи космічним). Не буду розводитися про політично-державні причини цього феномену. Вони бо загальновідомі: “відлига”, “критика культу особи” і пов’язані з цим великі надії нашого покоління. Відома також думка про те, що поезія була єдиною формою протесту. Вона заповнювала собою порожню нішу душі радянської людини, спраглої інформації і правди, тієї “правди”, яка, як нам здавалось, є десь.

...Шістдесятникам пощастило увійти в літературу *в час найвищої потреби суспільства в поезії* (виділення моє. – Л. Т.). У цьому наше величезне везіння і щастя. 61-й-62-й роки винагородили нас (наперед?) на всі наступні лихоліття. За ці три роки сонця ми зросли (і політично, і культурно), зміцніли й загартувалися» [17].

Я не випадково вживаю тут слово «виговоритися», а не «виписатися»: на це є кілька причин. По-перше, не забуваймо про налаштованість шістдесятників на трибунність їхнього слова – і тут годі відкинути загальну атмосферу трибунності спільного тоді культурного радянського простору періоду хрущовської відлиги (а озиратися, чи то пак, рівнятися «на Москву» було у ті роки звичною справою). І не мало особливого значення, читалися чи ні ті поезії на широку стадійну аудиторію чи на камерний зал. Мало значення прагнення «виговоритися», «докричатися», «догукатися», відчувати резонування слова, його пружність – не внутрішню, художньо-естетичну, а зовнішню: як воно пружинить «на людях», в умах

і серцях сучасників. І Василь Симоненко наче носив у своєму серці оте відоме поетове: «За всіх скажу. За всіх переболію», й воно вирувало у ньому потужними громадянськими турбулентними потоками.

Така «трибунна ситуація» в літературі постсталінської епохи має своє психологічне пояснення – як нормальна реакція людської психіки «викричати», «виговорити» довго тамовані (й на генетичному рівні теж) біль (згадаймо Симоненкове: «Я горя на світі застав багато...»), стрес, накопичене нервово напруження, «відпружитися вслух» – тобто мати свого вдячного слухача (подібні ситуації зняття «психологічної втоми», «розговорювання», а відтак «розсіювання» кожен із нас переживає повсякчас на нижчому рівні у буденному житті; література ж віддзеркалює більш узагальнені речі суспільства).

Стиснута лещатами заборон і утисків пружина народного болю мала вибухнути голосом молодим, чесним і сміливим:

*Я не можу мовчати.
Прощай, мовчання!
Говоріть, мої очі!
І серце моє, говори!*

Звідси – форма віртуального діалогу, звертання «на ти» до уявного співрозмовника, слухача як конкретного адресата («ти» – кожен із сучасників!), «займенниковий акцент», чітка, сконденсована форма вислову, адаптованість поетових почувань до сприйняття пересічного громадянина.

Тож як можна було викричатися, догукатися без патетики, без риторики, без пафосу, без надривної часом емоційності, якщо сама «земля кричить», а «українська мелодія», за Симоненком, «не мелодія – збурена рана»?!

Згадаймо рядки з його вірша, який так і називається – «Крик XX віку»:

*У небі тішились хмари,
У небі сонце пливло,
Під небом кривавили чвари
І лютувало зло.*

*Земля, вагітна скорботою
(Відчай у груди тне),
Над кривдою і підлотою
Народила в муках мене.*

*Народила, немов надію,
Колисала ночами без сну:
– Може, від тебе помолодію,
Може, побачу весну...*

– Може, твій струм і атом
Вгамують нестерпний біль, –
Голосила над віком двадцятим
Найгеніальніша з породіль.

.....
Ридаю і кричу, гию себе у груди,
Волосся патраю з сідой голови:
Що можу я, коли дримають люди?
Що можу я, коли заснули ви?

Однак був це також і внутрішній бунт. Проти заскорузлості. Застою. Схематизму. Бунт словом. Звідси окличність – щоб почули. Звідси й коротка, спресована фраза як викристалізоване кредо. Спроба говорити сентенціями – аби врзалося в пам'ять. Загостило увагу. Спонукало до думки...

Василь Пахаренко, як, власне, й інші дослідники, акцентуючи на таких концептах Симоненкової натури, як щирість, талановитість, народність, патріотизм, громадянська мужність, одним із парадоксів називає те, що у його збірках «сусідять дуже різні вірші і за рівнем художності, і за ідейним змістом – від явно слабких до просто віртуозних, від типово соціалістичних, до різко антикомуністичних...» [18].

Отже, цей, здавалося б, парадокс, є не випадковим, адже за великим рахунком ніщо – навіть у літературі – не буває випадковим: він постає як неувиразнений поетом художній прийом: на тлі слабого, спонтанно скориставшись методом контрасту, увиразнити присутні інтуїтивні поетичні прозріння. Привернути увагу – не просто антикомуністичними закликами чи україноцентричними мотивами, а їхньою випуклістю на тлі профаних, тих, що мають зазнати краху, відійти у минуле й тим самим прискорити цей процес оновлення.

Домінантою неоромантичності завше виступає в поета одухотвореність.

По суті, поетика Василя Симоненка розгортає два дискурсивні дисонансні поля, постійно зіштовхуючи, протиставляючи естетичні критерії. Так із контрасту, самозаперечення народжується істина – та, що йде від відчуття, зі споду душі, невідфільтрована жодними застереженнями чи побоюваннями.

Поетика неоромантизму, значною мірою властива шістдесятникам, «диктувала» й неоромантичну «прозорість» ідеалу, прагнень, углиблену виразним національним світовідчуттям, а те, у свою чергу, викристалізувало ліричного героя лицарсько-героїчного типу, здатного на високі поривання й моральні принципи. Національна самосвідомість, утверджуючи себе через автономне індивідуальне «Я», коли людська гідність аргументується до аксіологічного рівня, розширює «внутрішні горизонти»

людини, оновлює й поглиблює її світовідчуття, надає відчуття тривкості на цій землі.

Ліричний герой Василя Симоненка, котрий у своїй поезії утверджує «ідею нової людини» (В. Моренець), перебуває в полі задекларованої генерацією шістдесятників виняткової, індивідуалізованої «людини серед людей», «людини серед тижня», серед будня. І водночас він космічно «увисотнений» – із рвйним пориванням увись, яке в 60-х роках ХХ століття набуває космічної романтики, космічної незглибинності й таємничості. Це та високість духу, скерована саморухом поезії у готично-стрімку поетичну вертикаль, яку Василь Симоненко розгортав водночас із Іваном Драчем та Миколою Вінграновським. І їм судилося зафіксувати, «зупинити в Слові» шалений ритм космічної доби, передати емоційні почуття людини, чия свідомість призвичаювалася мислити іншими, космічними, хай і досить поверховими, як на сьогодні, категоріями.

З погляду ідеології, соціології, психології це можна розглядати як перехід людської свідомості у нову «героїчну категорію», коли звичний буденний плин життя розітнуло усвідомлення того, що людина зробила прорив у космос, вирвалася за земну поверхню, а отже, вчинила нечуваний героїчний вчинок, і відтепер постає у самосвідомості як герой, підкорювач, надлюдина, якій підвладно все.

Однак усе це входило в певний дисонанс із реальними земними можливостями стосовно самореалізації у негармонійному соціальному світі, з відчуттям своєї національної поскрибованості, невідповідністю можливостей, закладених у самій природі людини, та їхньою реалізацією на ширшому, громадянському, мистецькому полі. І з цього вельми потужного психологічного дисонансу, який досі чомусь ніхто з дослідників шістдесятництва не брав до уваги, і зроджувалася потужна енергія самовияву, яка рухала представниками цієї генерації.

Тому так часто Василь Симоненко «опускається» на грішну землю, де живуть і трудяться його стражденні земляки, виявляючи справжній героїзм у такій споконвічній та буденній справі, як, скажімо, вирощування хліба. Ціла поетична галерея простих трударів – це гімн тій праці, котру письменник умів не відокремлювати від людини як особистості, а розглядав її як сутнісний вияв, спосіб самореалізації у світі.

Однак той високий моральнісний імператив, що був для поета над усе і вирізняв його з-поміж інших. І в цьому полягав феномен Василя Симоненка, який утверджував словом кодекс честі українського родо-ду. І поезія його була способом переконання інших у тому, у що сам беззастережно вірив, більше того – у що сам був укорінений усім своїм естетичним чуттям, способом мислення, світовідчуття й світопережиття. А ще – й способом самого свого існування, де не було місця малодушності,

підлості, зраді. Недаремно ж Володимир Моренець зазначав, що надмір у Василя Симоненка є естетичною (і додамо – етичною) нормою.

Для культивування – у хорошому значенні цього слова – такої людини створювалося своєрідне художньо-поетичне енергетичне поле, в якому й самооприявлюється діяльний, пристрасний, нефальшивий ліричний герой.

Саме звідси декларативність, баладність, притчевість поезії Василя Симоненка, де окличність – як конденсація надміру пристрасностей та емоцій. Причому надмір пристрасності – не фальшивий прийом, яким ішов і вказував шлях поет, не позірний, а вистражданий, але «не виговорений» попередніми поколіннями, від природної народної інтуїтивної моралі.

*Коли крізь розпач випнутьсь надії
І загудуть на вітрі степовім,
Я тоді твоїм ім'ям радію
І сумую іменем твоїм.*

*Коли грозує далеч неокрая
У передгроззі дикім і німім,
Я твоїм ім'ям благословляю,
Проклинаю іменем твоїм.*

*Коли мечами злоба небо крає
І крушить твою вроду вікову,
Я тоді з твоїм ім'ям вмираю
І в твоєму імені живу!*

Так зв'язався поет у своїй любові до України. Органічний – від землі й людського незламного духу – Симоненків патріотизм був надзвичайно щирим, адже містив у собі весь спектр почуттів – від синівської любові до рідної землі – до ненависті, адресованої її ворогам. Однак, розпинаючи себе почуттям синівської відповідальності за долю рідної землі між цими Шевченковими домінантами – любов'ю й ненавистю, Василь Симоненко твердо переконаний: «Легко ніжність мою голубину збагнути...»

Україна як образ для нього – багатомістке поняття, що тримається на вертикалі життя-смерть, де ці екзистенціали становлять опозиційну пару з їхніми крайніми, максималістськими виявами людських емоцій.

Образно ідентифікуючи себе з Україною, поет говорить від її імені по праву своєї національної приналежності, змінюючи тональність залежно від змодельованих його уявою ситуацій. І здається, що його устами говорить сама Україна – з почуттям власної гідності, величі й відповідальності за долі своїх громадян.

Образ України в поезії Василя Симоненка – місткий, динамічний, персоніфікований, ідейно наснажений, по-шевченківськи піднесений до рівня найбільшої святості, «вселенської совісті», молитви, матері, опоетизований на найвищих емоційних регістрах людської душі:

*Україно! Ти для мене – диво!
І нехай пливе за роком рік,
Буду, мамо горда і вродлива,
З тебе чудуватися повік.
Ради тебе перли в душі сію,
Ради тебе мислю і творю.
Хай мовчать Америки й Росії,
Коли я з тобою говорю!
Одійдіте, недруги лукаві!
Друзі, зачекайте на путі!
Маю я святе синівське право
З матір'ю побуть на самоті.*

Відчуття дива поетом – у звичному, в тому, що ми всотали з молоком матері й навіть не замислюємося над його «дивизною» й неповторністю.

«Така жива спорідненість (з матір'ю, батьківщиною. – Л. Т.), невід'ємність і нерозривність не відбувається, а дарується небесами, – писав Борис Олійник. – І її годі передати словами, а можна тільки відчутти з глибин підсвідомого. Українці, започатковані на пісенному коді, відчували цю магію ще за життя поета» [7].

Часто поезія Василя Симоненка «тримає» імператив моральнісного пафосу на загальниках-максимах. Однак за ними – не бідність мислення, а намагання зосередити читацьку увагу саме на тому чи тому постулаті, ситуативна універсальність, до якої людська свідомість звикла настільки, що вже й не заакцентовується на цьому, а то й не помічає, живучи у штучно сконструйованих схемах.

Тільки екстремальне слово здатне переступити той поріг «осідлості» людської свідомості, подолати усталену «звичність», «докричатися». Тим-то воно у Василя Симоненка виправдане, адже про ті речі так, як він, більше ніхто не здатний (не покликаний!) був говорити.

Слово Василя Симоненка трибунне – він глашатай посутніх глибинних моральних постулатів – і водночас дуже камерне, інтимне, адже апелює до найтонших порухів людської душі, кордоцентричного коду української людини.

Поезії Василя Симоненка притаманна подієвість, конкретика, олюдненість реальними, не засхематизованими героями з реальними долями. живими емоціями, у його сюжетних віршах – долепроживання цих героїв,

підкреслено звичайних трудівників («Безіменні, // святі, // незрівняно чудесні»), в яких – доля самої країни, наповненість їхніх буднів конкретною буття, де буття – це не тільки лінійна канва подій, а й ріст душі, дозрівання її до інших, вищих вимірів («Дід умер», «Прощання Федора Кравчука, колгоспного конюха, з старою хатою», «Баба Онися» та ін.). Поет, здавалося, свято вірив у те, що на «вутлі плечі» нужденних селян лягли всі життєві випробування, й що їм, молодим, дістанеться менше гіркоти, але – не менше відповідальності за цей недосконалий світ.

*Я із древнішого роду,
Бо я – полтавський мужик,*

– зізнавався Василь Симоненко, декларуючи свою приналежність до хліборобського (а значить працьовитого, чесного, як хліб) родоводу.

Тема глибинної сув'язі поколінь, і в цьому контексті – тягlosti й відповідальності («Живу не лише за себе, // Я мушу жити й за них»; «Усе, що вони любили, // Віддай долюбить мені!»), проходить червоною ниткою через усю поезію Василя Симоненка (саме тому в нього дід «увесь не умре»). Він доземно вклоняється «безсмертним предкам» (вірш «Безсмертні предки») і перебирає на себе властиве поколінню шістдесятників почуття «безневинної вини» за негармонійність світу:

*Зі мною говорять могили
Устами колишніх людей,
І їх нерозтрачені сили
Пливуть до моїх грудей.*

.....
*Усе, що вони недоуміли
У чорному гвалті боїв,
Хай клетотом і зав'язи
Ввірветься в думки мої!*

Саме у контексті цієї теми автор вибудовує поетичну модель світового дерева, відчуваючи душею й серцем і «туге коріння» своїх древніх предків, і себе та своїх сучасників – «віттям» – з «верховіттям чола». А вростання «у небо високе» майбуття можливе лише за умови, коли «пульсують соки // У тіло моє з землі».

Неоромантична поетика Василя Симоненка – це поетика поривань, жагучої віри в можливу досконалість людини, прагнення ідеалу в його національному ограненні, звідси – міфологеми шляху/стежки людини до самої себе – досконалої, довшеної; моря / вітрил / попутного вітру (вітру перемін). Міфологеми, які мали в своєму осерді ту «стрілу часу», що націлювала вперед, і тільки вперед – до Краси, Добра і вселюдської Любові.

Симоненківська жагучість – і в цьому притягальність його поезії – це не прагнення приручити блискавку, а намагання бути самому подібним до неї.

Моральні доктрини, імперативи вимагали віри й наснаженості, а ще – несхибності й звіряння тих максимів перед власною совістю.

Якщо високість асоціюється в поета з космічними далями, шляхом і вітром, то совість завжди закорінена в землю, випоюється її життєдайними соками справжності й родючості.

Земля (як правило, глевка) – це коріння, борозна, колос, але й також крона, плоди. А ще – хліборобські руки як символ справжності, бо й у втомі вони – справжні, оскільки дають життя хлібові, продовжують життя людське.

Образ вітру – це не тільки символ поривання, руху вперед, це ще й намагання, ба навіть потреба спішити «робити себе», адже творчість Василя Симоненка перейнята загостреним відчуттям індивідуального часу. І це – теж одна з причин його «рвійної», емоційно максимально напруженої поетики («вітри тужаві»).

Справжність, сумління у Василя Симоненка наповнені істинним змістом, для нього ці поняття основоположні. В його енергетичному полі перебуває і він сам, бо родом звідти, з тих борозен, прокладених матерями по загибелі на фронтах чоловіків.

Василь Симоненко не сприймає лакованості, ерзаців, його образні слова щирі тією високою щирістю власної переконливості, що інтуїтивно підказує: так треба і так можливо.

Поет бачив резерви потенційного духовного росту, відчував його в собі та інших, учив людей – таким бачив своє покликання – доростати до самих себе, вивищувати власний дух, аби зміцнів, вивищився й дух нації, всього українства.

Максимальні вимоги до «якості» людини, що їх повсякчас висував Василь Симоненко, залишаються такими ж високими й до самого себе. Його ніколи не задовольняє «середина», і це теж одна з причин естетичного максималізму: середина для нього – це хилитання маятника вперед-назад.

Найвищий судія для Василя Симоненка – совість, але незамулена, а очищена від накипу соціалістичної ерзац-моралі. Щоб її пробудити, спонукати до катарсису (хоч саме це поняття й не «фігурує» в художній естетиці поета), він вдається до екстремальних, гучних, часто з надривом, з обвинувачувальним максималізмом межово насичених емоційних виразів-закликів.

Такий же суд совісті чинив поет і над самим собою – безпощадно, вимогливо («І знову сам воюю проти себе...»).

Шалений ритм, несамовито насичена фраза, проте, не поглинали глибинної прозорливості поета: за пафосом, хоч як це дивно, не губилася глибина проникнення в суть речей. Окличні речення не ховали за собою глибокий – часом продуманий, а часом і спонтанний вибуховий роздум-імператив, притаманний високому таланту. Василь Симоненко «вибухав» щораз по-новому, аби сказати те «гаряче» по-молодечому рвійно, але щораз із новим ракурсом бачення теми.

Усе це наводить на думку про поетову безстрашність у слові: бачачи й розуміючи свої часто «хрестоматійні» постулати та імперативи, він не побоюється повторювати їх, сповідуючи граничну простоту і виразність слововислову. Здається, він боїться іншого: ввести себе в непролазні хащі штучно сконструйованих, метафорично ускладнених образів, формалістичних надмірностей, верлібрових недомовленостей тощо.

Тим-то й назва його першої книжки «Тиша і грім» – концептуальна, адже поет свідомо декларує контрасти, що лункіше «вдаряють» (б'ють) у набати пам'яті родоводу: серед тиші гучніше гримить грім, а після грому залягає «голосніша тиша».

Здається, й уся його поетика побудована на вертикалі громадянське / інтимне, тиша / грім, на контрастах: коли в громадянському, часто патетичному, лункіше віддзвонює інтимне переживання людиною найсокровеннішого, того, про що можна говорити, а то й просто думати й мовчати «з матір'ю насамоті».

Поетичний світ Василя Симоненка, попри все інше, містить неповторний, неперебутній, достоту Симоненківський символ, «вбраний» у відомі нам слова – «лебеді материнства». Ця глибоко національна, українська метафора несе у собі подвійний знак чистоти: образ лебедя як чистої вірності, незрадливості і збірний образ материнства – як апогей чистої материнської любові й жертвовності, націленої в майбуття. Автор надзвичайно щирий, коли сповідується:

*І сьогодні вклоняється серце моє
Тій земній, соромливій, жагучій жіночості,
Що красою життя – материнством – стає.*

Здається, сам Василь Симоненко, «поет складної простоти» (В. Шевчук), вдаючись до самоаналізу психології творчості, намагався віднайти причини власної поетики, яка не лежала у площині звичної образності, спонукуваної до життя чуттєвою сферою. Він цілком усвідомлював свій «трибунний потенціал», свою настанову на «високі регістри» почуття й Слова, а не на психологічне чи пейзажне нюансування.

Підтвердженням цьому може служити й такий запис – з позиції максималізму й граничної відповідальності – у щоденнику від 18 вересня 1962

року: «Я міг би прислужитися літературі більше, якби природа не обділила мене слухом і очима. Я не бачу всіх відтінків і не чую всіх звуків. Музика – моя мука. Ніколи не доросту до того, щоб глибинно розуміти її. Ніколи я не побуваю на такому святі барв, з якого не повертається щасливий Сар'ян. Я не можу навіть по-справжньому заздрити Сар'янам і Шостаковичам, бо ж неписьменний не може заздрити Льву Толстому. Він заздрить сусідові, який уміє розписатися» [3, 360-361] (однак, до слова, Симоненко трепетно зберігав у своїй течці репродукції картин відомих живописців – тих, чію таїну, очевидно, таки прагнув розгадати або принаймні увібрати в себе колористику, гармонію й пластику їхнього мистецького світу).

Так само намагався він пізнати, «почути» і незнаного тоді сповна Павла Тичину з його гостромузичними «сонячними кларнетами» – тому й зберігав у себе передруки його віршів.

Свято Василя Симоненка було цілковито іншим – у розкутості думки, вільному її оприявленні, в трибунній, однак цілковито питомій, у підтексті дещо сором'язливій (а чи не занадто емоційно, надривно?) українській патетиці, у проголошенні тих людських цінностей, які можна було піднести лише словом гучним і хоробрим. Просто він ще тоді не знав, що його душа, по суті, витворює інше свято – свято розкрилення людського духу, ще не відчував цього свята, яке вже бриніло, існувало у його сміливих, нічим не скутих строфах і яке своїми емоційними, максимально щирими барвами затоплювало серця читачів.

Однак і Симоненкова поезія, знаючи те вище натхнення «з небесних октав», містить справжні перлини художньої образності, що приходять до нього «під купол світань» «з прибоєм уяви», «запліднені» від чистоти й світлості його душі. Скажімо, зорі у нього – це «жовті джмелі» чи, в іншому випадку, поет зримо показує, як «з тітки полум'я сон злизало»... А мріючи «устать, ніби зірка, сіянням окута», поет сполучає, здавалося б, несполучні речі, цим самим ще більше увиразнюючи свою індивідуальну мистецьку палітру, де зворушливо поєднуються пафос «вибуховості» почуття з тонким поетичним відчуттям того, що наповнює цей світ красою й любов'ю, забарвлює речі неповторністю.

...Здається, нікому не вдалося в ті роки так індивідуалізувати (і персоналізувати, і персоніфікувати!) та екзистенціювати в поезії простір українства, як Василеві Симоненку: «Люди – прекрасні...», «Ми усі по характеру різні...» тощо). Сонет «Я», написаний 1955-го, задовго до однойменного вірша «Я», свідчить про органічність вrostання поета в цю проблематику, яку він афористично виокреслив, здавалося б, звичайними словами, мудрими у своїй простоті:

*Ми – це не безліч стандартних «я»,
А безліч всесвітів різних.*

«Екзистенційний вимір Симоненкової людини» – так можна окреслити філософсько-естетичну домінанту художнього світу поета. І то не випадково: саме відчуття неповторності буттєтривання людини на цій землі особливо гостро звучить у його творчості – наскрізно й визначально, до якої б теми він не звертався.

«Є тисячі ланів, але один лиш мій» – це не лише зізнання в любові до рідної землі, а ще й усвідомлення неповторності своєї життєвої дороги, Долі, унікальності власного вибору.

Скажімо, автор книжки «У пошуках невтраченого часу. Нариси про творчу спадщину українських філософів-шістдесятників» Віталій Табачковський згадує, як його вразили «силою екзистенціального прозріння» рядки В. Симоненка: «Ти знаєш, що ти – людина...» [19]. Це яскрава ілюстрація до думки Юрія Лавріненка, що поети не раз першими відчують те, «що з нами відбувається», рівно й як приклад того, що засобами художнього слова можна коротко і влучно сформулювати цілий філософський постулат. Особливо за умов, коли національна філософська дисциплінарна галузь у силу ідеологічних та політичних причин не мала ані можливості, ані потенції здобутися на власні філософські рефлексії.

Звісно, Василь Симоненко не мав доступу до джерел західної філософської думки, не міг читати в ті роки ані Альбера Камю чи Жана-Поля Сартра, К'єркегора чи Гайдеггера. Не міг знати він і думки Володимира Вернадського про те, що кожна людина є невідповідним явищем у світобудові. Його гостре відчуття неповторності кожної особистості йшло від екзистенційних первнів язичницької вітальної епохи, яка сповідувала радість самооприявлення людини в житті.

Через те його екзистенціалізм не ґрунтований у традицію західноєвропейської філософської рефлексії. Він питома український, закоріненний у язичницьке, а відтак – у барокове відчуття світу.

Це був артикульований небайдужим, пристрасним голосом бунтівливо ствердний, стихійний інтуїтивний український екзистенціалізм, переданий козацькими генами ще від трипільської цивілізації, бо саме на такий його вияв – поетичний! – настав час, коли суспільство вже задихалося у безлику колективістського «ми». І розбурхати його свідомість могли не філософські постулати, що апелюють до інтелектуальних умів, а коротка, містка, влучна, як постріл, поетична фраза, мовлена без закучерявлених образів чи формалістичних вивертів. Фраза, яка одразу потрапляла у ціль.

Те, про що пастельно й півтонами писали прозаїки-шістдесятники, утверджуючи безперечну для них індивідуальність звичайної людини «серед тижня» – з цілим огроном внутрішнього психічного життя, або проголосували інші поети, скажімо, ті ж Іван Драч чи Микола Вінграновський –

у властивий їм метафоричний спосіб, Василь Симоненко оголював до незаперечних сентенцій, вкладаючи у них усю пристрасність своєї натури. Й ті, здавалося б, банальні, самозрозумілі речі, замулені ідеологічними постулатами тоталітарної системи, запалюючись голосом чесним і мужнім, поверталися до людей своїм сяєвом первозданності, пробуджуючи в їхніх душах давно приспане чи й атрофоване. Апелюючи до самої екзистенційної суті людини, до її генної пам'яті, поет часто писав свої інвективні вірші у формі звертань, адресуючи їх своєму сучасникові – так, аби він міг їх не тільки почути, але й відчути.

Межові, екстремальні стани вибору потребували й максимальної експресивності, «замикаючи» почуття у дві крайні максими – любов і ненависть:

*Я хотів би, як ти, прожити,
Щоб не тліти, а завжди горіть,
Щоб уміти, як ти, любити,
Ненавидіть, як ти, уміть.
(«Матері»)*

*Ти знаєш, що ти – людина?
Ти знаєш про це чи ні?
Усмішка твоя – єдина,
Мука твоя – єдина,
Очі твої – одні.*

*Більше тебе не буде
Завтра на цій землі.
Інші ходитимуть люди,
Інші кохатимуть люди –
Добрі, ласкаві й злі.*

*Сьогодні усе для тебе –
Озера, гаї, степи.
І жити спішити треба,
Кохати спішити треба –
Гляди ж не проспи!*

*Бо ти на землі – людина,
І хочеш того чи ні –
Усмішка твоя – єдина,
Мука твоя – єдина,
Очі твої – одні.*

У цьому програмному для творчості Василя Симоненка, хрестоматійному для нас вірші, здавалося б, банальні фрази, підняті до рівня життєствердного почуття самоповаги й розуміння унікальності кожного дарованого Богом життя, сягали глибини людських сердець і – що особливо важливо! – не забувалися, осідали в пам'яті назавжди.

Вірш, що звучить як справжній гімн людській гідності, як хвала життю, очевидно, ніколи не втратить своєї актуальності, кожне наступне покоління буде прочитувати його на новому рівні самоусвідомлення.

Фраза – коротка, рвійна, смислово «ламана», несе динаміку, рух. Вона побудована таким чином, що наголос робиться на другій її частині, де стверджується унікальність людини, її екзистенційний індивідуальний космос, що відбивається у тих «єдиних» її очах. Взагалі, велике смислове навантаження, хотів того автор чи ні, лягає на поняття «очі» – віддзеркалення людської душі, що в кожного своя, неповторна.

Неабияке значення мають і розділові знаки, зокрема тире, простір яких заповнений невимовленим уголос життєствердним «єсть».

Знаки ж запитання мають радше ствердний, а не запитальний характер – навіть у тому разі, коли йдеться про альтернативну відповідь: «Ти знаєш про це чи ні?».

Параболічний повтор служить не тільки смисловим обрамленням, намаганням наголосити на найпосутнішому, «закріпити» в рецепції читача чи слухача – він нібито замикає життєвий цикл людини: її народження й смерть, наповнюючи простір між ними відчуттям неповторності життя.

Смислова акцентація – з натяком, напругою – увиразнює авторський намір показати людині людину в її унікальності – просто й дохідливо, але так, щоб вона змогла замислитися над справжніми й вдаваними, а точніше, насаджуваними їй цінностями.

Саме у парадигмальному просторі екзистенціалів любові-ненависті викристалізовується в Симоненка, через важке долання в собі гнівливих, Шевченкового звучання, інвектив, домінантний екзистенціал любові, яка одна й здатна розтопити світ збайдужілих, черствих сердець. Бо скільки б не кидав обурливих слів в обличчя тих, кого він зве байдужими (а байдужість розглядає як одне з найбільших лих), однак зрештою приходить до розуміння, що тільки сила такого почуття, як любов, здатна здолати застиглість каміння – «каміння душі», воскресити «камінні душі»:

*І хочеться так любить,
Щоб навіть каміння байдуже
Захотіло ожити
І жити!*

Довколишній світ віддзеркалюється в коханому обличчі, і через «магію коханого лица» поет пізнає й досягає його розмаїття. Він бачиться йому як «гучний, мільйонноокий, // пристрасний, збурунений, німий, // ніжний і ласкавий, і жорстокий».

Комунікація між поетом і світом (і цей процес триває безупинно, адже поет самоздійснюється у площині аксіології – тих загальнолюдських моральних цінностей, які надають його існуванню осмисленості й доцільності) постійно відбувається в зустрічному режимі: Симоненко не тільки апелює до життя, очікуючи від світу добра, а й щиро маніфестує свою готовність віддавати себе світові:

*Не шкодуй добра мені, людині,
Щастя не жалій моїм літам –
Все одно ті скарби по краплині
Я тобі закохано віддам.*

Зумисно підкреслюючи «мені, людині», поет акцентує на індивідуалізації світосприйняття, на особливостях індивідуальної рецептивної естетики, цим самим утверджуючи почуття своєї людської гідності, доцільності, готовності до самопізнання й досконалості.

Поетика «серйозності» сусидить у нього з поетикою карнавалізації, де право на особливу серйозність надається іронії, кпину, гумору, а то й сатирі. Вбраний у шати Симоненкової іронії соціальний контекст життя середини минулого століття з пориванням у «комуністичну радість» ще більше увиразнює потребу його сучасників в оновленні, відстоюванні загальнолюдських ідеалів добра, справедливості, душевної краси.

Василь Симоненко – різножанровий літератор. Окрім віршів, балад, поем, віршованих казок («Цар Плаксій та Лоскотон», «Подорож у країну Навпаки», що несли виразне соціальне звучання, а тому також насторожено були сприйняті офіційними колами), гострих епітафій («Мандрівка по цвинтарю»), у його творчому доробку – публіцистика, літературно-мистецька критика, драматургійні спроби.

Письменник не тільки поспішав сказати головне, найпосутніше для нього (й для покоління) у поезії, а й сміливо освоював іншу художню фактуру – прозу. Збірка оповідань із символічною, досить таки романтичною назвою «Вино з троянд» (побачила світ у Львові 1965 року) репрезентує нам твори ще студентського періоду, а також ті, що були написані впродовж чотирьох місяців 1962-го. Тут автор звертається до цікавих життєвих колізій із життя молоді, сільської інтелігенції, своїх колег-літераторів, до теми подружніх стосунків, добиваючись психологічної вмотивованості перебігу подій, розвитку взаємин, зіштовхування позицій, конфліктних ситуацій. Ліричність, «психологічний пейзаж», як правило,

«працюють» на моральну домінанту, ту підспудну ідею, яка завжди супроводжує твори Василя Симоненка будь-якого жанру.

...Окрема сторінка творчої біографії поета – текстологічна. Здається, мало чия творчість може служити таким виразним прикладом текстологічних невідповідностей першоджерела з друкованими варіантами. Адже за часів радянської влади його поезії зазнавали брутальних цензорських втручань: їх різали «наживо», кромсали, виправляли, згладжували «гострі кути», замінювали «крамольні» рядки вірнопідданицькими, що, зазвичай, викривлювало істинне уявлення про світовідчуття автора. Окремі дослідники досить успішно намагалися й намагаються встановити текстологічну достовірність, простежити процес «переінакшення», часто полярне, змісту, відновити первозданність тексту. Ця благородна справа відкриває нам Симоненка істинного, неспотвореного – такого, яким зробили його совість і час, а ще – голос предків, до котрого він чутливо прислухався.

Так, Іван Кошелівець, який на Заході пильно стежив за літературним процесом в Україні й усіма силами підтримував паростки нового, життєдайного й творчо перспективного і який надав резонансної «публічності» явищу шістдесятництва, вже по смерті поета впорядкував (з докладним текстологічним аналізом забороненого й сфальшованого у радянських виданнях) збірку поезій Василя Симоненка «Берег чекань. Вибрані твори» (1965, друге видання з додатком оповідань – 1973) зі своєю передмовою «У хороший Шевченків слід ступаючи».

Чимало зусиль доклав до встановлення автентичності текстів Василя Симоненка дослідник його творчості Анатолій Ткаченко. Працюючи над архівом поета у Відділі рукописів Інституту літератури ім. Т. Шевченка НАН України (ф. 102), літературознавець звірив численні друковані тексти з недрукованими варіантами і з тих «білих плям» окреслив творчі пошуки й надбання поета-шістдесятника. Про текстологічні «утинання» й коригування, а відтак певні колізії встановлення «поетичної істини», можна дізнатися зі спеціальних публікацій на цю тему¹.

...Але повернімося ще до двох знакових імен – Василя Стуса та Василя Симоненка, народжених з волі Господа саме на Різдвяні свята: вже самим таким фактом вони привертають увагу як особистості неординарні, свідомі своєї місії на Землі.

Досить вимогливо ставлячись до поетичних з'яв шістдесятників, Василь Стус знаходить «збунтовану іпостась» внутрішнього авторського «Я», врівноважену його присутньою естетичною енергією та почуттям міри, хіба

¹ Див., зокрема: Ткаченко А. Стило Симоненка // Стильові тенденції української літератури ХХ століття. – К., 2004. – С. 254-270; Костюченко В. Тяжіння правди і «плавкі повороти» // Літ. Україна. – 1990. – 6 груд.

що в «здоровій плоті» збірки поезій «Земне тяжіння» Василя Симоненка – «найбільшого шістдесятника з шістдесятників». На відміну од його першої книжки «Тиша і грім», де, на переконання Василя Стуса, «забагато вистояної тиші», друга книжка видається йому «громовою територією».

Так, аналізуючи Симоненкові вірші про цілком конкретних трударів, їхні важкі людські долі (тих славнозвісних дядьків і тіток, без яких годі уявити поезію 60-х), Василь Стус дошукується воскреслої в рядках поета «найпервіснішої у світі істини нашого життя», тієї суті, в яку Василь Симоненко ще нібито боїться глянути, бо «ця суть його осліплює, як сяйво електрозварки, вона його ще відстрашує», та все ж, як наголошує дослідник, «поет уже дивиться в цю суть» [20, 141].

Саме погляд автора у «суть», долаючи позірне моралізаторство, творить ту особливу Симоненківську поезію, яка, зберігаючи в собі нерозщеплену конкретність навколишньої реальності, кажучи стусівськими словами, вносить у культурну парадигму 60-х нову лінію «поділу та розщеплення», реального й естетичного і є, власне, тією «критикою життя», яка співвідноситься із художньо-естетичними сподіваннями Василя Стуса.

Означуючи просторову парадигму «авторового існування» місткими образами грому й тиші, замикаючи ними художній простір, наповнюваність якого передає вибудований ним синонімічний ряд: доброта – мистецька щирість – індивідуальне «Я» — відчуття повноти світу, Василь Стус не тільки соціологізує їх, а й проектує на внутрішні стани поета. Аби відповідати своєму найвищому призначенню, митець повинен досягти рівноваги двох станів: офіри «для загального» та потреби підноситися «до почуття власної людської значинності й неминущості, до усвідомлення цінності людського життя, до власної самодостатності й тихості» [20]. Тільки тоді, як у випадку Василя Симоненка, його розповнене «Я» зможе «обрости» «глибами рідної землі, народу та його історії», набути глибинної наповнюваності, що в результаті й може дати стереоскопічний портрет доби.

Саме Василь Стус, який розуміє, що «ім'я автора – це не просто власне ім'я, що подібне до багатьох інших», та цілком усвідомлює, що власне ім'я, порушуючи передусім проблеми, «притаманні всім власним іменам», усе ж має «не одне значення», відкриваючи і встановлюючи простір для нових дискурсів та вказуючи «статус цього дискурсу в культурі і суспільстві» [21], наголошує на тому, що «Симоненко став явищем, більшим за його власний доробок» [20, 148], тобто за простір, означений його власним ім'ям.

За прізвищем «Симоненко» стоїть цілий світ, котрий включає як індивідуальний життєвий шлях, індивідуальний досвід пережиття, так і суто матеріальний, тобто творчий його набуток. Скажімо, коли ми кажемо «той, хто прилетів на білому коні» (слова Євгена Свєрстюка за назвою його статті про Василя Симоненка) або згадуємо автора рядків: «Все на

світі можна вибирати, сину, вибрати не можна тільки Батьківщину», відповідає потреба називати конкретне ім'я автора, тому що за сказаним в уяві одразу постає образ Василя Симоненка – і нікого іншого.

З погляду сьогодення розуміння творчості й духовного феномена письменника дивним видається той факт, що у «Панoramі найновішої літератури в УРСР» (перше видання – 1963 року, друге, ґрунтовно перероблене, – вже 1974) і навіть у книжці «Сучасна література в УРСР» (1964), упорядкованих та прокоментованих Іваном Кошелівцем, серед оригінальних творів плеяди шістдесятників не бачимо поезій Василя Симоненка. Хоча вже кількома роками пізніше саме він упорядкував і видав на Заході Симоненкове вибране «Берег чекань».

Іван Кошелівець не міг не розуміти й не оцінити громадянської позиції та мужності й цього «новобранця поезії», однак він, очевидно, орієнтувався лише на модерні зразки, які вносили новий струмінь саме у художньо-стильові пошуки, тоді як поезія Василя Симоненка суціль належала шевченківській традиції «оголеної правди», до того ж мовленої, а то й «викричаної» на повен голос. І вже навіть із цього погляду творчий набуток цього шістдесятника стоїть осібно у художньому масиві 60-х років ХХ століття, наче сполучаючи традицію та модернізм «поетикою поривань» та екзистенційним виміром сучасної йому української людини, яка, перетривавши «межові стани» своєї свідомості, мусила задекларувати і свій аксіологічний ментальний стрижень.

Творчість Василя Симоненка живе у серцях нащадків і завдяки композиторам. Адже, попри стилістичні особливості, його поезія дуже мелодійна. Саме тому на вірші поета написали музику О. Білаш («Минуле не вернуть»), Б. Буєвський («Ми думали про вас»), М. Литвин («Там, у степу, схрестилися дороги»), Г. Менкуш («Ой, майнули білі ночі»), Г. Гаврилець («Українці»), О. Левкович («Україно моя»), П. Майборода («Як мені даровано багато»), В. Морозов («Ти на землі людина»), А. Пашкевич («Синові»), В. Шумійко («Сонети мужності»), а також композитори українського зарубіжжя – Р. Савицький та Я. Лісовський (США), С. Яременко (Канада).

На сцені Черкаського українського музично-драматичного театру йде п'єса С. Носаня про Василя Симоненка «Остання мить».

У селі Біївці, на Полтавщині, відкрито меморіальний музей Василя Симоненка. На його могилі в Черкасах 1967 року споруджено пам'ятник (скульптор С. Грабовський, архітектор М. Кириленко).

У 1995 році Василь Симоненко посмертно удостоєний найвищої державної відзнаки – Шевченківської премії за збірки поезій та прози «Лебеді материнства», «У твоєму імені живу», «Народ мій завжди буде».

Василь Симоненко, «більший за самого себе» (І. Дзюба), – один із чільних представників українського шістдесятництва ХХ століття – наві-

чно залишився в нашій пам'яті молодим. І то не тільки тому, що відійшов у Вічність у молодому віці, а ще й тому, що його юнацький максималізм, дух поривань запалював побратимів по перу, енергетично живив усе це художньо-естетичне явище, що ми його зємо українським шістдесятництвом. Більше того, потужні енергетичні потоки Симоненкової лірики, стоячи в обороні українського Слова, живлять і всі наступні покоління українських поетів.

Список літератури

1. Жаботинський П. Василь Симоненко – з козацького роду // Літ. Україна. – 2005. – 28 лип. – С. 7.
2. Василь Симоненко як журналіст: [Виступи В. Симоненка на ред. летучках (1960–1962)] / Упоряд. Г. Суховершко // Літ. Україна. – 2002. – 10 жовт. – С. 3.
3. Симоненко В. Сторінки щоденника: Окрайці думок // Твори. Т. 1 Поезії. Проза. – Черкаси: Брама-Україна, 2004. – 424 с.
4. Онойко В. Чи били Василя Симоненка? // Літ. Україна. – 1992. – 27 лют.
5. Сверстюк Є. «Я для тебе горів»: Повернення Василя Симоненка // Літ. Україна. – 2005. – 19 трав.
6. Сверстюк Є. Симоненко – ідея // Сверстюк Є. На святі надій: Вибране. – К., 1999. – С. 780, [1] с.
7. Олійник Б. Ми були романтиками: Сл. про Василя Симоненка // Літ. Україна. – 2005. – 24 лют. – С. 2.
8. Дмитренко О. Згадуй зрідка черкаську осінь: Есе // Літ. Україна. – 1994. – 20 жовт.
9. Жиленко І. Homo feriens // Сучасність. – 1997. – № 9. – С. 18.
10. Симоненко В. Листи Анатолію Перепаді та Іванові Світличному // Сучасність. – 1992. – № 7. – С. 106–114.
11. Дмитренко О. Згадуй зрідка черкаську осінь // Літ. Україна. – 1994. – 1 груд.
12. Шевчук В. «Він світильником був, що горів і світив...» // Доброокий: Спогади про Івана Світличного / Упоряд. Л. і Н. Світличні. – К., 1998. – С. 228.
13. Дзюба І. Пам'ять вдячності й боргу // Там само. – С. 116.
14. Танюк Л. З Іваном і без Івана // Там само. – С. 155.
15. Перепадя А. У той бік, де Світличний // Там само. – С. 141.
16. Плахотнюк М. Про Івана Світличного // Там само. – С. 242.
17. Жиленко І. Homo feriens // Сучасність. – 1997. – №10. – С. 16, 18.
18. Пахаренко В. Як він ішов...: Духов. профіль Василя Симоненка на тлі його доби. – Черкаси, 2004. – С. 12.
19. Табачковський В. У пошуках невтраченого часу. Нариси про творчу спадщину укр. філософів-шістдесятників. – К., 2002. – С. 122.
20. Стус В. Серед грому і тиші // Сучасність. – 1995. – № 1. – С. 138-148.
21. Фуко М. Що таке автор? // Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст.: [Збірник] / За ред. М. Зубрицької. – Л., 1996. – С. 446–447.

ОСНОВНІ ДАТИ ЖИТТЯ І ТВОРЧОСТІ В. СИМОНЕНКА

1935, 8 січня – народився у с. Біївці Лубенського району Полтавської області у сім'ї вчительки

1952 – закінчив Тарандинцівську середню школу із золотою медаллю

1952-1957 – навчався на факультеті журналістики Київського державного університету ім. Т. Шевченка

1956 – проходив практику в редакції газети «Черкаська правда»

1957 – одружився з Людмилою Потапівною Півторадня

1957–1959 – працював в редакції газети «Черкаська правда»

1958 – народився син Олесь

1960-1963 – працював в редакції газети «Молодь Черкащини»

1962 – вийшла перша збірка «Тиша і грім» у Держлітвидаві України, м. Київ

1962 – прийнятий до Спілки письменників України

1963 – вийшла казка «Цар Плаксій і Лоскотон» у Дитвидаві, м. Київ

1963 – власний кореспондент «Робітничої газети»

1963 – 14 грудня помер у Черкасах

1964 – вийшла збірка «Земне тяжіння» у видавництві «Молодь», м. Київ

1964, 1993 – вийшла віршована казка «Подорож у країну Навпаки»

1965 – вийшла збірка новел і оповідань «Вино з троянд» у видавництві «Каменярь», м. Львів

1965 – у Нью-Йорку вийшла збірка «Берег чекань»

1966 – вийшла збірка вибраного «Поезії» у видавництві «Молодь», м. Київ

1967, 1982, 1988, 1995, 1997 – видрукувана казка «Цар Плаксій і Лоскотон» у різних видавництвах України

1968 – вийшла збірка поезій у перекладі російською мовою «Избранная лирика» у видавництві «Молодая гвардия», м. Москва

1973 – вийшла збірка «Берег чекань» у видавництві «Сучасність», м. Мюнхен

1981, 1989 – вийшла збірка «Лебеді материнства»

1984 – вийшла збірка «Поезії» у видавництві «Радянський письменник», м. Київ

1985 – вийшла збірка у перекладі російською мовою «Лебеди материнства» у видавництві «Советский писатель», м. Москва

1989 – В. Симоненко удостоєний Республіканської комсомольської премії ім. М. Островського в галузі літератури (помертньо)

1990 – вийшла збірка віршів та казок «Народ мій завжди буде» у видавництві «Веселка», м. Київ

1992 – вийшла збірка прозових творів «Півні на рушниках» у видавництві «Каменярь», м. Львів

1994 – вийшла збірка «У твоєму імені живу» у видавництві «Веселка»

1995 – за збірки поезій та прози «Лебеді материнства», «У твоєму імені живу», «Народ мій завжди буде» удостоєний Національної премії України імені Т. Шевченка (помертньо).

1998, 5 січня – створено літературно-меморіальний музей В. Симоненка в редакції газети «Черкаський край» (колишня «Черкаська правда»)

2000 – Рік Василя Симоненка на Черкащині

2001 – перевидано збірку «Берег чекань» у видавництві «Наукова думка», м. Київ

2001, 2005 – вийшла збірка «Ти знаєш, що ти – людина» у видавництві «Наукова думка»

2002 – вийшли збірки «Вибране», «Я кличу вас у відчаї не гнуться», м. Київ

2003 – вийшли 2-ге і 3-тє доповнені видання збірки «У твоєму імені живу» у видавництві «Веселка»

2004 – вийшли «Твори» В. Симоненка у 2 томах у видавництві «Брама-Україна», м. Черкаси

2004 – вийшла збірка «На схрещених мечях» у видавництві «Пульсари», м. Київ

ЛІТЕРАТУРА ПРО В. СИМОНЕНКА

Літературу про життя і творчість В. Симоненка, розміщено за хронологією публікацій. У межах одного року – розташовано за алфавітом авторів і назв творів, описаних під назвою; іншомовні праці, а також ілюстративні матеріали подано у кінці.

1957

1. Негода М. Вірші Василя Симоненка: [Передм. до добірки поезій] // Черкас. правда. – 1957. – 1 груд. – С. 3.

1962

2. Василь Симоненко: [Передм. ред. до добірки поезій] // Молодь Черкащини. – 1962. – 14 лип.

3. Гірник М. Тиші не буває: [Про зб. В. Симоненка «Тиша і грім», 1962] // Рад. Україна. – 1962. – 17 листоп.

4. Голубничий І. Добрий почин: [Про зб. «Тиша і грім»] // Черкас. правда. – 1962. – 29 серп.

5. Ільницький М. В пошуках нового: [Про зб. «Тиша і грім»] // Жовтень. – 1962. – № 12. – С. 126–131.

6. Кисельов Й. Шукання самого себе: [Про зб. «Тиша і грім»] // Літ. Україна. – 1962. – 23 листоп. – С. 3.

7. Крижанівський С. Радість першовідкриття // Молодь Черкащини. – 1962. – 2 верес. – С. 4.

8. Крижанівський С. Радість першовідкриття: [Післямова] // Симоненко В. Тиша і грім. – К., 1962. – С. 151–154.

9. Кутинський М. Лист молодим: До Є. Гуцала, В. Дрозда, В. Коротича, П. Скунця, В. Симоненка: [Про поезію молодих, зокрема В. Симоненка] // Літ. Україна. – 1962. – 14 груд. – С. 3.

10. Равлюк Н. Голос сильний, свіжий: [Про зб. «Тиша і грім»] // Правда України. – 1962. – 30 нояб.

1963

11. Василь Андреевич Симоненко: [Некролог] // Комсом. знамя. – 1963. – 15 дек. – С. 4.

12. Василь Андрійович Симоненко: [Некролог] // Молода гвардія. – 1963. – 15 груд. – С. 4.

13. Василь Симоненко: [Некролог] // Літ. Україна. – 1963. – 17 груд. – С. 3.

14. Кацнельсон А. Весняний грім: [Про зб. «Тиша і грім»] Вітчизна. – 1963. – № 12. – С. 20.

15. Ковалевський В. Треба викреслювати зайве: [Про зб. «Тиша і грім»] // Вітчизна. – 1963. – № 6. – С. 210–213.

16. Коваленко Л. [Рецензія] // Комсомолец Чернігівщини. – 1963. – 20 січ. – Рец. на кн.: Симоненко В. Тиша і грім / Післямова С. Крижанівського. – К.: Держлітвидав УРСР, 1962. – 159 с.

17. Пам'яті друга: [Некролог] // Черкас. правда. – 1963. – 15 груд.

18. Пам'яті товариша: [Некролог] // Молодь України. – 1963. – 15 груд. – С. 4.

19. Симоненко Василь Андрійович: [Некролог] // Робітн. газ. – 1963. – 15 груд.

1964

20. Адамчук С. Невеличкі розповіді про велике життя [Про творчість В. Симоненка та Є. Концевича] // Літ. Україна. – 1964. – 31 січ. – С. 2.

21. Голубничий І. «Подорож у країну Навпаки» // Черкас. правда. – 1964. – 29 трав. – С. 3. – Рец. на кн.: Симоненко В. Подорож у країну Навпаки: Віршов. казка: Для дошк. віку / Мал. О. Ткаченка. – К.: Дитвидав УРСР, 1964. – 16 с: іл.

22. Гришай І. Слово читача: [Про проз. твори В. Симоненка] // Вітчизна. – 1964. – № 9. – С. 215.

23. Латанський В. Світланка копить губку // Літ. Україна. – 1964. – 29 груд. – С. 2. – Рец. на кн.: Симоненко В. Цар Плаксій та Лоскотон: Казка: Для дошк. віку / Іл. А. Базилевича. – К.: Дитвидав УРСР, 1963. – 18 с.: іл.; Симоненко В. Подорож у країну Навпаки: Віршов. казка: Для дошк. віку / Мал. О. Ткаченка. – К.: Дитвидав УРСР, 1964. – 16 с: іл.

24. Лупій О. Лебеді материнства: [Про зб. «Земне тяжіння», 1964] // Літ. Україна. – 1964. – 15 груд. – С. 3.

25. Негода М. Лебедина пісня Василя Симоненка: [Про зб. «Земне тяжіння»] // Черкас. правда. – 1964. – 29 листоп. – С. 3.

26. Продовження життя: [Передм. ред. до публ. добірки поезій В. Симоненка] // Молода гвардія. – 1964. – 11 груд.

27. Світличний І. Слово про поета // Черкас. правда. – 1964. – 13 груд. – С. 4.

28. Симоненко Василь Андрійович: Некролог // Дніпро. – 1964. – № 1. – С. 3.

29. Сом М. Слово про Василя Симоненка: [Передмова] // Симоненко В. Земне тяжіння. – К., 1964. – С. 3–6.

30. Ушаков Н. Чистий голос: [Передм. до публ. добірки поезій В. Симоненка] // Дружба народів. – 1964. – № 9. – С. 121.

1965

31. Битюк В. Поетична зрілість: [Про зб. «Земне тяжіння»] // Зоря Полтавщини. – 1965. – 10 серп. – С. 4.

32. Біличенко Ж. На семи вітрах: [Про зб. «Земне тяжіння»] // Жовтень. – 1965. – № 2. – С. 138–140.

33. Бойчук Б. Два поети: [І. Драч та В. Симоненко] // Сучасність. – 1965. – № 4. – С. 49–60. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 55–60.

34. Брюгген В. Зачарований світом: [Про зб. «Земне тяжіння»] // Прапор. – 1965. – № 3. – С. 82–84.

35. Гуцало Е. «Как мне даровано богато!»: [Про зб. «Земне тяжіння»] // Дружба народів. – 1965. – № 6. – С. 266–267.

36. Гуцало Є. З пристрасної любові: [Про зб. «Земне тяжіння»] // Дніпро. – 1965. – № 3. – С. 151–153.

37. Данько М. На схрещених мечях: [Про зб. «Земне тяжіння»] // Ленін. прапор. – 1965. – 29 січ.

38. Карась П. Щастя земного тяжіння: [Про зб. «Земне тяжіння»] // Рад. Поділля. – Хмельницький, 1965. – 12 січ. – С. 4.

39. Кореневич Л. Голосом Тараса: На здоб. премії ім. Т. Г. Шевченка: [Про кн. «Тиша і грім» та «Земне тяжіння»] // Молодь України. – 1965. – 21 лют.

40. Коротич В. Творить и жить среди людей: На соискание лит. премии им. Н. Островского // Комсом. знамя. – 1965. – 14 окт.
41. Латанський В. Коштовні дарунки // Жовтень. – 1965. – № 8. – С. 151–152. – Рец. на кн.: Симоненко В. Цар Плаксій та Лоскотон: Казка: Для дошк. віку / Іл. А. Базилевича. – К.: Дитвидав УРСР, 1963. – 18 с.: іл.; Симоненко В. Подорож у країну Навпаки: Віршов. казка: Для дошк. в. / Мал. О. Ткаченка. – К.: Дитвидав УРСР, 1964. – 16 с.: іл.
42. Негода М. Еверест підлістї: [Про публ. та оцінку творів В. Симоненка за кордоном] // Рад. Україна. – 1965. – 15 квіт. – С. 3; Черкас. правда. – 1965. – 17 квіт.
43. Пам'яті Василя Симоненка: [Про вечір, присвяч. 30-річчю від дня народж. В. Симоненка, в Будинку літераторів, м. Київ] // Літ. Україна. – 1965. – 22 січ. – С. 2.
44. Сапельник Л. Оповідання Василя Симоненка: [Про зб. «Вино з троянд», 1965] // Друг читача. – 1965. – 11 груд. – С. 4
45. Симоненко-Щербань Г. Ф. [Лист до ЦК Компартії України з приводу публікацій творів В. Симоненка за кордоном] // Рад. Україна. – 1965. – 15 квіт. – С. 3.
46. Скоморовський В. Незвичайна мандрівка // Літ. Україна. – 1965. – 5 лют. – Рец. на кн.: Симоненко В. Подорож у країну Навпаки: Віршов. казка: Для дошк. віку / Мал. О. Ткаченка. – К.: Дитвидав УРСР, 1964. – 16 с.: іл.
47. Сподаренко І. Зустріч з поетом: [Про зб. «Земне тяжіння»] // Рад. Волинь. – Луцьк, 1965. – 17 січ.
48. Таранюк А. Погляд добрих очей не забуду: [Спогади про В. Симоненка] // Молода гвардія. – 1965. – 17 лют.
49. Тарнавський М. «Треба великим бути»: [Про зб. «Земне тяжіння»] // Літ. Україна. – 1965. – 2 берез. – С. 2.
50. Ходзіцький Л. Самобутня поезія: [Про зб. «Тиша і грім»] // Літ. Україна. – 1965. – 2 берез. – С. 2.
51. Шевченко А. Так він писав, так і жив: [Про кн. «Земне тяжіння», що була висунута на здоб. Шевченк. премії 1965 р.] // Рад. Україна. – 1965. – 17 лют. – С. 3.
52. *Іл.:* Зубко А. Василь Симоненко: Ліногравюра: [Фотографія] // Літ. Україна. – 1965. – 22 січ. – С. 2.

1966

53. Білан М. Відкриваючи духовні острови...: [Про зб. «Вино з троянд», 1965] // Жовтень. – 1966. – № 4. – С. 139–141
54. Брюгген В. Думка в шатах поезії: [Про зб. «Поезії», 1966] // Літ. Україна. – 1966. – 9 груд.
55. Велиган Я. Повік молодий: [Про зб. «Поезії», 1966] // Віл. життя. – Т., 1966. – 18 груд. – С. 3.
56. Гуменюк В. Рапсодія життя: [Про зб. «Поезії», 1966] // Прикарпат. правда. – Івано-Франківськ, 1966. – 25 верес.
57. Дорошенко І. Мова таланту: [Про зб. «Вино з троянд», 1965] // Літ. Україна. – 1966. – 7 січ. – С. 3.
58. Маценко І. Поезія в прозі: [Про зб. «Вино з троянд», 1965] // Вітчизна. – 1966. – № 4. – С. 192–193.
59. Олійник Б. Не вернувся з плавання...: [Передмова] // Симоненко В. Поезії. – К., 1966. – С. 5–10.
60. Олійник Б. Ще не повернувся з плавання... // Літ. Україна. – 1966. – 4 лют. – С. 4.

61. Радіон С. Цікава збірка // Визвол. шлях. – 1966. – Кн. 7/8. – С. 968–970. – Відгук на кн.: Симоненко В. Берег чекань. – [Нью-Йорк]: Пролог, 1965.

62. Світличний І. Василь Симоненко – поет, ангажований народом: [Про поезію В. Симоненка та зарубіж. інтерпретаторів його творчості] // Вісті з України. – 1966. – № 35. – С. 3, 4.

63. Семенчук І. Вино з троянд // Молодь України. – 1966. – 27 берез. – Рец. на кн.: Симоненко В. Вино з троянд: Новели і оповід. – Л.: Каменяр, 1965. – 60 с.

64. Чижевський В. ...І здрастуй, вітре: [Про зб. «Поезії», 1966] // Рад. Поділля. – Хмельницький, 1966. – 16 верес.

65. Ярмутьський А. «Вино з троянд»: [Рецензія] // Черкас. правда. – 1966. – 16 січ. – Рец. на кн.: Вино з троянд: Новели і оповід. – Л.: Каменяр, 1965. – 60 с.

1967

66. Васильченко М. Постать поета оживає в граніті: [Про відкриття надгроб. пам'ятника В. Симоненку в Черкасах] // Черкас. правда. – 1967. – 15 груд. – С. 3: іл.

67. Гринько Д. Г. В народів братніх колі: Мотиви дружби та інтернаціоналізму в укр. л-рі. – К.: Дніпро, 1967. – 195 с. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 129–130.

68. Єременко М. І оживає слово: [Вступ. сл. до публ. творів В. Симоненка] // Літ. Україна. – 1967. – 13 січ.

69. Кравців Б. Василь Симоненко: [Вступ. ст. до добірки поезій В. Симоненка] // Шістдесят поетів шістдесятих років: Антол. нової укр. поезії / Упоряд. і довідки Б. Кравціва. – Нью-Йорк, 1967. – С. 51.

70. Кузьменко О. Лірика напруги: [Про зб. «Поезії», 1966] // Комсомолец Полтавщини. – 1967. – 29 листоп.

71. Лисенко В. Витязь поезії // Вітчизна. – 1967. – № 3. – С. 154–164.

72. Макаров А. Поезія лишається з нами: [Про зб. «Поезії», 1966] // Ранок. – 1967. – № 1. – С. 12.

73. Повернувся з плавання: [Про надгроб. пам'ятник В. Симоненку в Черкасах] // Робітн. газ. – 1967. – 31 груд. – С. 4.

74. Ротач П. Василь Симоненко: Полтав. літ. календар // Комсомолец Полтавщини. – 1967. – 11 січ.

75. Смолянський Ю. «Не вернувся з плавання...» // Молодь Черкащини. – 1967. – 8 січ.

76. Хроніка // Літ. Україна. – 1967. – 17 січ. – С. 4; 31 січ. – С. 2. – Йдеться, зокрема, про вечори, присвяч. В. Симоненку, на Черкащині та Харківщині.

77. Шевченко А. Так він писав, так він і жив // Шевченко А. Червоні коні: Оповід. та нариси. – К., 1967. – С. 33–42.

78. Dziuba I. Vasil Simonenko: A speech commemorating the 30th birthday of the poet, delivered on January 10th, 1965 // Ukrainian Review. – 1967. – Vol. 14, no. 1. – P. 43–49.

79. *Лл.*: [Пам'ятник на могилі В. Симоненка в Черкасах: Фотографія] // Літ. Україна. – 1967. – 22 груд. – С. 4.

1968

80. Дністровий О. У кривому дзеркалі пана Райса: [Про тенденц. добір творів В. Симоненка до вид. у Парижі кн. «Нова літ. хвиля на Україні»] // Літ. Україна. – 1968. – 13 серп.

81. Зуб І. Як нерв тривожна: Нотатки про поезію // Рад. літературознавство. – 1968. – № 1. – С. 3–18. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 9–10, 11.
82. Кащук Н. Земля і люди: Нариси / Н. Кащук, М. Подолян, Ф. Федорова // Україна. – 1968. – № 45. – С. 1–6. – Із змісту: Зустрічі з Василем Симоненком. – С. 6.
83. Кононенко Д. Нова зустріч з витязем поезії: [Про зб. поезій В. Симоненка у пер. рос. мовою «Избран. лирика» (М., 1968)] // Літ. Україна. – 1968. – 8 жовт.
84. Кононенко П. Духовний світ героя української поезії // Дніпро. – 1968. – № 5. – С. 131–143. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 133, 134, 135, 136–137, 139.
85. Кореневич Л. От истоков: Пер. с укр. // Молодая гвардия. – 1968. – № 5. – С. 282–302. – На с. 283 йдеться про В. Симоненка.
86. Кореневич Л. Світять чесно його слова: [Про творчість В. Симоненка, зокрема його зб. «Поезії», 1966] // Прапор. – 1968. – № 4. – С. 65–69.
87. Коротич В. Сене пострілу // Літ. Україна. – 1968. – 14 черв. – Йдеться про поезію молодих і, зокрема, значення творчості В. Симоненка для їх становлення.
88. Коротич В. Слова, оставленные нам: [Про життя і творчість В. Симоненка] // Комсом. правда. – 1968. – 21 авг.
89. Линовицький П. Вперше російською // Молодь Черкащини. – 1968. – 28 верес. – Рец. на кн.: Симоненко В. Избранная лирика / Пер. с укр. Л. Смирнова; Предисл. Н. Ушакова. – М.: Мол. гвардия, 1968. – 32 с.
90. Лубківський Р. Свідомість слова як меча // Жовтень. – 1968. – № 6. – С. 113–121. – Із змісту: [Про збірку В. Симоненка «Поезії» (1966)]. – С. 113–115, 116, 118, 119–120.
91. Макаров А. Метаморфози ліричної поезії // Літ. Україна. – 1968. – 22 листоп. – Зокрема, йдеться про твори В. Симоненка.
92. Наконечний Я. Екранізація української прози // Літ. Україна. – 1968. – 20 верес. – Зокрема, про фільм «Кукурікали півні на рушниках» за твором В. Симоненка.
93. Павленко С. Друге народження: [Про зб. поезій у пер. рос. мовою «Избранная лирика» (М., 1968)] // Черкас. правда. – 1968. – 22 верес.
94. Поетові-патріоту: [Відкриття надгроб. пам'ятника В. Симоненку в Черкасах 15 груд. 1967 р.] // Жовтень. – 1968. – № 2. – С. 157.
95. Ротач П. Симоненко Василь Андрійович: Матеріали до укр. біогр. слов. «Літературна Полтавщина» // Арх. України. – 1968. – № 5. – С. 105.
96. Тельнюк С. Україно, Україно, земле золота... // Друг читача. – 1968. – 1 квіт. – С. 4. – Про зб. укр. поезії «Хвилі Дніпра» у пер. киргиз., зокрема, про пер. творів В. Симоненка.
97. Ушаков Н. Василь Симоненко: [Передмова] // Симоненко В. Избранная лирика / Пер. с укр. Л. Смирнова. – М., 1968. – С. 3–4.
98. Фролова К. Драматичне в сучасній ліриці // Рад. літературознавство. – 1968. – № 10. – С. 12–27. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 16–17, 18–19, 20, 22–23.
99. Шевченко А. Так він писав // Наука і культура. Україна: Щорічник. – К., 1968. – [Вип. 3]. – С. 230–237.
100. Шлапак Д. Гимн человеку // Радуга. – 1968. – № 1. – С. 134–142. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 138.
101. Шумський К. Серце Данко на екслібрисах: [Про екслібриси В. Перевальського, створ. для В. Симоненка] // Друг читача. – 1968. – 12 берез.
102. *Іл.*: [Василь Симоненко: Скульптур. портрет на могилі: Фото] // Вітчизна. – 1968. – № 7. – С. 5.

103. *Лл.*: Перевальський В. «Книга Василя Симоненка»: Екслібрис, створ. для В. Симоненка // Друг читача. – 1968. – 12 берез.

1969

104. Лисенко В. Живі слова...: [Вступ. сл. до публ. пародій, жартів, байок В. Симоненка] // Дніпро. – 1969. – № 3. – С. 123.

105. Макаров А. Психологические тенденции в украинской лирике // Дружба народов. – 1969. – № 5. – С. 252–260. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 253, 255, 256.

106. Ткачук А. Вічне живе слово // Україна. – 1969. – № 37. – С. 9.

107. Ходосов К. Спогади про В. Симоненка // Комсомолец Полтавщины. – 1969. – 15 лип.

1970

108. Василь Симоненко // Письменники Радянської України: Біобібліогр. довід. / Упоряд.: О. Килимник, О. Петровський. – К., 1970. – С. 388: портр.

109. Непорожня Ф. Литовська весна поезії: [Про альм. «Весна поезії», що містить, зокрема, поезії В. Симоненка] // Літ. Україна. – 1970. – 25 серп.

110. Нудьга Г. Українська балада: З теорії та історії жанру. – К.: Дніпро, 1970. – 258 с. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 243–245.

111. Сердюк П. Людина в поемі: Літ.-критич. нарис. – К.: Рад. письм., 1970. – 200 с. – Із змісту: [Про поему В. Симоненка «Червоні конвалії»]. – С. 112–115.

112. Хоменко В. До чистого джерела: [Про популяризацію поезії В. Симоненка серед школярів-літгуртківців] // Рад. освіта. – 1970. – 25 лют. – С. 4.

113. Dziuba I. Speech delivered... in the Assembly Hall of the Union of Writers of Ukraine on January 16, 1965, on the thirtieth anniversary of the birth of Vasil Simonenko // Kolasky J. Two years in Soviet Ukraine. – Toronto, 1970. – P. 253–258.

1971

114. Балабуха К. Вічна снага досвіду // Прапор. – 1971. – № 10. – С. 83–91. – Із змісту: [Про вплив Лесі Українки на творчість В. Симоненка]. – С. 83.

115. Гримич Г. Багатство життя: Сучас. новела: традиції та новаторство // Дніпро. – 1971. – № 8. – С. 139–147. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 143–144.

116. Дашківський М. Поет-комуніст // Молодь Черкащини. – 1971. – 7 січ.

117. Дзюба І. Вступне слово на вечорі в першу річницю смерті Василя Симоненка, 12 груд. 1964 р. (Київ, клуб Інституту нафти і газу) // Визвол. шлях. – 1971. – Кн. 6. – С. 701–702.

118. До днів Василя Симоненка // Визвол. шлях. – 1971. – Кн. 7/8. – С. 813–815.

119. До днів Василя Симоненка // Укр. вісн.: Захалаяв. журн. з України. – Лондон, 1971. – Вип. 4 (січ.). – С. 49–52; 76–94. – Зміст: Головні, офіційно замовчані події, пов'язані з іменем Василя Симоненка, після його смерті; Світличний І. Виступ на вечорі пам'яті Василя Симоненка в Київському медінституті, у груд. 1963 р.; Сверстюк Є. Виступ на вечорі пам'яті Василя Симоненка в Київ. медінституті, у груд. 1963 р.; Дзюба І. Вступне слово на вечорі в першу річницю смерті Василя Симоненка, 12 груд. 1964 р. (Київ, клуб Інституту нафти і газу); Негода М. Відкритий лист «Літературній Україні»: (За рукописом авт. із збереженням всіх особливостей оригіналу, навіть помилок).

120. Косів М. Складність простоти // Вітчизна. – 1971. – № 11. – С. 171–178. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 173–174.

121. Макаров А. Земное притяжение // Лит. газ. – 1971. – 19 мая. – С. 5. – Йдеться про молоду укр. поезію і, зокрема, творчість В. Симоненка.

122. Негода М. Відкритий лист «Літературній Україні»: (За рукописом авт. із збереженням всіх особливостей оригіналу, навіть помилок) // Визвол. шлях. – 1971. – Кн. 6. – С. 702–706.

123. Сверстюк Є. Виступ на вечорі пам'яті Василя Симоненка в Київ. медінституті, у груд. 1963 р. // Визвол. шлях. – 1971. – Кн. 6. – С. 697–700.

124. Світличний І. Виступ на вечорі пам'яті Василя Симоненка в Київському медінституті, у груд. 1963 р. // Визвол. шлях. – 1971. – Кн. 6. – С. 694–696.

125. Симоненко Василий Андреевич // Краткая литературная энциклопедия / Глав. ред. А. А. Сурков. – М., 1971. – Т. 6. – С. 843.

126. Чехун В. Автограф на віки: Пам'ятник на могилі поета В. Симоненка в м. Черкасах: [Ст. і фотогр.; Скульптор С. Грабовський, архіт. М. Кириленко] // Пам'ятники України. – 1971. – № 4. – С. 29–30.

1972

127. Балабуха К. Поезія виходить на естраду: [Про літ.-муз. композ. «Комуністична радосте моя...» за творами В. Симоненка] // Культура і життя. – 1972. – 8 черв.

128. Голобородько В. Комуністична радосте моя: [Про літ.-муз. композ. за творами В. Симоненка та Б. Олійника] // Літ. Україна. – 1972. – 26 трав.

129. Коротич В. Слова, полишені для нас // Друг читача. – 1972. – 17 серп. – С. 5.

130. Коротич В. Слова, полишені для нас // Коротич В. Людина на повен зріст: Зб. публіц. ст. – К., 1972. – С. 53–60.

131. Левченко М. Традиції революційної пристрасті // Літ. Україна. – 1972. – 10 листоп. – Йдеться, зокрема, про громадянську лірику В. Симоненка.

132. Новикова М. Об'єктивність і маска об'єктивності // Жовтень. – 1972. – № 1. – С. 132–140. – Йдеться, зокрема, про зб. «4 українські поети», вид. у Нью-Йорку, яка представляє і творчість В. Симоненка у пер. англ. мовою.

133. Овчаренко М. Поети духу і правди: (Ліна Костенко і Василь Симоненко) // Визвол. шлях. – 1972. – Кн. 2. – С. 162–173. – Із змісту: Василь Симоненко. – С. 170–173.

134. Осадчук П. Енергія поетичного слова // Наука і культура. Україна: Щорічник / Редрада: І. Конділенко (голова) та ін. – К., 1972. – [Вип. 7]. – С. 250–258. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 253, 256.

135. Степовий Т. «Комуністична радосте моя...»: [Про літ.-муз. композ. за творами В. Симоненка і Б. Олійника] // Мол. гвардія. – 1972. – 8 лип.

136. Тельнюк С. Якщо ти на землі людина: [Про літ.-муз. композ. за творами В. Симоненка] // Вечір. Київ. – 1972. – 20 черв.

137. *Іл.*: Грабовський С. [Василь Симоненко: Скульптур. портр.: Фото] // Комсом. знамя. – 1972. – 5 авг. – С. 3.

1973

138. Верган Модрич В. Василь Симоненко. – Нью Йорк: Вид. Шкіл. Ради УККА, 1973. – 31 с.

139. Ванцак Б. Колгоспна премія імені Василя Симоненка: [У с. Біївці Лубен. р-ну Полтав. обл.] // Літ. Україна. – 1973. – 16 берез. – С. 2.

140. Дашківський М. Хроніка // Літ. Україна. – 1973. – 18 груд. – С. 1. – Розповідається, зокрема, про вечір пам'яті В. Симоненка у Черкас. пед. ін-ті.

141. Друзі про Василя Симоненка // Симоненко В. Берег чекань / Вступ. ст., вибір і комент. І. Кошелівця. – 2-ге вид., доповн. – Мюнхен, 1973. – С. 276–292. – Зміст: Передмова до машинописної збірки В. Симоненка; Симоненко – ідея. – Авт. не зазнач.

142. Кошелівець І. У хороший Шевченків слід ступаючи...: [Передмова] // Симоненко В. Берег чекань / Вибір і комент. І. Кошелівця. – 2-ге вид., доповн. – К., 1973. – С. 7–59.

143. Лановський С. Між спокоєм і тривогою: [Про літ.-муз. композ. «Комуністична радість моя» за творами В. Симоненка у виконанні читця М. Сивченка] // Мол. гвардія. – 1973. – 10 берез.

144. Мужній голос Симоненка // Молодь Черкащини. – 1973. – 11 груд.; Рад. Поділля. – 1973. – 11 груд.

145. Неуважний Ф. Мужність сина Прометея // Український календар. – Варшава, 1973. – С. 205–207.

146. Шанковський І. Дві казки для дорослих: [«Цар Плаксій та Лоскотон» і «Подорож в країну Навпаки»] // Визвол. шлях. – 1973. – Кн. 11/12. – С. 1276–1298.

1974

147. Логвиненко М. Гражданские мотивы в поэзии / Пер. с укр. Е. Смаглий // Радуга. – 1974. – № 5. – С. 149–162. – Из змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 160–161.

148. Шамота М. Актуальні питання сучасного радянського літературознавства // Рад. літературознавство. – 1974. – № 3. – С. 41–63. – Из змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 49–50.

1975

149. Шанковський І. Симоненко: Семант. студія. – Лондон: Вид. Союзу українців у Великій Британії, 1975. – 143 с. – Бібліогр.

150. Неуважний Ф. Спогад про Василя Симоненка // Наша культура. – Варшава, 1975. – № 1.

1976

151. Цінна студія з ділянки симоненкознавства / Ю. Д. // Визвол. шлях. – 1976. – Кн. 4. – С. 502–504. – Рец. на кн.: Шанковський І. Симоненко: Семант. студія. – Лондон: Вид. Союзу українців у Великій Британії, 1975. – 143 с. – Бібліогр.

1977

152. Shankovsky I. Symonenko: A study in semantics. – Munchen: Ukrainisches institut fur bildunspolitik, 1977. – 211 p.

1979

153. Ильницкий М. Непрерывность движения / Пер. с укр. С. Уманской // Дружба народов. – 1979. – № 7. – С. 245–257. – На с. 248 йдеться про В. Симоненка.

154. Лазарук М. Вірші встають як солдати // Прапор. – 1979. – № 2. – С. 127–131. – На с. 127, зокрема, йдеться про поезію В. Симоненка.

1980

155. Іванисенко В. Плекай свій сад! // Літ. Україна. – 1980. – 26 верес. – С. 2. – Йдеться, зокрема, про громадянську лірику В. Симоненка.

1981

156. Гончар О. Витязь молоді української поезії // Друг читача. – 1981. – 28 трав. – С. 5.

157. Гончар О. Витязь молоді української поезії: [Передмова] // Симоненко В. Лебеді материнства: Поезія. Проза / Ред. В. Затулівітер. – К., 1981. – С. 5–10.

158. Жук П., Дашківський М. Не повернувся з відрядження: [Штрихи до портр. В. Симоненка] // Молодь Черкащини. – 1981. – 15 жовт.

159. Коваль М. [Читацька конф. за кн. «Лебеді материнства» в Черкас. обл. б-ці] // Літ. Україна. – 1981. – 21 серп. – С. 3.

160. Моренець В. Василь Симоненко: Філософія почуття: [Творчість В. Симоненка] // Вітчизна. – 1981. – № 11. – С. 173–181.

161. Олійник Б. Іспит часом: [Про зб. «Лебеді материнства», 1981] // Літ. Україна. – 1981. – 4 серп. – С. 2.

162. Стадник С. «Як мені даровано багато...»: [Про зб. «Лебеді материнства», 1981] // Комсом. плем'я. – 1981. – 2 лип.

163. Шевченко М. В океані рідного народу: [Про зб. «Лебеді материнства», 1981] // Комсомолец Полтавщини. – 1981. – 10 груд.

164. Яременко В. З любов'ю до людей: [Про зб. «Лебеді материнства», 1981] // Молода гвардія. – 1981. – 31 трав. – С. 3.

1982

165. Кузьменко О. Щаслива земля синами: [Про зб. «Лебеді материнства», 1981] // Зоря Полтавщини. – 1982. – 31 січ. – С. 4.

166. Никанорова О. Серце, повне любові: [Про зб. «Лебеді материнства», 1981] // Дніпро. – 1982. – № 4. – С. 135–138.

167. Слабошпицький М. Земне тяжіння // Наука і культура. Україна, 1981: Щорічник. – К., 1982. – [Вип. 16]. – С. 368–371. – Рец. на кн.: Симоненко В. Лебеді материнства: Поезія. Проза / Передм. О. Гончара. – К.: Молодь, 1981. – 344 с.

168. *Іл.*: Білоус Г. Лебеді материнства: Триптих: Пам'ятник на могилі В. Симоненка в Черкасах: Фотографія // Ранок. – 1982. – № 1. – С. 8–9.

1983

169. Коваль В. Рядок з бібліографії: Комент. до маловідомої публ. В. Симоненка: [Про рец. В. Симоненка на роман О. Гончара «Перекоп»] // Літ. Україна. – 1983. – 14 лип. – С. 5.

170. Носань С. З Батьківщиною в серці: [Творч. доробок поета] // Труд. слава. – 1983. – 8 січ.

171. Павличко Д. Василь Симоненко // Павличко Д. Над глибинами: Літ.-критич. ст. і виступи. – К., 1983. – С. 150–152.

172. Симоненко Василь Андрійович (8.1.1935 – 14.XII.1963) // УРЕ / Редкол.: М. П. Бажан (голов. ред.) та ін. – 2-ге вид. – К., 1983. – Т. 10. – С. 158: портр.

1984

173. Гончар О. Т. Витязь молоді української поезії: [Вступ. ст.] // Симоненко В. Поезії / Упорядкув. та прим. В. В. Біленка. – К., 1984. – С. 3–8.

174. Каліхевич О. Биття молодого серця: [Передм. до добірки поезій] // Поезія – 84 / Редкол.: Д. Білоус та ін.; Упоряд.: М. В. Луків, Б. П. Степанюк. – К., 1984. – Вип. 2. – С. 101.

175. Кириченко І. Імені поета-земляка: [Музей В. Симоненка у с. Біївці Лубен. р-ну Полтав. обл.] // Зоря Полтавщини. – 1984. – 4 берез. – С. 4.

1985

176. Брюховецький В. ...Хто найдужче любить життя: (Штрихи до портр. В. Симоненка) // Укр. мова і л-ра в шк. – 1985. – № 1. – С. 13–18.

177. В океані рідного народу: До 50-річчя з дня народж. В. Симоненка // Молодь України. – 1985. – 8 січ. – С. 6. – Спогади О. Гончара, Б. Олійника, М. Сингаївського, Т. Коломієць.

178. Гончар О. Чуття великої любові: 8 січ. минуло 50 років від дня народж. В. Симоненка // Зірка. – 1985. – 17 січ. – С. 3.

179. Гоян Я. «Комуністична радосте моя!»: [Про літ. вечір у Будинку художника в Києві, присвяч. 50-річчю від дня народж. В. Симоненка] // Рад. Україна. – 1985. – 11 січ. – С. 4.

180. Жук П., Негода М., Дашківський М. Три спогади: [Про В. Симоненка] // Молодь Черкащини. – 1985. – 8 січ. – С. 3.

181. Зленко В. Поетова зоря: [Про зб. В. Симоненка «Поезії», 1984] // Сіл. вісті. – 1985. – 8 січ. – С. 4.

182. Ільницький М. «В твоєму імені живу»: [Лірика В. Симоненка] // Прапор. – 1985. – № 1. – С. 160–169.

183. Імені Василя Симоненка: [Вулиця в Черкасах] // Молодь Черкащини. – 1985. – 8 січ. – С. 3.

184. Казидуб М. Залишився молодим: Лубенці урочисто відзначили 50-річчя з дня народж. В. Симоненка // Комсомолец Полтавщини. – 1985. – 7 січ.

185. Каліхевич О. «Хто хоче жити, ніколи не помре»: [Вступ. сл. до добірки віршів] // Літ. Україна. – 1985. – 3 січ. – С. 5.

186. Коломиец Т. Он среди нас...: [Вступ. ст. до добірки віршів В. Симоненка в рос. пер.] // Правда Украины. – 1985. – 8 янв. – С. 4.

187. Кузьменко В. Витязь молоді української поезії: До 50-річчя з дня народж. В. Симоненка // Комсомолец Полтавщини. – 1985. – 8 січ.

188. Латанський В. Г. Вибрати не можна тільки Батьківщину: [Творча спадщина В. Симоненка] // Початк. шк. – 1985. – № 1. – С. 77–78.

189. Майдаченко П. Вечір пам'яті Василя Симоненка // Рад. літературознавство. – 1985. – № 3. – С. 79.

190. Малик В. Поезія високої напруги: До 50-річчя Василя Симоненка // Зоря Полтавщини. – 1985. – 8 січ.

191. Миколайчук І. Поетова зоря: [Вечір пам'яті в Будинку художника у Києві] // Вісті з України. – 1985. – № 4. – С. 4.

192. Москаленко А. І поет, і журналіст // Літ. Україна. – 1985. – 10 січ. – С. 7.

193. Негода М. Нев'януче слово: До 50-річчя з дня народж. В. Симоненка // Черкас. правда. – 1985. – 8 січ. – С. 4: портр.

194. Олейник Б. «Всё в тебе прекрасно и свяшенно...» // Дружба народов. – 1985. – № 2. – С. 132.

195. Олейник Б. Слово о друге: [Передмова] // Симоненко В. Лебеди материнства: Стихи. Поэма. Сказки: Пер. с укр. / Сост. Н. Н. Котенко; Худож. А. А. Еремин. – М., 1985. – С. 5–8.
196. Олійник Б. [Він сягав думками в космос] // Молодь України. – 1985. – 8 січ.
197. Олійник Б. Вітер часу не остудить: [Житт. і творч. шлях В. Симоненка] // Літ. Україна. – 1985. – 10 січ. – С. 7.
198. Павленко С. Любов до людей: [Журналіст. і поет. творчість В. Симоненка] // Рад. освіта. – 1985. – 11 січ. – С. 3.
199. Пам'яті поета: [До 50-річчя від дня народж. В. Симоненка] / Кор. РАТАУ // Черкас. правда. – 1985. – 10 січ. – С. 3.
200. [Про збірку В. Симоненка «Поезії» (К., 1984)] // Друг читача. – 1985. – 10 січ. – С. 5.
201. Сердюк Ю. Слово поета: К 50-летию со дня рождения поэта // Комсом. знамя. – 1985. – 8 янв.
202. Симоненко-Щербань Г. Ф. З матір'ю на самоті: Розмова з Г. Ф. Симоненко-Щербань / Вів. М. Сом // Дніпро. – 1985. – № 1. – С. 74–89.
203. Симоненко-Щербань Г. Ф. З матір'ю на самоті: Розмова з Г. Ф. Симоненко-Щербань / Вів. М. Сом // Літ. Україна. – 1985. – 3 січ. – С. 5.
204. Сніжко М. І білява хата...: [Вшанування пам'яті В. Симоненка в с. Біївці] // Молодь Черкащини. – 1985. – 8 січ.
205. Соловей Э. Уроки поезии, уроки перевода: [Про кн. «Лебеди материнства» в пер. рос. мовою (М., 1985)] // Лит. обозрение. – 1985. – № 10. – С. 56–58.
206. Шевченко А. Для освіти людської душі // Наука і культура. Україна: Щорічник. – К., 1985. – Вип. 19. – С. 511: фотогр.
207. Шевчук Вал. Поет складної простоти: (Сл. про В. Симоненка) // Україна. – 1985. – № 1. – С. 4–5.
208. Шлапак Д. Незгасна зоря поета: Начерки до портр. В. Симоненка // Рад. освіта. – 1985. – 8 січ. – С. 3.
209. Шудря М. Перли між людей: [Про матір поета Г. Симоненко-Щербань] // Україна. – 1985. – № 1. – С. 6.
210. *Ил.*: Перевальський В. Портрет Василя Симоненка: [Репродукція] // Друг читача. – 1985. – 10 січ. – С. 1.

1986

211. Добролюб А. Пам'яті поета: [Про відкриття меморіал. дошки на честь В. Симоненка в Черкасах] // Черкас. правда. – 1986. – 15 січ. – С. 4.
212. Крила материнства: [Спадщина В. Симоненка у творчості композиторів, читців, співаків Черкащини] // Черкас. правда. – 1986. – 8 січ. – С. 4.
213. Логвиненко Ю. Глибока шана: [Відкриття меморіал. дошки на честь В. Симоненка в с. Біївці] // Дніпро. – 1986. – № 7. – С. 137.
214. Логвиненко Ю. Одвічна шана: [Відкриття меморіал. дошки на честь В. Симоненка в с. Біївці] // Літ. Україна. – 1986. – 26 черв. – С. 4.
215. Малежик В. Премія імені Василя Симоненка: [Заснов. правлінням Черкас. обл. орг. Співки письмен. України та Добров. т-вом любителів кн.] // Друг читача. – 1986. – 11 верес. – С. 7.
216. Моренець В.П. Василь Симоненко: Філософія почуття // Моренець В. П. На відстані серця: Літ.-критич. ст., нариси, есе. – К., 1986. – С. 82–104.

217. Никанорова О. І. Серце, повне любові: Поезія В. Симоненка // Никанорова О. І. Поезії одвічна висота: Літ.-критич. ст. – К., 1986. – С. 75–84.

218. Олейник Б. Слово о друге: [Про кн. «Лебеді материнства» в пер. рос. мовою (М., 1985)] // Радуга. – 1986. – № 3. – С. 146–147.

219. Олійник Б. Вітер часу не остудить...: [Житт. і творч. шлях В. Симоненка] // Наука і культура. Україна: Щорічник. – К., 1986. – Вип. 20. – С. 354–359: фотогр.

220. Скрипник А. На світлі вікна...: [Спогади про В. Симоненка] // Отчий край, 86: Іст.-літ. зб. – К., 1986. – Вип. 2. – С. 111–113.

1987

221. Голобородько В. Премія імені В. Симоненка – республіканська // Черкас. правда. – 1987. – 19 груд. – С. 1.

222. Премія імені В. Симоненка: [Літ. премія Спілки письмен. України за кращу першу поет. кн.] // Літ. Україна. – 1987. – 17 груд. – С. 2.

223. Симоненко Василь Андрійович // Український енциклопедичний словник. У 3 т. / Редкол. Ф. С. Бабичев та ін. – 2-ге вид. – К., 1987. – Т. 3. – С. 209.

224. Стенограма обговорення поезій М. Вінграновського і В. Симоненка, 8 січ. 1963 р. [на засідання секції поезії СПУ] / Передм. Б. Комара // Літ. Україна. – 1987. – 1 жовт. – В обговоренні брали участь: М. Рильський, В. Іванисенко, А. Кацнельсон, В. Коротич, С. Крижанівський, М. Нагнибіда, Л. Коваленко, Т. Масенко, Л. Забашта, М. Сом, В. Симоненко, М. Вінграновський.

225. Яременко В. Лебедина пісня В. Симоненка: [Передм. до публ. «Казки про Дурила»] // Молода гвардія. – 1987. – 12 груд. – С. 2.

1988

226. Василь Симоненко // Письменники Радянської України, 1917-1987: Біобібліогр. довід. / Авт.-упоряд.: В. К. Коваль, В. П. Павловська. – К., 1988. – С. 539.

227. Вікторова В. Пам'яті Василя Симоненка: [Композ. за творами В. Симоненка у виконанні Ю. Смолянського] // Черкас. правда. – 1988. – 10 січ. – С. 3.

228. Гончар О. Витязь молоді української поезії // Гончар О. Твори: У 7 т. – К., 1988. – Т. 6. – С. 625–629.

229. Дашківський М. Дерево пам'яті: [Спогади про В. Симоненка] // Молодь Черкащини. – 1988. – 7 січ.

230. Жулинський М. Василь Симоненко: «Поезія – це прекрасна мудрість» // Вісті з України. – 1988. – № 52. – С. 4–5.

231. Жулинський М. Василь Симоненко (1935-1963): [Пам'яті поета] // Літ. Україна. – 1988. – 24 берез. – С. 6.

232. Ільницький М. «В твоєму імені живу»: (Василь Симоненко) // Ільницький М. У вимірах часу: Літ.-критич. ст. – К., 1988. – С. 189–210.

233. Історія української літератури. У 2 т. Т. 2. Радянська література / АН УРСР. Ін-т л-ри ім. Т. Г. Шевченка; Редкол.: І. О. Дзевєрін (голова) та ін. – К.: Наук. думка, 1988. – 742 с.

Про В. А. Симоненка див.: «Показчик імен і назв», с. 737.

234. Логвиненко Ю. «Горів для тебе, мій народ»: Дні пам'яті В. Симоненка на Полтавщині // Зоря Полтавщини. – 1988. – 18 груд. – С. 3.

235. Матері поета: [Привітання Г. Ф. Щербань з нагоди 80-річчя від дня народж.] // Черкас. правда. – 1988. – 18 верес. – С. 3.

- 236.** Назустріч життю: [Про скульпт. композ. С. Грабовського, присвяч. В. Симоненку] // Черкас. правда. – 1988. – 13 груд. – С. 3.
- 237.** Премія імені Василя Симоненка: [Засновано респ. премію ім. В. Симоненка за кращу поет. кн. молодого авт.] / Кор. РАТАУ // Зоря Полтавщини. – 1988. – 12 січ. – С. 4.
- 238.** Премія імені видатного земляка: [Засновано респ. премію ім. В. Симоненка за кращу поет. кн. молодого авт.] / Кор. РАТАУ // Черкас. правда. – 1988. – 10 січ. – С. 1.
- 239.** Симоненко-Щербань Г. Ф. Монолог матері поета // Черкас. правда. – 1988. – 13 груд. – С. 3.
- 240.** Сопронюк О. Василь Симоненко: «Люблю землю, людей, поезію» // Київ. правда. – 1988. – 15 груд. – С. 4.
- 241.** Створено комісію [з відзначення 25-річчя з дня смерті В. Симоненка] // Літ. Україна. – 1988. – 10 листоп.
- 242.** Шудря М. Образки Василя Симоненка: [Вступ. сл. до добірки новел] // Соц. культура. – 1988. – № 12. – С. 6.
- 243.** «...Щоб із вами жити»: [Дні пам'яті В. Симоненка на Полтавщині] // Комсомолец Полтавщини. – 1988. – 20 груд.
- 244.** Яременко В. Духовні острови: [Передм. до добірки творів В. Симоненка] // Дніпро. – 1988. – № 6. – С. 69–70.
- 245.** Яременко В. Лебедина пісня Василя Симоненка: [Передм. до публ. «Казки про Дурила»] // Україна. – 1988. – № 22. – С. 9–11.
- 246.** Яременко В. Лебедина пісня поета: [Передм. до публ. «Казки про Дурила»] // Поезія–88 / Редкол.: М. Вінграновський та ін.; Упоряд. В. Базилевський. – К., 1988. – Вип. 1. – С. 163–164.
- 247.** Яременко В. Пам'яті Василя Симоненка: [Передм. до публ. поезій В. Симоненка] // Молода гвардія. – 1988. – 16 груд.
- 248.** Яременко В. [Передм. до публікації поезій В. Симоненка] // Молода гвардія. – 1988. – 8 січ. – С. 3.

1989

- 249.** Бердник І. Спогадання про альма-матір, або Квіти Василеві Симоненку // Літ. Україна. – 1989. – 24 серп. – С. 6.
- 250.** Біленко В. Поезія – це прекрасна мудрість // Сіл. вісті. – 1989. – 17 жовт. – С. 3.
- 251.** Витязь літератури: [Вступ. сл. до добірки поезій В. Симоненка] // Черкас. правда. – 1989. – 8 січ. – С. 3: портр.
- 252.** Вінграновський М. Всі ми з одного часу і з одного народу: Слово про В. Симоненка // Київ. – 1989. – № 3. – С. 8–9.
- 253.** Гатненко А. Історія одного запису: [Спогад про виступ В. Симоненка по радіо] // Знання та праця. – 1989. – № 10. – С. 11.
- 254.** Гончар О. Витязь молодії української поезії: [Передмова] // Симоненко В. Лебеді материнства: Поезія. Проза. – Д., 1989. – С. 5–9.
- 255.** Два лауреати з Черкас: [Респ. комсом. премія ім. М. Островського присуджена В. Симоненку (посмертно) і нар. ансамблю танцю «Черкашанка» Черкас. пед. ін-ту] // Черкас. правда. – 1989. – 2 лип. – С. 2.
- 256.** Дзюба І. Більший за самого себе // Молода гвардія. – 1989. – 14 квіт. – С. 3: портр.

257. Дзюба І. Більший за самого себе // Наука і культура. Україна: Щорічник. – К., 1989. – Вип. 23. – С. 310–323.

258. Зуб І. В. ...І критичний пафос // Діалектика художнього пошуку: Літ. процес 60-80-х років: Збірник / Ін-т л-ри ім. Т. Г. Шевченка; Відп. ред. В. Дончик. – К., 1989. – С. 108–150. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 111–116, 123.

259. Каневська О. І. «Поезія – це завжди неповторність...»: [Про вірш «Дід умер»] // Укр. мова і л-ра в шк. – 1989. – № 3. – С. 24–29.

260. Кузьменко В. Любов до творчості поета: [Вшанування пам'яті В. Симоненка в клубі «Олімп» при б-ці пром. об-ня «Темп»] // Черкас. правда. – 1989. – 8 січ. – С. 3.

261. Лауреати Республіканської комсомольської премії імені Миколи Островського // Літ. Україна. – 1989. – 29 черв. – С. 1. – Бюро ЦК ЛКСМ України присудило позачергову премію у галузі літератури, журналістики В. А. Симоненку (помертно).

262. Лищенко О. Провісник перебудови // Черкас. правда. – 1989. – 8 січ. – С. 3.

263. Мельник Я. «Я воскрес, чтобы жить на свете...» // Дружба народов. – 1989. – № 2. – С. 257–259. – Рец. на публ.: Симоненко В. Казка про Дурила // Молода гвардія. – 1987. – 12 груд.; Симоненко В. Лебеди материнства: Стихи. Поема. Сказки: Пер. с укр. / Сост. Н. Н. Котенко; Предисл. Б. Олейника; Худож. А. А. Еремін. – М.: Сов. писатель, 1985. – 175 с.: ил.

264. Нові лауреати: Про позачергове присудження Республіканської комсомольської премії ім. М. Островського 1989 р.: Постанова ЦК ЛКСМ України // Молодь України. – 1989. – 25 черв. – Премію у галузі літератури, журналістики присуджено В. Симоненку (помертно).

265. Овчар П. «Його думи нехитрі додумують внуки...» // Комсомолец Полтавщини. – 1989. – 25 квіт.

266. Сердюк П. «Виростеш ти, сину...»: (Перлина інтим.-патріот. лірики) // Сердюк П. Невичерпність пізнання: Літ.-критич. ст. – К., 1989. – С. 73–79.

267. Смолянський Ю. Вінок пам'яті: [Про творчість митців-черкашан, присвяч. В. Симоненку] // Черкас. правда. – 1989. – 8 січ. – С. 2.

268. Сом М. Спасибі за честь: [Про життя і творчість В. Симоненка] // Молодь України. – 1989. – 13 черв. – С. 3: портр.

269. Сподарець В.І. Шевченкове у В. Симоненка // Т. Г. Шевченко і загальнолюдські ідеали: Тез. доп. та повідомл. на обл. міжвуз. наук.-теорет. конф., присвяч. 175-річчю від дня народж. Т.Г. Шевченка, 19-21 квіт. 1989 р. Ч. 1. / Одес. держ. ун-т ім. І. І. Мечникова та ін.; Відп. ред. П. Т. Маркушевський. – О., 1989. – С. 126–128.

270. Хороб М. Б. Традиції Т. Шевченка в поезії В. Симоненка // Т. Г. Шевченко – поет, революціонер, мислитель: Тези доп. і повідомл. обл. наук.-теорет. конф., присвяч. 175-річчю від дня народж. Великого Кобзаря / Івано-Франків. держ. пед. ін-т ім. В. Стефаника та ін.; Редкол.: В. І. Кононенко та ін. – Івано-Франківськ, 1989. – С. 56–58.

271. Іл: Євтушевський В. Я. Василь Симоненко: Портрет, олія. 1967 // Нар. творчість та етнографія. – 1989. – № 4. – Вклейка між с. 16–17.

1990

272. Барабаш С. «Хай серця не знають супокую...» // Література. Діти. Час: Зб. літ.-критич. ст. про дит. л-ру / Редкол.: М. К. Наєнко та ін. – К., 1990. – Вип. 15. – С. 79–89: іл.

273. Біленко В. 5 років тріумфу, 15 – гоніння // Піонерія. – 1990. – № 12. – С. 12–14.
274. Вітренко Р. «Україно! Ти – моя молитва...»: Знайомство одинадцятикласників з Василем Симоненком – людиною і поетом // Укр. мова і л-ра в шк. – 1990. – № 12. – С. 21–31.
275. Гончаренко В. Василь Симоненко: Літ.-мемор. екскурсія. – Черкаси: Черкас. ред.-вид. відд. облполіграфвидаву, 1990. – 1 арк. склад. в 4 с.
276. Гончаренко В. Сповнений любові та добра // Серп і молот. – 1990. – 20, 25, 27 верес, 4, 11 жовт.
277. Гончаренко В.А. Сповнений любові та добра... / Худож. оформ. В.Г. Іноземцева. – Черкаси, 1990. – 112 с.: фотоіл. – Із змісту: Зберегти для майбутнього: (Замість передм.). – С. 3–4; Закоханий палко у рідний край. – С. 5–28; До симоненківського родоводу. – С. 28–31; У вінок симоненківської слави. – С. 31–34.
278. Гончаренко В. А. Я хочу пити сонячні настої. – Черкаси, 1990. – 112 с. – Із змісту: Зберегти для майбутнього: (Замість передм.). – С. 3–4; Закоханий палко у рідний край. – С. 5–28; До симоненківського родоводу. – С. 28–31; У вінок симоненківської слави. – С. 31–34.
279. Гончаренко В. Я хочу пити сонячні настої // Світло комунізму. – 1990. – 17, 24 листоп., 1, 8, 15, 22 груд.
280. Горбатий І. Дивосвіт його таланту // Віл. життя. – Т., 1990. – 27 лют. – С. 4.
281. Добролюб А. У вірі і надії: [Вшанування пам'яті В. Симоненка у Черкасах] // Черкас. правда. – 1990. – 15 груд. – С. 1.
282. Жулинський М. Василь Симоненко (1935-1963) // Жулинський М. Із забуття – в безсмертя. – К., 1990. – С. 397–415.
283. З матір'ю на самоті: Літ.-худож. вид. / Авт. та упоряд. М. Д. Сом. – К.: Молодь, 1990. – 128 с., 4 арк. іл. – Із змісту: Сом М. Живе у Черкасах мати...: Замість передм. – С. 1–4; Гончар О. Витязь молоді української поезії: Із передм. до кн. «Лебеді материнства». – С. 60; Олійник Б. Чесний і скромний. – С. 61; Симоненко О. Добрий Лоскотон: [Спогади сина]. – С. 65–66; Барабаш Ф. Гордість школи: [Спогади колиш. дир. Тарандинців. серед. шк.]. – С. 67–68; Момот В. Пам'ятаю його з дитинства. – С. 69–70; Тельнюк С. Василь. – С. 71–73; Черевко А., Даценко В. Імені Симоненка: [Колгоспна премія в Біївцях]. – С. 74–75; Чередниченко Д. Від Біївців до Межиріччя: [Спогад про зустріч з В. Симоненком]. – С. 76–77; Сердечний А. Автограф поета – мого однокурсника. – С. 78–79; Сніжко М. П'ять заповідей: [Спогад про роботу в газ. «Молодь Черкащини»]. – С. 80–81.
284. Костенко О. Парадокси доби: Оптиміст. комент. до вірша В. Симоненка «Злодій» // Друг читача. – 1990. – 22 листоп. – С. 7.
285. Костюченко В. Тяжіння правди і «плавкі повороти»: [Аналіз творчості В. Симоненка] // Літ. Україна. – 1990. – 6 груд. – С. 4: портр.
286. Кухар Р. Два мужні поети: (Василь Симоненко і Василь Стус) // Визвол. шлях. – 1990. – Кн. 7. – С. 834–836.
287. Марчук М. Цікаве знайомство: [Про кн. укр. гумору «Сузір'я посмішок» у пер. башкир., зокрема, поезії В. Симоненка] // Черкас. правда. – 1990. – 12 трав.
288. Мирейко А. Ювілей витязя поезії: [Відкриття мемор. дошки на честь В. Симоненка в Черкасах] // Черкас. правда. – 1990. – 11 січ. – С. 1: іл.
289. Мицик В. Голосом народу: [Творч. пошук В. Симоненка] // Шевченків. край. – 1990. – 13 січ.

- 290.** Носань С. Витязеві правди: [Увічнення пам'яті В. Симоненка в Черкасах] // Сіл. вісті. – 1990. – 2 трав. – С. 2.
- 291.** Носань С. Над усе – гідність: [Творчість В. Симоненка, вшанування його пам'яті] // Черкас. правда. – 1990. – 8 груд. – С. 3.
- 292.** Носань С. Слово про Василя Симоненка // Молодь Черкащини. – 1990. – 15–21 жовт. – С. 7.
- 293.** Озирский Н. Вечная молодость лиры поэта: [Вечір пам'яті в Черкасах] // Правда Украины. – 1990. – 12 янв.
- 294.** Олійник Б. І. Вітер часу не остудить...: До 50-річчя з дня народж. В. Симоненка // Олійник Б. І. Криніці моралі та духовна посуха: Ст., виступи, публіц. роздуми, інтерв'ю. – К., 1990. – С. 90-98.
- 295.** Пахаренко В. Сяєво зорі: [Творчість В. Симоненка] // Черкас. правда. – 1990. – 7 січ. – С. 5.
- 296.** Письменники про Симоненка: [Висловлювання І. Дзюби та О. Гончара] // Черкас. правда. – 1990. – 8 груд. – С. 3.
- 297.** Салига Т. Пробились на білий світ...: Критич. нотатки про неопублік. в період застою вірші // Дзвін. – 1990. – № 2. – С. 134–143. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 137–138.
- 298.** Сверстюк Є. Симоненко – ідея: [До творч. портр. письм.] // Сл. і час. – 1990. – № 9. – С. 30–33.
- 299.** Смолянський Ю. «З матір'ю на самоті» // Черкас. правда. – 1990. – 9 жовт. – Рец. на кн.: Сом М. Д. З матір'ю на самоті: Літ.-худож. вид. / Авт. та упоряд. М. Д. Сом. – К.: Молодь, 1990. – 128 с., 4 арк. іл.
- 300.** Смолянський Ю. І жменя снігу: [Спогади про похорон В. Симоненка] // Черкас. правда. – 1990. – 8 груд.
- 301.** Сом М. Живе у Черкасах мати: [Урив. з майбут. кн. «З матір'ю на самоті»] // Друг читача. – 1990. – 8 берез. – С. 4.
- 302.** Сом М. Симоненкова дорога: [Передмова] // Симоненко В. Народ мій завжди буде: Вірші та казки: Для серед. та ст. шкіль. в. / Упоряд. В. Марсюк; Худож. М. Стратілат. – К., 1990. – С. 5-10.
- 303.** Соса П. Василева світлиця: [Про експозицію, присвяч. 55-річчю від дня народж. В. Симоненка у Черкас. обл. краєзн. музеї] // Черкас. правда. – 1990. – 7 січ. – С. 5.
- 304.** Соса П. І голос твій нам душі окриля: [Про експозицію, присвяч. 55-річчю від дня народж. В. Симоненка у Черкас. обл. краєзн. музеї] // Робітн. газ. – 1990. – 28 лют.
- 305.** Тельнюк С. Лицар поезії: Спогад про Василя Симоненка (та загалом про атмосферу літ. життя 60-х років) // Молодь України. – 1990. – 17, 18, 21, 23 жовт.
- 306.** Ткаченко А. О. Василь Симоненко: Нарис життя і творчості. – К.: Дніпро, 1990. – 312 с.: іл. – (Літ. портр.)
- 307.** Ткаченко А. О. Василь Симоненко (1935-1963): Сторінки підруч. // Сл. і час. – 1990. – № 3. – С. 87–90. – Бібліогр.: с. 90.
- 308.** Ткаченко А. Від олівця до видавця: Про потребу текстол. дослідж. творчості В. Симоненка // Літ. Україна. – 1990. – 4 січ. – С. 4.
- 309.** Ткаченко А. «...І знову воскресав...»: [Про твори В. Симоненка, які раніше не публікувались] // Україна. – 1990. – № 1. – С. 7.

- 310.** Ткаченко А. «...на рідне поле босим...»: [Вступ. сл. до публ. оповід. В. Симоненка] // Молодь України. – 1990. – 9 січ.
- 311.** Ткаченко А. Народ шукає в геніях себе: [Передм. до ст. В. Симоненка «Краса без красивостей»] // Сл. і час. – 1990. – № 3. – С. 5–6.
- 312.** Ткаченко А. Нерозкрита грань: [В. Симоненко як критик] // Сл. і час. – 1990. – № 1. – С. 32–33.
- 313.** Ястребова Д. Невгасиме: [Літ. портр. В. Симоненка] // Черкас. правда. – 1990. – 7 січ. – С. 4–5.
- 314.** Ящембська І. «Живу не лише за себе...»: [Про створення у Черкас. СШ № 33 музею-кімнати В. Симоненка] // Друг читача. – 1990. – 13 верес. – С. 7: іл.
- 315.** *Іл.*: Василь Симоненко: [Фотографії] // Укр. мова і л-ра в шк. – 1990. – № 12. – С. 96.
- 316.** *Іл.*: Героєв О. Портрет Василя Симоненка: [Репродукція] // Друг читача. – 1990. – 8 берез. – С. 4.

1991

- 317.** Василь Симоненко: Біобібліогр. покажч. / Черкас. ОУНБ ім. В. Маяковського; Уклад. Т. В. Савчук. – Черкаси, 1991. – 24 с.
- 318.** Життя, мов спалах блискавки: Спогади друзів і колег про В. Симоненка / Ред. і упоряд. М. С. Летичевський. – Черкаси: Черкаспресфото, 1991. – 72 с. – Зміст: Шитова Л. Мов спалах блискавки; Онойко В. Не так я мріяв жити, як живу; Жук П. Така ось трапилась пригода; Дашківський М. Василь, яким я його знав; Смолянський Ю. Четверта палата; Усенко А. Пам'ять береже; Сніжко М. На віки вічні; Суховершко Г. Життя без прикрас.
Рец.: Біленко В. Для них він просто Василь // Сіл. вісті. – 1992. – 21 лип. – С. 2.
- 319.** Гришасенко Н. І. До вивчення поезії Василя Симоненка в школі: (Новела «Кривда» і казка «Цар Плаксій та Лоскотон») // Початк. шк. – 1991. – № 1. – С. 26–29.
- 320.** Давиденко Е. «Лебеді материнства»: Лист до Василя Симоненка // Коза (Комсом. знамя). – К., 1991. – 22 нояб. – С. 8–9.
- 321.** Кіпоренко М. «В мене власна погорда єсть»: Спогади про В. Симоненка-студента // Коза (Комсом. знамя). – 1991. – 30 авг. – С. 8–9.
- 322.** Кіпоренко М. Сонячне затемнення: [Про студент. роки В. Симоненка] // Культура і життя. – 1991. – 29 черв. – С. 6.
- 323.** Кононенко П. Василь Симоненко // Дніпр. хвиля: Хрестоматія нововвед. творів до шкіл. прогр. / За ред. П. П. Кононенка. – К., 1991. – С. 699–703.
- 324.** Лицар поезії: [Вступ. сл. до добірки поезій В. Симоненка] // За віл. Україну. – Л., 1991. – 5 січ. – С. 5.
- 325.** Нова В., Катоша Б. «На шаблях сидіти жорстко...»: [Про А. Горську і В. Симоненка] // Вітчизна. – 1991. – № 1. – С. 200–208.
- 326.** Сердюк-Баран Л. Непоправний мрійник...: [Спогади] // Черкаси. – 1991. – 9 січ. – С. 6.
- 327.** Співці сподіваної волі: [Вступ. сл. до добірки поезій В. Симоненка] // Черкаси. – 1991. – 29 листоп. – С. 2.
- 328.** Суховершко Г. Життя без прикрас; Слово – пам'ять про поета і публіциста: (В. Симоненка) // Черкас. край. – 1991. – 9 січ.
- 329.** Таран К. В гостях у Симоненків: [Про теленарис «Лебеді материнства» Черкас. обл. телестудії, присвяч. В. Симоненку і його родині] // Молодь України. – 1991. – 5 січ. – С. 3: фотогр.

330. Тельнюк С. Лицар поезії: (Спогад про В. Симоненка) // Сл. і час. – 1991. – № 1. – С. 40–41.

331. Ткаченко А. Спогад про спогад, або Спроба нетрадиційного коментаря: [Про задум С. Тельнюка написати кн. спогадів про В. Симоненка «Лицар поезії»] // Сл. і час. – 1991. – № 1. – С. 38–41.

332. Шитова Л. Мов спалах блискавки // Черкас. край. – 1991. – 15, 18 черв.

1992

333. Гончар О. Витязь молоді української поезії: (Василь Симоненко): Передм. до кн. «Лебеді материнства» // Гончар О. Чим живемо: На шляхах до укр. відродження. – К., 1992. – С. 190–194.

334. Дробний І. Уманський бранець: Спогади про Василя Симоненка // Молодь Черкащини. – 1992. – 19–25 січ. – С. 2–3.

335. Ільницький М. М. Як прозаїк він тільки починався: [Вступ. ст.] // Симоненко В. Півні на рушниках. – Л., 1992. – С. 3–11.

336. Кочерган Ю. Духовні обереги Василя Симоненка // Черкаси. – 1992. – 1 січ. – С. 6.

337. Крижанівський С. Спогади // Вітчизна. – 1992. – № 2/3. – С. 155–160. – Із змісту: Рокована доля. – С. 157–160.

338. Лищенко О. «Задивляюсь у твої зіниці...»: [Про новели та оповід. В. Симоненка] // Черкас. край. – 1992. – 6 січ.

339. Онойко В. Чи били Василя Симоненка / Вступ. сл. В. Біленка // Літ. Україна. – 1992. – 27 лют. – С. 8; Молода гвардія. – 1992. – 13 берез. – С. 4.

340. Пахаренко В. Дорога до рідного краю: (Роздуми над сторінками поеми «Казка про Дурила») // Укр. мова і л-ра в шк. – 1992. – № 2. – С. 58–63.

341. Пахаренко В. Живий Симоненко // Молодь Черкащини. – 1992. – 5 груд. – С. 2.

342. Сверстюк Є. Симоненкові листи: [Супровід до публ. листів В. Симоненка до А. Перепаді та І. Світличного] // Сучасність. – 1992. – № 7. – С. 115–119.

343. Скрипка В. Смолоскип Симоненка: [Спогади про В. Симоненка] // Сл. і час. – 1992. – № 1. – С. 34–37.

344. Смолянський Ю. Поруч з його словом // Черкас. край. – 1992. – 12 груд.

345. Смолянський Ю. Тиша і грім Василя Симоненка // Черкас. край. – 1992. – 20 серп.

346. Смолянський Ю. У фарбах і граніті: [Образ В. Симоненка у творах мистец.] // Черкас. край. – 1992. – 9 січ. – С. 3.

347. Ткаченко А. Чорно-білі світлини доби: [Як виправляли поезію В. Симоненка в рад. вид.] // Сл. і час. – 1992. – № 4. – С. 18–21.

1993

348. Ванцак Б. З історії однієї «диверсії» [щодо пам'ятника В. Симоненку в с. Біївці] // Літ. Україна. – 1993. – 10 груд. – С. 4.

349. Василь Симоненко // Агеєва В. П. Українська література ХХ століття: Навч. посіб. для вчителів та учнів 10–11 кл. серед. шк. / В. П. Агеєва, В. П. Моренець. – К., 1993. – С. 149–150.

350. Горлаченко Ю. Крізь полум'я – в безсмертя! // Молода Галичина. – Л., 1993. – 2 лют.

- 351.** Григоренко В. «...І в твоєму імені живу» // Полтав. вісн. – 1993. – 17–23 груд. – С. 5.
- 352.** Григор'єв Ю. «Той день благословлю...»: До дня народж. В. Симоненка // Черкас. край. – 1993. – 7 січ. – С. 4.
- 353.** Іванова О. Правді й розуму служив // Самост. Україна. – 1993. – 20 січ. – С. 6.
- 354.** «Загляньте в очі віршам Симоненка»: [Літ. вечір, присвяч. пам'яті поета, у Полтав. будинку літератора] // Молода громада. – 1993. – 18 груд.
- 355.** Колоски з літературної ниви: Корот. літ. календар Полтавщини. Ч. 1: Січ. – черв. / Уклав П. Ротач. – Полтава: ОДГВ «Полтав. літератор», 1993. – 118 с.: іл. – Із змісту: Василь Симоненко. – С. 12–13.
- 356.** Куштенко І. Відрядження: Розмови з Василем Симоненком: [Спогад] // Київ. – 1993. – № 8. – С. 106–118.
- 357.** Лазебник Ю. Він міг стати другим Тарасом: Про Василя Симоненка періоду його роботи в «Робітн. газ.»: Інтерв'ю / Вів В. Бесараб // Робітн. газ. – 1993. – 18 лют. – С. 5: фотогр.
- 358.** Лубенський П. Як бути з хатою Василя Симоненка / П. Лубенський, Б. Ванцак // Літ. Україна. – 1993. – 5 серп.
- 359.** Мусієнко О. Василь Симоненко: [Спогади] // Літ. Україна. – 1993. – 7 січ. – С. 2: фотогр.
- 360.** Неділько В. Я. Василь Симоненко // Нові імена в програмі з української літератури: Посіб. для вчителя / Упоряд. В. Я. Неділько. – К., 1993. – С. 249–276.
- 361.** Нос Ю. Феномен «естетичного» бунту: [«Казка про Дурила»] // Буковин. віче. – 1993. – 15 верес.
- 362.** Парійський Є. Василю Симоненку присвячується: [Вечір пам'яті В. Симоненка в Укр. домі] // Робітн. газ. – 1993. – 17 груд. – С. 3.
- 363.** Пахаренко В. Духовний камертон Василя Симоненка: [Про вплив Т. Шевченка на творчість В. Симоненка] // Сл. і час. – 1993. – № 2. – С. 3–7.
- 364.** Симоненко О. «Над тихим сном мого малого сина...»: Розмова з сином В. Симоненка Олесем Симоненком / Вела Л. Титаренко // Голос України. – 1993. – 15 груд. – С. 4.
- 365.** Симоненко-Щербань Г. Ф. «На цвинтарі розстріляних ілюзій...»: Розмова з Г. Ф. Симоненко-Щербань / Вела Л. Титаренко // Голос України. – 1993. – 11 січ. – С. 16.
- 366.** Сніжко М. Особиста справа. Симоненко Василь Андрійович. Почато – 1960 р. Закінчено – 1963: [Про роботу в ред газ. «Молодь Черкащини»] // Молодь Черкащини. – 1993. – 4 груд. – С. 3.
- 367.** Соколова О. «Живу не лише за себе»: [До 30-річчя з дня смерті В. Симоненка] // Україна молода. – 1993. – 14 груд. – С. 2: портр.
- 368.** Сом М. Щиро ваш Василь Симоненко: [Вступ. сл. до публ. листів В. Симоненка] // Літ. Україна. – 1993. – 11 берез. – С. 4: іл.
- 369.** У Симоненковій світлиці / Упоряд. В. Попов. – Черкаси, 1993. – 1 арк., склад. у 4 с.
- 370.** Шитова Л. Доля коротка й стрімка: Спогади про В. Симоненка // Молода громада. – 1993. – 18 груд. – С. 6.
- 371.** Ястребова Д. Невгасиме: Спогад: [Літоб-ня при «Черкас. правді», душею якого був В. Симоненко] // Черкаси. – 1993. – 3 берез. – С. 2.

372. Вейцман М. Син України: Кілька штрихів до портр. Василя Симоненка // Черкаси. – 1994. – 4 листоп. – С. 8.

373. Витязь невмирущого слова: [Звернення до Ком. по Держ. преміях ім. Т. Шевченка з пропозицією присудити премію В. Симоненку (помертньо)] / О. Білаш, М. Білик, М. Вінграновський та ін. // Літ. Україна. – 1994. – 24 листоп. – С. 1.

374. Віцєня Л. І в твоєму імені живу! // Зоря Полтавщини. – 1994. – 4 жовт. – С. 5.

375. Гончар О. Т. Витязь молодї української поезії: [Вступ. ст.] // Симоненко В. У твоєму імені живу: Збірник: Для серед. та ст. шк. віку / Упорядкув. В. В. Яременка; Худож. оформл. М. Стратілата. – К., 1994. – С. 5–10.

376. Горинь Б. Тихий і громовий голос Василя Симоненка // Вечір. Київ. – 1994. – 28 груд. – С. 4.

377. Двірна Л. М. Метафори і порівняння в поезії В. Симоненка як відображення світосприйняття поета // Язык и культура: 3-я междунар. конф.: Докл. и тез. докл. / Укр. ин-т междунар. отношений Киев. ун-та им. Т. Шевченко и др.; Сост. С. Б. Бураго. – К., 1994. – Ч. 3. – С. 244–245.

378. До 60-річчя від дня народження В. А. Симоненка // Календар знаменних і пам'ятних дат'95. 1 квартал / Нац. парлам. б-ка України. – К., 1994. – С. 23–31.

379. Дробний І. «Син мужицький, золоте коріння...»: Згадуючи Василя Симоненка // Кур'єр Кривбасу. – 1994. – № 7. – С. 4–7.

380. Засновано премію «Берег надії»: [Щоріч. обл. літ.-публіц. премія ім. В. Симоненка] // Черкас. край. – 1994. – 18 січ. – С. 1.

381. Захарченко В. Як зустрінемо 60-річчя В. Симоненка // Черкаси. – 1994. – 21 жовт. – С. 8.

382. Золоті меди Симоненкової поезії // Український історичний календар'95 / О. Апанович, О. Борисенко, О. Васильєв та ін.; За ред. П. П. Толочка. – К., 1994. – С. 13. – Авт. не зазнач.

383. Музей Василя Симоненка [у Черкаській середній школі № 33] // Черкас. край. – 1994. – 24 трав. – С. 1.

384. Мусієнко О. Василь Симоненко // Укр. слово: Хрестоматія укр. л-ри та літ. критики ХХ ст.: У 3 кн. / Упоряд.: В. Яременко, Є. Федоренко. – К., 1994. – Кн. 3. – С. 280–286.

385. Онойко В. Пам'ять, або Спогади друга // Черкаси. – 1994. – 16 груд. – С. 8.

386. Попов В. Музей Василя Симоненка [у Черкаській середній школі № 33] // Черкас. край. – 1994. – 2 серп. – С. 4: іл.

387. Про присвоєння імені Василя Симоненка середній загальноосвітній школі № 33 м. Черкас: Постанова Каб. Міністрів України, 4 черв. 1994 р. // Зібр. постанов Уряду України. – 1994. – № 9. – Ст. 234.

388. Смолянський Ю. Василеві пісні // Тарасові джерела. – 1994. – 30 верес. – С. 3; 7 жовт. – С. 3.

389. Смолянський Ю. Неопубліковані листи Василя Симоненка: [Передм. до листів В. Симоненка В. Кравцю] // Село і люди. – 1994. – Листоп. – С. 6.

390. Смолянський Ю. Перший вечір пам'яті: [На 40-й день по смерті поета] // Тарасові джерела. – 1994. – 1 листоп. – С. 3.

391. Смолянський Ю. Про витязя слово: [Спогади та роздуми про увічнення пам'яті В. Симоненка] // Тарасові джерела. – 1994. – 23 верес. – С. 3.

392. Яременко В. Крик двадцятого віку: [До 60-річчя Василя Симоненка] // Молодь України. – 1994. – 20 груд. – С. 3: фотогр.

393. Яременко В. Парубоцькі листи Василя Симоненка // Дніпро. – 1994. – № 5/6. – С. 56–59.

394. *Лл.*: Кулик І. Поет Василь Симоненко: Портрет: Репродукція // Іван Кулик: Живопис, графіка. – Черкаси, 1994. – С. 5.

1995

395. Про присудження Державних премій України імені Т. Шевченка 1995 року: Указ Президента України, 7 берез. 1995 р.: [Симоненку Василеві Андрійовичу, поетові (посмертно), – за зб. поезій та прози «Лебеді материнства», «У твоєму імені живу», «Народ мій завжди буде»] // Голос України. – 1995. – 10 берез. – С. 2; Уряд. кур'єр. – 1995. – 11 берез. – С. 1; Літ. Україна. – 1995. – 9 берез. – С. 1.

* * *

396. Барабаш С. Вибрати не можна тільки Батьківщину... // Нар. сл. – Кіровоград, 1995. – 31 січ. – С. 3.

397. Белень А. Щедрість його душі: [Спогад про В. Симоненка] // Тарасові джерела. – 1995. – 6 січ. – С. 2.

398. Біленко В. Витязь нашей поезии В. Симоненко // Перемена. – 1995. – 11 янв. – С. 4: портр.

399. Біленко В. У дорозі до України: [Роздуми над долею В. Симоненка та його творчості] // Сіл. вісті. – 1995. – 12 січ. – С. 5.

400. Богаєвський В. Незгасна зоря Симоненкової поезії // Молодь України. – 1995. – 12 січ. – С. 4.

401. Будівський П. Василь Симоненко та Федір Пігович // Шлях перемоги. – 1995. – № 12. – С. 36–38.

402. Вакуленко П. У гостях у матері Василя Симоненка // Холод. Яр. – Черкаси, 1995. – № 2. – С. 64–65.

403. Василь Симоненко // Історія української літератури ХХ століття: У 2 кн. – К., 1995. – Кн. 2, ч. 2: 1960-1990-ті роки / За ред. В. Дончика. – С. 115–124. Про В. Симоненка див. також «Іменний покажчик», с. 505.

404. Віщень Л. «Хай мовчать Америки й Росії, коли я з тобою говорю»: [Про хату В. Симоненка в с. Біївці, дит. та юнац. роки поета] // Голос України. – 1995. – 6 січ. – С. 7.

405. Гловак С. Писав, як і жив // Вечір. Київ. – 1995. – 27 січ. – С. 2.

406. Гончар О. Витязь молоді української поезії // Укр. газ. – 1995. – 19 січ. – С. 5.

407. Гончар О. Витязь поезії: До 60-річчя з дня народж. В. Симоненка // Новини Закарпаття. – 1995. – 28 січ. – С. 12.

408. Горинь Б. Тихий і громовий голос Василя Симоненка // Самост. Україна. – 1995. – 17–23 січ. – С. 6; 24–31 січ. – С. 6.

409. Дзюба І. Виступ на вечорі, присвяченому 30-літтю з дня народження Василя Симоненка, в Будинку літераторів, 16 січ. 1965 р. // Сучасність. – 1995. – № 1. – С. 153–158.

410. Дмитренко О. Духовний меч нації // Слов'ян. віче. – 1995. – № 1. – С. 173–181.

411. Доля музею Василя Симоненка: [Про необхідність збереження хати-музею В. Симоненка в с. Біївці] // Робітн. газ. – 1995. – 19 січ. – С. 3.
412. Дяченко А. Такий звичайний і неповторний // Зоря Полтавщини. – 1995. – 6 січ.
413. Зарецький О. Українські шістдесятники і хрущовська відлига в етнокультурному просторі СРСР // Сучасність. – 1995. – № 4. – С. 113–125. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 123–124.
414. Ільєнко І. Шевченкового кореня: [До 60-річчя з дня народж. В. Симоненка] // Уряд. кур'єр. – 1995. – 7 січ. – С. 5: фотогр.
415. Касьянов Г. Незгодні: українська інтелігенція в русі опору 1960–80-х років. – К.: Либідь, 1995. – 223 с. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 17, 20, 21, 26, 27, 58, 65, 67, 70, 81, 82, 137, 172, 196, 197.
416. Коваль В. Невже не треба вже любити Україну, як любив її Василь Симоненко?: Неювіл. роздум до 60-річчя поета // Демократ. Україна. – 1995. – 14 січ. – С. 3.
417. Коваль В. Нерозстріляне українське слово: [Творчість В. Симоненка] // Укр. газ. – 1995. – 19 січ. – С. 5.
418. Коваль В. У чиєму імені живем?: Мої несвятк. роздуми: До 60-річчя В. Симоненка // Криниця. – 1995. – № 1/3. – С. 86–92.
419. Кононенко Д. «Я воскрес, щоб з вами жити...» // Кур'єр Кривбасу. – 1995. – № 43/44 (груд.). – С. 1–4.
420. Кошелівець І. У хороший Шевченків слід ступаючи... // Дивослово. – 1995. – № 1. – С. 12–14.
421. Кудлик Р. Золотий спалах: До 60-річчя В. Симоненка // Дзвін. – 1995. – № 1. – С. 134–141.
422. Кудрявцев М. Розвиток довженківської естетики // Сл. і час. – 1995. – № 9/10. – С. 84–86. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 86.
423. Кухар-Онишко О. Лебеді материнства // Рад. Прибужжя. – Миколаїв, 1995. – 22 квіт.
424. Одарченко П. Василь Симоненко // Одарченко П. Українська література.: Зб. вибр. ст. / Ред. О. Зінкевич. – К., 1995. – С. 169–177.
425. Осадчий І. «Усвідомити себе як українця допоміг мені Василь...»: До 60-річчя з дня народж. В. Симоненка // Літ. Україна. – 1995. – 5 січ. – С. 6.
426. Параскевич П. Виразник покоління шістдесятників // Наддніпр. правда. – 1995. – 7 січ. – С. 2.
427. Повница А. «Гляньмо ж в очі віршам Симоненка...»: [Про зб. «У твоєму імені живу», 1994] // Правда Украины. – 1995. – 12 янв. – С. 4.
428. Поліщук В. Т. Про витязя слово: Штрихи поет. Симоненкіани // Поліщук В. Т. Слава не вмере, не поляже... – Черкаси, 1995. – С. 67–73.
429. Ротач П. П. Грудочка любимої землі: Василь Симоненко і Полтавщина. – Опішне: Укр. Народознавство, 1995. – [85] с.: фотогр. – (Полтав. родина; Вип. 2). – Із змісту: Бондаревський П. Переднє слово. – С. 5–6; Ротач П. П. Грудочка любимої землі. – С. 9, 12–14, 16–17, 20–21, 24–25, 28–29, 32–33, 36–37, 40–41, 44–45, 48; Василь Симоненко: Корот. бібліогр. / Уклад.: В. Волошко, О. Щербініна. – С. 57–65, 68–76.
430. Рябокінь Є. Зустріч перша і остання: [Спогад про В. Симоненка] // Черкас. край. – 1995. – 7 січ. – С. 3.

431. Сверстюк Є. Василь Симоненко прилетів на білому коні: [Про виступ І. Дзюби на вечорі, присвяч. 30-літтю з дня народж. В. Симоненка] // Сучасність. – 1995. – № 1. – С. 149–152.
432. Сверстюк Є. Поет, народжений з любові: Інтерв'ю з Є. Сверстюком / Вела Т. Сікачина // Укр. культура. – 1995. – № 1. – С. 9–11.
433. Сом М. Ми йдемо до поета: 8 січ. виповнилося б 60 років В. Симоненку // Освіта. – 1995. – 4 січ. – С. 7.
434. Сом. М. Уроки Симоненка // Вечір. Київ. – 1995. – 1 черв. – С. 4.
435. Стус В. Серед грому і тиші: [Про зб. «Тиша і грім»] / Передм. І. Дзюби // Сучасність. – 1995. – № 1. – С. 138–148.
436. Титаренко Л. «Гляньмо в очі віршам Симоненка...»: [В. Симоненку присуджено Держ. премію ім. Т. Г. Шевченка (посмертно)] // Голос України. – 1995. – 10 берез. – С. 3.
437. Титаренко Л. Святвечір для Василя Симоненка: [Вечір вшанування в Черкасах] // Голос України. – 1995. – 17 січ. – С. 6.
438. Ткаченко А. Визрівання таланту: [Студент. вірші В. Симоненка] // Сл. і час. – 1995. – № 1. – С. 28–33.
439. Ткаченко А. Симоненкова драма: [Передм. до публ. «П'єси без назви» В. Симоненка] // Сучасність. – 1995. – № 1. – С. 95–98.
440. Україна вшановує Василя Симоненка: [Літ. вечір в Укр. домі до 60-річчя В. Симоненка] // Літ. Україна. – 1995. – 12 січ.
441. Шудря М. Василева криниця: До творчих коренів поета // Дивослово. – 1995. – № 12. – С. 36–38.
442. Яременко В. Крик ХХ віку: До 60-річчя В. Симоненка // Дніпро. – 1995. – № 1. – С. 50–54.
443. Ярош Я. Симоненків Лоскотон – хлопчина чи дядько? // Культура і життя. – 1995. – 14 черв. – С. 3.

1996

444. Баран Л. Руку – пресі в Україні: [Детройт. ком. сприяння укр. демократ. пресі в Україні провів 11 груд. 1995 р. літ-мистец. вечір, присвяч. 60-літтю з дня народж. В. Симоненка] // Літ. Україна. – 1996. – 14 берез. – С. 2.
445. Будівський П. Василь Симоненко та Федір Пігович // Бахмут. шлях. – 1996. – № 11/12. – С. 83–85.
446. Гуніна Т. П. Феномен людини-поета в поезії В. А. Симоненка // Розбудова держави: Духовність, екологія, бізнес: Зб. матеріалів 2-ї Загальноукр. студент. наук. конф. / Всеукр. благод. культ.-наук. фонд. – К., 1996. – С. 74–75.
447. Денисюк Л. І. Василь Симоненко: Життя і творчість // Пед. вісн. – 1996. – № 4. – С. 39–41.
448. Кобзар М. Під знаком Козерога: [Вечір, присвяч. пам'яті В. Симоненка, в Черкасах] // Літ. Україна. – 1996. – 25 січ. – С. 3.
449. Лисиченко Л. Мова: психологічний тип поета: [На матеріалі творів Т. Шевченка, М. Рильського, В. Симоненка та ін.] // Мовознавство: Тези та повідомл. 3-го Міжнар. конгр. українців, 26–29 серп. 1996 р. / Упоряд. С. Вакуленко. – Х., 1996. – С. 234–238.
450. Лубенский А. «Витязь молодой украинской поэзии» навсегда останется молодым // Киев. Ведомости. – 1996. – 1 февр. – С. 10: ил.

451. Осадчий І. Ніхто не знав, що Василь геній: Інтерв'ю / Вела В. Мозгова // Молодь Черкащини. – 1996. – 7 груд. – С. 1, 9.

452. Парасочка Н. «Ми з тобою – просто ти і я...»: [Про поезію В. Симоненка] // Рад. Прибужжя. – Миколаїв, 1996. – 20 лют.

453. Ткаченко А. Василь Симоненко // Українська література: Посіб. для старшокласників і абітурієнтів / За ред. М. К. Наєнка. – 2-ге вид., стереотип. – К., 1996. – С. 329–336.

454. Чепинога В. На цвинтарі ілюзій // Молода нація: Альманах. Ч. 1 / Упоряд.: М. Розумний, О. Проценко. – К., 1996. – С. 167–172. – Бібліогр.: с. 172.

455. Щербань Г.Ф. «Материнську любов гарячу і твоєї душі красу»: Інтерв'ю з мамою В. Симоненка Г. Ф. Щербань / Вів С. Носань // Літ. Україна. – 1996. – 11 січ. – С. 3.

1997

456. Дудар Є. «Канадський родич»: [Спогад про зустріч з В. Симоненком] // Літ. Україна. – 1997. – 25 верес. – С. 8.

457. Кодлюк Я. П., Одинцова Г. С. Розповіді про письменників: Посіб. для вчителя почат. кл. – Т., 1997. – 127 с. – Із змісту: Василь Симоненко. – С. 88–90.

458. Лещенко І. Книжка про Василя Симоненка // Укр. сл. – 1997. – 3 квіт. – С. 14. – Відгук на кн.: Ротач П. П. Грудочка любимої землі: Василь Симоненко і Полтавщина. – Опішне: Укр. Народознавство, 1995. – [85] с.: фотогр. – (Полтав. родина; Вип. 2).

459. Міщенко П. Мав щастя знати В. Симоненка // Донецчина. – 1997. – 21 січ. – С. 2.

460. Мусієнко О. Василь Симоненко // Пам'ять століть. – 1997. – № 2. – С. 28–31: портр.

461. Рогоза Б. Молодим залишився навіки: [Життя і творчість В. Симоненка] // Хрещатик. – 1997. – 20 груд. – С. 1, 5: фотогр.

462. Світличний І. Слово про поета / Подала Л. Світлична // Сл. і час. – 1997. – № 7. – С. 35–37.

463. Симоненко Василь Андрійович // Мистецтво України: Біогр. довід. / За ред. А. В. Кудрицького. – К., 1997. – С. 537–538.

464. Томко М.А. Пам'яті Василя Симоненка: Урок-реквієм: 3 кл. // Розкажіть онуку. – 1997. – № 23/24. – С. 60–61.

465. Холодний М. «Оновлений» Василь Симоненко: [Про висвітлення творчості В. Симоненка у навч. посіб. «Гроно нездоланих співців: Літ портр. укр. письм. ХХ ст., твори яких увійшли до оновл. шк. прогр.»] // Молодь України. – 1997. – 23 жовт. – С. 4.

466. *Іл.*: Клименко В. Василь Симоненко: Портрет: Кольор. репрод. // Віктор Іванович Клименко: Вист. творів: Каталог. – Черкаси, 1997. – С. 8.

1998

467. Бондар Н. І. Симоненко Василь // Живиця: Хрестоматія укр. л-ри ХХ ст. Кн. 2 / За ред. М. М. Конончука. – К., 1998. – С. 311–314: портр.

468. Герасименко Н. «Любов сильніша смерті»: Мала проза Василя Симоненка: На допомогу вчителям укр. л-ри // Освіта. – 1998. – 14-21 січ. – С. 9.

469. Дашківський М. «Він був нашим дороговказом...»: Спогади // Місто. – 1998. – 8 січ. – С. 7.

470. Дашківський М. Знаменитий поет і навіки наш журналіст: До дня народж. В. Симоненка // Молодь Черкащини. – 1998. – 6 січ. – С. 2.
- 470а. Доброокий. Спогади про Івана Світличного / Упоряд.: Л. і Н. Світличні. – К.: Час, 1998. – 575 с.
- Про В. Симоненка див. «Алфавітний покажчик», с. 571.
471. Дробний І. Не стало матері поета...: На 90-му році життя померла Ганна Федорівна Щербань-Симоненко // Літ. Україна. – 1998. – 16 квіт. – С. 8.
472. Жук П. «Я воскрес, щоб з вами жити...»: Спогади про Василя Симоненка // Черкас. край. – 1998. – 6 січ. – С. 3; 14 січ. – С. 6: іл.
473. Кодлюк Я. П., Одинцова Г. С. Розповіді про письменників: Посіб. для вчителя почат. кл. – 2-ге вид. – Т., 1998. – 127 с. – Із змісту: Василь Симоненко. – С. 89–91.
474. Кривуцький І. Василь Симоненко у Норильську: Із спогадів [в'язня про поширення творів В. Симоненка] // Тарасові джерела. – 1998. – № 7 (квіт.). – С. 6.
475. Михайличенко О. «Я воскрес, щоб із вами жити під шаленством весняних злив»: [Про кн.: Осадчий І. Три роки поруч: Фотоальбом. – Черкаси, 1998] // Нова Доба. – Черкаси, 1999. – 6 січ. – С. 3.
476. Осадчий І. Аби ж я знав, що Василь – геній...: [Передмова] // Осадчий І. Три роки поруч: Фотоальбом. – Черкаси, 1998. – С. 6–7.
477. Повернення Василя Симоненка: [Літ.-мемор. музеї В. Симоненка в приміщенні ред. газ. «Черкас. край» та в Черкас. серед. шк. № 33] // Черкас. край. – 1998. – 6 січ. – С. 1.
478. Рожко В. Апостол нашої свободи // Шлях перемоги. – 1998. – 30 груд. – С. 7.
479. Русначенко А. М. Національно-визвольний рух в Україні: середина 1950-х – початок 1990-х років. – К.: Вид-во Олени Теліги, 1998. – 720 с. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 120, 122, 142, 143, 149, 150, 155, 171, 182.
480. Сергієнко Ю. Спогад про поетову матір [Г. Ф. Симоненко-Щербань] // Губерн. ведомости. – 1998. – 7 мая. – С. 10.
481. Смолянський Ю. Симоненкова любов. – Черкаси: ІНЛЕС, 1998. – 76 с.
482. Сом М. Уловив чудову мить: [Передмова] // Осадчий І. Три роки поруч: Фотоальбом. – Черкаси, 1998. – С. 5.
483. Титаренко Л. Йому любов'ю відповів народ // Голос України. – 1998. – 10 січ. – С. 2: портр.
484. Титаренко Л. Прощайте, лебеді материнства...: На 90-му році життя померла Ганна Федорівна Щербань-Симоненко // Голос України. – 1998. – 4 квіт. – С. 4: портр.
485. Ткаченко А. Василь Симоненко // Історія української літератури ХХ століття: У 2 кн. Кн. 2: Друга половина ХХ століття / За ред. В. Г. Дончика. – К., 1998. – С. 125–129.
- Про В. Симоненка див. також «Іменний покажчик», с. 447.
486. Ткаченко А. Індивідуальний стиль: феноменологія (типологія; динаміка) статика: (На матеріалі творчості укр. поетів 60–90-х рр. ХХ ст.): Автореф. дис. ... д-ра філол. наук. / Київ. ун-т ім. Т. Шевченка. – К., 1998. – 36 с. – Із змісту: [Про В. Симоненка]. – С. 19–24.
487. Черняк Н. Бо ти на землі людина...: [Спогад про В. Симоненка] // Нова Доба. – Черкаси, 1998. – Груд. – С. 6.

488. Шеремет О. «Ти знаєш, що ти людина»: (Штрихи до портр. В. Симоненка) // Перевал. – 1998. – № 3. – С. 188–189.

489. Шквар Г. Повернення Василя Симоненка: [Музей В. Симоненка у приміщенні ред. газ. «Черкас. край»] // Черкас. край. – 1998. – 6 січ. – С. 1.

490. Ямщикова Л. Ф. Метафори і метонімії в поезії В. Симоненка // Південний архів: Зб. наук. пр. / Херсон. держ. пед. ін-т. – Херсон, 1998. – Філологічні науки. Вип. 1. – С. 119–121.

491. *Іл.*: Осадчий І. Три роки поруч: Фотоальбом / Післямова С. Грабовського «Пам'ятник на могилі В. Симоненка», с. 69. – Черкаси: Сіяч, 1998. – 73 с.

1999

492. Белебега І. Українська еліта. – Х.: Березіль, 1999. – 343 с. – Із змісту: Василь Симоненко. – С. 241–243.

493. Бондаренко М. А. Літературно-меморіальний музей Василя Симоненка [в редакції газети «Черкаський край»] // Туристич. меридіани. – 1999. – № 2 (січ.). – С. 2.

494. Власенко В. В. Емоційно-експресивна лексика в поетичному мовленні Василя Симоненка // Вісн. Житомир. держ. пед. ун-ту ім. І. Франка / Редкол.: І. М. Кучерук та ін. – 1999. – Вип. 4. – С. 50–53. – Бібліогр.

495. Демиденко П. «Вибрати не можна тільки Батьківщину...» // Демиденко П. З плеяди славетних: Літературозн. етюди. – Л., 1999. – С. 60–64.

496. Життя, мов спалах блискавки: Спогади рідних, друзів і колег про Василя Симоненка. – 2-ге вид., доповн. – Черкаси: ІНЛЕС, 1999. – 140 с: іл. – Зміст: Щербань-Симоненко Г.Ф. Перші кроки: [Спогади матері]. – С. 7–11; Сердюк-Баран Л.С. Непоправний мрійник...: [Спогади]. – С. 13–16; Срібрянець О. Кілька років в одній упряжці. – С. 17–23; Онойко В. «Не так я мріяв жити, як живу». – С. 25–38; Жук П. Я воскрес, щоб з вами жити. – С. 39–55; Дашківський М. Василь, яким я його знав. – С. 57–70; Сніжко М. На віки-вічні. – С. 71–74; Шитова Л. Мов спалах блискавки. – С. 75–86; Рябоштан І. Слово про незабутнє. – С. 87–92; Ястребова Д. Невгасиме. – С. 93–97; Смолянський Ю. Четверта палата; Дружба продовжується. – С. 99–111; Вейцман М. Какого поета мы потеряли. – С. 112–116; Усенко А. Пам'ять береже. – С. 117–118; Суховершко Г. Життя без прикрас. – С. 119–125.

Рец.: Безуглий В. Книжка спогадів про Василя Симоненка нарешті побачила світ // Нова Доба. – Черкаси, 2001. – 20 лют. – С. 5.

497. Золотий спалах: Красн. година про творчість В. Симоненка для учнів 2-3 кл. / Черкас. ОБД. – Черкаси, 1999. – 4 с.

498. Карнаух Л. «Живе лиш той, хто не живе для себе»: [Стосунки В. Симоненка з І. Світличним] // Сучасність. – 1999. – № 8. – С. 88–107.

499. Носань С. «Очі божевільно голубі», або Штрих до портрету Василя Симоненка, зроблений ним самим // Нова Доба. – Черкаси, 1999. – 6 січ. – С. 9.

500. Павленко С. Чеська поезія у перекладах Василя Симоненка: [Вступ. ст. до добірки чес. поезії у пер. В. Симоненка] // Укр. мова й л-ра в серед. шк., гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 1999. – № 3. – С. 90–91.

501. Рідне слово: Укр. дит. л-ра: Хрестоматія: Навч. посіб. для студ. пед. вищ. навч. закл. У 2 кн. Кн. 2 / Упоряд.: З. Д. Варавкіна та ін. – К.: Либідь, 1999. – 550 с. – Із змісту: Василь Симоненко. Казки. – С. 247–249.

502. Різник О., Гриценко О. «Народний поет» сьогодні // Герої та знаменитості в українській культурі / Ред. та упоряд. О. Гриценко. – К., 1999. – С. 167–185.

503. Сверстюк Є. Симоненко – ідея; Симоненкові листи // Сверстюк Є. На святі надій: Вибране: Літ.-худож. вид. / Упоряд.: В. Андрієвська, Р. Лиша; Ред. О. Рибалко. – К., 1999. – С. 443–456.

504. Симоненко Василь Андрійович // УСЕ: Універс. слов.-енцикл. / Редрада: М. Попович (голова) та ін. – К., 1999. – С. 1230.

505. Сом М. [Вступне слово до публікації «Казки про Дурила»] // Вечір. Київ. – 1999. – 5 листоп. – С. 6.

506. Чорна Л. «Найбільше люблю землю... Ненавиджу смерть» // Жінка. – 1999. – № 1. – С. 10–11: портр.

507. Шевченко А. Василь Симоненко вчора і сьогодні // Дивослово. – 1999. – № 12. – С. 42–45.

508. Ярыгин М. Прощай, моя тетрадь...: [Про творчість В. Симоненка] // Деловая Украина. – 1999. – 26 нояб. – С. 7.

2000

509. Бока Л. Україну любив як матір: [Вечір з нагоди 65-річчя В. Симоненка в Укр. фонді культури] // Сіл. вісті. – 2000. – 18 січ.

510. Векліч Т. 2000-ий рік на Черкащині оголошено Роком Василя Симоненка // Нова Доба. – Черкаси, 2000. – 8 лют. – С. 6.

511. Віценя Л. «Хай мовчать Америки й Росії, коли я з тобою говорю»: (До 60-річчя з дня народж. В. Симоненка) // Історія української культури: Зб. матеріалів та документів / За ред. С. М. Клапчука, В. Ф. Остафійчука. – К., 2000. – С. 470–472.

512. Вшановано пам'ять Василя Симоненка: [Вечір з нагоди 65-річчя поета у Черкас. обл. муз.-драм. театрі] // Літ. Україна. – 2000. – 27 січ. – С. 2.

513. Вшануймо світлу пам'ять поета: Обл. держ. адмін. та обл. рада підтримали ініціативу оголосити 2000-й рік на Черкащині Роком Василя Симоненка // Черкас. край. – 2000. – 28 січ. – С. 2.

514. Дорошенко С., Костогриз О. Антоніми в ліриці В. Симоненка // Лінгвістичні дослідження: Зб. наук. пр. / Харк. держ. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди; За ред. Л. А. Лисиченко. – Х., 2000. – Вип. 3. – С. 27–31.

515. Жук П. У гніздах горобців орли не виводяться // Молодь Черкащини. – 2000. – 13 січ. – С. 2.

516. Кирилюк В. Василь Симоненко в колі сучасників: [Вечір в Укр. фонді культури] // Літ. Україна. – 2000. – 27 січ. – С. 2: фотогр.

517. Коновалик О. Життя і творчість Василя Симоненка // Освіта України. – 2000. – 16 серп. – С. 7.

518. Кошелівець І. У хороший Шевченків слід ступаючи... // Урок української. – 2000. – № 1. – С. 43–45.

519. Носань С. «Живу не лише за себе»: Духов. портр. В. Симоненка, напис. ним самим // Нова альтернатива. – 2000. – 6 квіт. – С. 1, 6.

520. Пею Г. В. Життєвий та творчий шлях Василя Симоненка. Вірш «Лебедина казка»: Інтегров. урок-пам'ять // Розкажіть онуку. – 2000. – № 4. – С. 52–54.

- 521.** Симоненко Василь (1935-1963) // Енциклопедія українознавства. Перевид. в Україні / НТШ у Львові. – Л., 2000. – Т. 8. – С. 2812–2813.
- 522.** Сом М. Розмова із собою: (Із щоденника поета і вчителя Василя Симоненка) // Вечір. Київ. – 2000. – 25 лют. – С. 6: портр.
- 523.** Таран К. «Я буду жити, і мріять буду...» // Нова Доба. – Черкаси, 2000. – 11 січ. – С. 7.
- 524.** Ткаченко А. ... А вистраждана думка – правда: (В. Симоненко: ціна бунту і прозріння) // Вісн. Київ. ін-ту «Слов'ян. ун-т». – К., 2000. – Вип. 9: Філологія. – С. 282-288. – Бібліогр.: с. 288.
- 525.** Уклін славетному землякові: [Відзначення 65-річчя В. Симоненка на Лубенщині] // Зоря Полтавщини. – 2000. – 11 січ. – С. 4.
- 526.** Цапок О. М. Фреймово-пропозиційна модель концепта «краси» у структурі поетичних творів В. Симоненка // Лінгвогеографія Черкащини: Зб. матеріалів міжвуз. наук.-практ. конф., Умань, 25-26 трав. 2000 р. / Уман. держ. пед. ун-т ім. П. Тичини, Черкас. держ. ун-т ім. Б. Хмельницького; Редкол.: В. Г. Кузь та ін. – К., 2000. – С. 55–56.
- 527.** Шквар Г. В редакції – навічно: 8 січня Василю Симоненку виповнилося б 65 р. // Черкас. правда. – 2000. – 6 січ. – С. 4.
- 528.** Шудря М. Симоненко Василь Андрійович (1935-1963) // Укр. культура. – 2000. – № 11/12. – С. 26. – (Історія державотворення в іменах).
- 529.** Юхимович В. Народжений на другий день Різдва: Василеві Симоненку виповнилося б 65 літ // Освіта. – 2000. – 5–12 січ. – С. 3: портр.
- 530.** Я воскрес, щоб із вами жити...: Василь Симоненко: Біобібліогр. покажч. Вип. 2. / Черкас. обл. універс. наук. б-ка; Підгот. Н. В. Адешелідзе; Передм. Г. Білоуса. – Черкаси, 2000. – 26 с.
- 531.** *Іл.*: Стратілат М. Василь Андрійович Симоненко: Репрод. мал. // Укр. л-ра в загальноосвіт. шк. – 2000. – № 6. – 2-га с. обкл.

2001

- 532.** Бас В. Витязю української поезії було присвячено літературно-мистецький вечір // Черкас. край. – 2001. – 17 січ. – С. 2.
- 533.** Безуглий В. «Без Василя Симоненка нам нема чого йти в XXI століття»: Авт. зб. «Лебеді материнства» в ці дні виповнилося б 66 років // Нова Доба. – Черкаси, 2001. – 16 січ. – С. 2.
- 534.** Білоус Д. «Він у лікарню лягав не вмирати...» // Нова альтернатива. – 2001. – 12 січ. – С. 5.
- 535.** Буряченко С. Крізь болотну тишу – до весняного грому: Спогади про Василя Симоненка / Перед. сл. А. Ткаченка. – К.: Смолоскип, 2001. – 124 с.
- Рец.:* Шквар Г. «Лиш людська пам'ять межі не знає» // Черкас. край. – 2002. – 16 жовт. – С. 6.
- 536.** Вакуленко П. В гостях у матері поета: [Спогад] // Хроніка-2000: Укр. культурол. альм. – К. 2001. – Вип. 45/46: Черкаський край – земля Богдана і Тараса. – С. 637–639.
- 537.** Василь Симоненко: [Біогр. довідка] // Відлуння десятиліть: Укр. л-ра другої половини ХХ ст.: Навч. посіб. / Упоряд. М. О. Сорока. – К., 2001. – С. 275–276.
- 538.** Василь Симоненко: [Вступ. сл. до публ. вірша] // Кур'єр Кривбасу. – 2001. – № 134 (січ.). – С. 200.

- 539.** Василь Симоненко // Українське слово: Хрестоматія укр. л-ри та літ. критики ХХ ст. У 4 кн. Кн. 4: Культурно-історична епоха модернізму (1961-1991). Постмодерна л-ра дев'яностих років / Упоряд., ред. та біобібліогр. довідки В. Яременка. – 2-ге вид., змін., доопрац., доповн. – К., 2001. – С. 60–61.
- 540.** Відкриваючи духовні острови: Біобібліогр. нариси / Черкас. обл. б-ка для юнацтва ім. В. Симоненка; Упоряд. Н. Філахтова. – Черкаси, 2001. – 44 с. – (Лауреати обл. літ. премії ім. В. Симоненка «Берег надії»).
- 541.** Вінграновський М. Всі ми з одного часу і з одного народу: Сл. про В. Симоненка // Усе для школи. Українська література: 11 кл. – К., 2001. – Вип. 5: Поети-шестидесятники. – С. 74–75.
- 542.** Вітрук О. «Ти знаєш, що ти – людина?»: Урок духов. оновлення, самовиховання і самовдосконалення старшокласників // Укр. мова й л-ра в серед. шк., гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 2001. – № 4. – С. 154–164: іл.
- 543.** Вшанування пам'яті Василя Симоненка: [Рік В. Симоненка на Черкащині] / Кор. ЛУ // Літ. Україна. – 2001. – 25 січ. – С. 4.
- 544.** Гамаш Д. Щоденниковий рік Василя Симоненка // «З його духа печаттю...»: Зб. наук. пр. на пошану Івана Денисюка / Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. Ін-т франкознавства; Редкол.: Л. Бондар (відп. ред.) та ін. – Л., 2001. – Т. 1. – С. 203–209.
- 545.** Гончаренко В. Закоханий палко у рідний край; До Симоненкового родоводу // Симоненко В. Ти знаєш, що ти – людина: Вірші, сонети, поеми, казки, байки / Упоряд. В. А. Гончаренко. – К., 2001. – С. 5–24.
- 546.** Дмитренко О. Духовний меч нації: [Значення життя і творчості В. Симоненка у вихованні духовності нації] // Нар. армія. – 2001. – 11 січ. – С. 7: іл.
- 547.** Захарченко В. Поет з горніх Шевченкових вершин: [Шевченків. мотиви у творчості В. Симоненка] // Літ. Україна. – 2001. – 22 берез. – С. 3.
- 548.** Квітка В. П'ятдесятирічне мовчання триває? // Книжник-Ревю. – 2001. – № 23. – С. 5. – Рец. на кн.: Симоненко В. Ти знаєш, що ти – людина: Вірші, сонети, поеми, казки, байки / Упорядкув., вступ. ст. В. А. Гончаренка. – К.: Наук. думка, 2001. – 294 с., 8 арк. іл.
- 549.** Кодлюк Я., Одинцова Г. Розповіді про письменників: Посіб. для вчителя початк. кл. – Т., 2001. – Із змісту: Василь Симоненко. – С. 85–87.
- 550.** Корогодський Р. Симоненко долає «земне тяжіння», або Зустрічі на черговій орбіті: [Спогади] // Сучасність. – 2001. – № 6. – С. 138–143.
- 551.** Кошелівець І. У хороший Шевченків слід ступаючи... // Симоненко В. Берег чекань / Вибір і комент. І. Кошелівця; Ред.: Н. Отрох, М. Щипська. – К., 2001. – С. 11–46.
- 552.** Майборода З. «Не тліти, а завжди горіть»: (До річниці смерті В. Симоненка) // Голос України. – 2001. – 5 груд. – С. 10.
- 553.** Мозгова В. Світиться граніт сльозою на могилі Симоненка: [Реконструйовано надмогил. комплекс В. Симоненка] // Молодь Черкащини. – 2001. – 11 січ. – С. 1.: фотогр.
- 554.** Монастирецький Л. С., Неділько В. Я. Василь Симоненко // Українська література: Імена і долі письм.: Метод. поради: У 3 ч. / Нац. ун-т ім. Т. Шевченка; Упоряд.: Н. М. Гаєвська, Л. С. Монастирецький. – 2-ге вид., доповн., переробл. – К., 2001. – С. 244–254. – Бібліогр.: с. 253–254.
- 555.** Онойко В. «Не так я мріяв жити, як живу»: [Причини смерті В. Симоненка] // Усе для школи. Українська література: 11 кл. – К., 2001. – Вип. 5: Поети-шестидесятники. – С. 75–76.

- 556.** Пархоменко С. Громадянська лірика Василя Симоненка: Конспект уроку // Сіл. шк. – 2001. – № 1/2. – С. 7.
- 557.** Савків Л. Жили на землі три Василі: [Стус, Симоненко, Ярмуш] // Свобода. – 2001. – 20 січ.
- 558.** [Сверстюк Є.] Симоненко – ідея // Симоненко В. Берег чекань / Вибір і комент. І. Кошелівця; Ред.: Н. Отрох, М. Щипська. – К., 2001. – С. 226–231.
- 559.** Симоненко Василь Андрійович // УСЕ: Універс. слов.-енцикл. / Редада: М. Попович (голова) та ін. – 2-ге вид., доповн. – К., 2001. – С. 1230.
- 560.** Симоненко Василь Андрійович // Шевченківські лауреати, 1962–2001: Енциклопед. довід. / Авт.-упоряд. М. Г. Лабінський; Видавн. рада: І. М. Дзюба та ін. – К., 2001. – С. 485–488; портр.
- 561.** Сом М. «Хто має тепле серце»: Листи від Матері поета: [Ст. про Г. Симоненко-Щербань та її листи М. Сому] // Сл. Просвіти. – 2001. – 19 жовт. – С. 6-7.
- 562.** Сорокульська Н. Художня специфіка інтимної лірики Василя Симоненка // Східнослов'янська філологія: здобутки та перспективи: Зб. матеріалів Всеукр. студент. наук. конф. – Кривий Ріг, 2001. – С. 55–56.
- 563.** Тихолоз Б. Метеор щирості: Василь Симоненко // Усе для школи. Українська література. 11 кл. – К., 2001. – Вип. 5: Поети-шестидесятники. – С. 28–38.
- 564.** Ткаченко А. «Я жив не раз, хоч не в одній оправі...»: Перед. сл. до зб. // Буряченко С. Кризь болотну тишу – до весняного грому: Спогади про Василя Симоненка. – К., 2001. – С. 9–12.
- 565.** *Ил.*: Кулик І. Портрет Василя Симоненка: [Репродукція] // Сл. Просвіти. – 2001. – 19 жовт. – С. 6.
- 566.** *Ил.*: Плаксієв Б. [Василь Симоненко: Репродукція] // Укр. культура. – 2001. – № 1. – С. 24.
- 567.** *Ил.*: [Фотографії] // Симоненко В. Ти знаєш, що ти – людина: Вірші, сонети, поеми, казки, байки / Упорядкув., вступ. ст. В. А. Гончаренка. – К., 2001. – Вклейки між с. 128–129.

2002

- 568.** Актуальний архів: [Док. про В. Симоненка в Черкас. обл. арх.] // Краєзнавство Черкащини. – Черкаси, 2002. – Вип. 6. – С. 106–108.
- 569.** Бернадська Н. І. Василь Симоненко // Бернадська Н. І. Українська література ХХ століття: Навч. посіб. для старшокласників та вступників до вищих навч. закл. – К., 2002. – С. 216–227.
- 570.** Буряченко С. Нехай серця не знають супокою: Із кн. спогадів про Василя Симоненка // Холод. Яр. – Черкаси, 2002. – № 10. – С. 63–68.
- 571.** Вакуленко П. В гостях у матері Василя Симоненка // Черкаський край – земля Богдана і Тараса: Культурол. зб. / За ред. В. Губського та ін. – К., 2002. – С. 637–639.
- 572.** Василь Симоненко: [Біогр. довідка] // Відлуння десятиліть: Укр. л-ра другої половини ХХ ст.: Навч. посіб. / Упоряд. М. О. Сорока. – К., 2002. – С. 275–276.
- 573.** Гамаш Д. Щоденниковий рік Василя Симоненка: [Про «Окрайці думок» В. Симоненка] // Укр. літературознавство: Міжвід. наук. зб. / Львів. нац. ун-т. – Л., 2002. – Вип. 65. – С. 179–186. – Бібліогр.: с. 185–186.
- 574.** Документи до біографії Василя Симоненка у фондах Державного архіву Черкаської області // Арх. України. – 2002. – № 1/3. – С. 124–132.

575. Засенко П. До глибини народного гніву: [Передмова] // Симоненко В. А. Я кличу вас у відчаї не гнуться: Поезії / Упоряд.: М. Д. Томенко, П. П. Засенко; Післямова В. Захарченка; Худож. М. Стратілат. – К., 2002. – С. 10–53.

576. Засенко П. До глибини народного гніву: Спогад-есе // Жива вода. – 2002. – № 5, 7, 8.

577. Захарченко В. Поет з горніх Шевченкових вершин: [Післямова] // Симоненко В. А. Я кличу вас у відчаї не гнуться: Поезії / Упоряд. М. Д. Томенко, П. П. Засенко; Передм. П. Засенка; Худож. М. Стратілат. – К., 2002. – С. 389–401.

578. Капустін В. Заповіт поета: З історії пісень: [Історія пісні «Виростеш ти, сину» на сл. В. Симоненка] // Нар. армія. – 2002. – 11 січ. – С. 6.

579. Капустін В. «Виростеш ти, сину...»: [Про пісню на сл. В. Симоненка] // Київ. правда. – 2002. – 11 лип. – С. 4.

580. Кореневич Л. Довговічність: [Про зб. «Берег чекань», 2001] // Уряд. кур'єр. – 2002. – 2 берез. – С. 8.

581. Корогодський Р. Доля й голос поета // Укр. мова та л-ра. – 2002. – № 36. – С. 4.

582. Куцина В. П. Симоненко Василь Андрійович // Державні, політичні та громадські діячі України: політичні портрети: Навч. посіб. для студ. Кн. 1 / За заг. ред. М. І. Панова. – К., 2002. – С. 450–452.

582а. Поліщук В. Т. Про витязя слово: (Штрихи поет. Симоненкіани) // Про витязя слово: Рядки поет. Симоненкіани / Уклад. В. Т. Поліщук. – Черкаси, 2002. – С. 3–12.

583. Розумовський М. «Одійдіте, недруги лукаві, друзі, зачекайте на путі...» // Голос України. – 2002. – 3 груд. – С. 16.

584. Сніжко М. Виростає з гори й сам стає легендою: Зі спогадів про В. Симоненка // Нова Доба. – Черкаси, 2002. – 24 груд. – С. 4–5.

585. Суховершко Г. Публіцистика Василя Симоненка // Нова Доба. – Черкаси, 2002. – 6 серп. – (Дод. «Іст. сторінки». – С. 1).

586. Суховершко Г. В. Слово про Василя Симоненка // Холод. Яр. – Черкаси, 2002. – № 10. – С. 93–97.

587. Тесля Т. «Я – українець. Оце вся моя біографія» // Столиця. – 2002. – 4–10 січ. – С. 23: портр.

588. Шевченко А. Я. Василь Симоненко вчора й сьогодні // Шевченко А. Я. День сонячного затемнення: Повість, образки, усмішки, спогади. – К., 2002. – С. 210–228.

589. Шитова Л. Мов спалах блискавки // Жіноча доле, щедра ти на все... – Черкаси, 2002. – С. – 200–213.

590. Шквар Г. Літопис роду, що подарував Україні великого поета // Черкас. край. – 2002. – 4 верес. – С. 7.

591. Ястребова Д. Невгасиме: [Спогади] // Холод. Яр. – Черкаси, 2002. – № 10. – С. 89–92.

2003

592. Аудіоплівка із записом голосу матері поета: [Експонати, що мають бути представлені у відродж. садибі-музеї в с. Біївці] // Уряд. кур'єр. – 2003. – 25 груд. – С. 24.

593. Бердник І. Квіти Василеві Симоненку: Фрагм. спогадів // Холод. Яр. – Черкаси, 2003. – № 3. – С. 36–41.

- 594.** Біленко В. Були і громи, і блискавки: [Як твори В. Симоненка друкували в рад. час в Україні] // Літ. Україна. – 2003. – 13 берез. – С. 8.
- 595.** Біленко В. «Ти у грудях моїх... мій вічний народ» // Сіл. вісті. – 2003. – 16 груд. – С. 2.
- 596.** Бондаренко А. Ю. Витязь молоді української літератури: Урок-знайомство з творчим доробком В. Симоненка // Укр. л-ра в загальноосвіт. шк. – 2003. – № 9. – С. 31–33.
- 597.** Бурко О. Твір, що вчить дітей оптимізму: (Вивч. казки В. Симоненка «Цар Плаксій та Лоскотон» у 5 кл.) // Дивослово. – 2003. – № 2. – С. 67–70.
- 598.** Бут В. Шкільний музей Симоненка [у Тарандинцівській середній школі Полтавської області] // Земля Черкаська. – 2003. – № 2 (січ.). – С. 6.
- 599.** Вакуленко П. В гостях у матері Василя Симоненка // Черкаський край – земля Богдана і Тараса: Культурол. зб. / За ред. В. Губського та ін. – 2-ге вид., доповн. – К., 2003. – С. 759–762.
- 600.** Василенко М. «Одійдіте, недруги лукаві... Друзі, зачекайте на путі»: [Вплив творчості В. Симоненка на сучасників, ставлення влади до неї] // Сл. Прогресу. – 2003. – 8–14 січ. – С. 6.
- 601.** Василь Симоненко // Українське слово: Хрестоматія укр. л-ри та літ. критики ХХ ст. У 4 кн. Кн. 4: Культурно-історична епоха модернізму. Пізній модернізм (1961–1991). Постмодерна література дев'яностих років / Упорядкув., ред. та біобібліогр. довідки В. Яременка. – К., 2003. – С. 60–61.
- 602.** Габелко Ф. Славний полтавець: (Житт. шлях В. Симоненка) // Злочин / Упоряд. П. Кардаш. – Мельбурн, К., 2003. – С. 223–224: фотоіл.
- 603.** Гончар О. Витязь молоді української поезії: [Передмова] // Симоненко В. А. У твоєму імені живу: Поезії, оповід., щоденник. записи, листи / Упоряд. та післямова В. Яременка. – 2-ге вид., доповн. й переробл. – К., 2003. – С. 5–10.
- 604.** Гончар О. Витязь молоді української поезії: [Передмова] // Симоненко В. А. У твоєму імені живу: Поезії, оповід., щоденник. записи, листи / Упоряд. та післямова В. Яременка. – 3-тє вид. – К., 2003. – С. 5–10.
- 605.** Демидова І. Ю. З чого починається людина: Урок позаклас. читання за творами Василя Симоненка // Все для вчителя. – 2003. – № 3. – С. 2–4.
- 606.** Дмитренко О. У Василеву, передостанню осінь: [Спогади] // Демократ. Україна. – 2003. – 10 жовт. – С. 11.
- 607.** Дончик В. Г. З потоку літ і літпотоку. – К.: Видавн. дім «Стилос», 2003. – 556 с.
- Про В. Симоненка див. «Іменний покажчик», с. 552.
- 608.** Дробний І. С. «У Івася немає тата...»: [Літ. портр. В. Симоненка] // Дробний І. С. Хата з лободи. – Черкаси, 2003. – С. 507–513.
- 609.** Дробний І. «Син мужицький, золоте коріння...» // Холод. Яр. – Черкаси, 2003. – № 3. – С. 42–52; Златокрай. – Золотоноша, 2003. – 10, 15, 17, 22 січ.
- 610.** Засенко П. До глибини народного гніву: Спогад-есе [про В. Симоненка] // Холод. Яр. – Черкаси, 2003. – № 1. – С. 108–144.
- 611.** Капустін В. Одна на цілий світ: Розповіді про творців укр. пісень, що стали нар.: Зб. худож. нарисів. – К.: Криниця, 2003. – 158 с.: нот. – Із змісту: Заповіт поета: Нарис. – С. 97–99; Симоненко Василь Андрійович. – С. 149–152.
- 612.** Кирилюк В. Свято на Симоненківській вулиці: [Вшанування пам'яті поета у с. Біївці] // Літ. Україна. – 2003. – 5 черв. – С. 6.

- 613.** Конкурс імені Василя Симоненка: [Черкас. щоріч. обл. літ. конкурс «Берег надії» ім. В. Симоненка.] // Літ. Україна. – 2003. – 30 січ. – С. 2.
- 614.** Корогодський Р. Шістдесятники поза пафосом // Укр. мова та л-ра. – 2003. – № 16. – С. 1-23. – Із змісту: Доля й голос поета. – С. 11-12: портр.
- 615.** Костюченко В. Не чути грому...: [Як твори В. Симоненка друкували в рад. час в Україні] // Літ. Україна. – 2003. – 20 лют. – С. 5.
- 616.** Кудлик Р. «На цвинтарі розстріляних ілюзій уже немає місця для могил»: Розмова з поетом-шістдесятником Р. Кудликом / Вів Б. Козловський // Високий Замок. – 2003. – 16 груд. – С. 6.
- 617.** Кужільна Л. «Злість гармонії не порве»: (Національне «Я» В. Симоненка) // Вісн. Черкас. нац. ун-ту ім. Б. Хмельницького. – Черкаси, 2003. – Сер. Філол. науки. – Вип. 47. – С. 92–99.
- 618.** Кужільна Л. Національна модель світу в ліриці літературного шістдесятництва (практична частина) / Кіровоград. держ. пед. ун-т ім. В. Винниченка. – Кіровоград, 2003. – 326 с. – Із змісту: В. Симоненко: «Я не помру, лиш серце в грудях стане». – С. 53–56; В. Симоненко: «Знайте – ще не вмерла Україна і не умре». – С. 79–81; В. Симоненко: «Упаду я зорею, мій вічний народе, на трагічний і довгий твій шлях». – С. 113–114; В. Симоненко: «Земля кричить...». – С. 134–136; В. Симоненко: «Злість гармонії не порве». – С. 198–203; В. Симоненко: «Вигідніше продавати редиску, ніж поетом на світі бути». – С. 267–271.
- 619.** Кужільна Л. В. Сатиричне у творчості В. Симоненка // Вісник Запоріж. держ. ун-ту. – Запоріжжя, 2003. – Філологічні науки. – № 1. – С. 91–95. – Бібліогр.: с. 95.
- 620.** Лищенко О. Так народжувався поет // Холод. Яр. – Черкаси, 2003. – № 4. – С. 139–150.
- 621.** Людний Ф. У музеї Василя Симоненка [у редакції газети «Черкаський край» (колишня «Черкаська правда»)] // Укр. культура. – 2003. – № 1. – С. 5.
- 622.** Манойло П. У променях пам'яті: [Про зустрічі і співпрацю з В. Симоненком] // Земля Черкаська. – 2003. – № 2 (січ.). – С. 6.
- 622а.** Мех Н. О. Зіставно-порівняльна характеристика мовного образу слова у поезіях Бориса Олійника та Василя Симоненка // Актуальні проблеми менталінгвістики: Зб. ст. за матеріалами 3-ї наук. міжнар. конф. / Черкас. держ. ун-т ім. Б. Хмельницького. – Черкаси, 2003. – Ч. 2. – С. 226–232.
- 622б.** Миненко Ю. Тиша і грім Василя Симоненка: [До 40-річчя від дня смерті письмен.] // Столиця. – 2003. – 19–25 груд. – С. 23.
- 623.** Міщенко Д. Підвела пам'ять?: [Про вид. першої зб. В. Симоненка «Тиша і грім»] // Літ. Україна. – 2003. – 13 берез. – С. 8.
- 624.** Негода М. Поет на троні: [Спогад про роботу В. Симоненка над поемою «Казка про Дурила»] // Кур'єр Кривбасу. – 2003. – № 158 (січ.). – С. 197–199.
- 625.** «Незгасна зоря поета»: Літ. вечори // Шк. б-ка. – 2003. – № 1. – С. 147–150.
- 626.** Петровчук Л. А. В. А. Симоненко «Грудочка землі»: Урок-зізнання // Все для вчителя. – 2003. – № 1/2. – С. 39–40.
- 627.** Рачук М. Симоненкові уроки: [Спогади про зустрічі з В. Симоненком] // Сучасність. – 2003. – № 3. – С. 88–103.
- 628.** Рогоза Б. «Я рад прийняти на себе всі вогні...»: Сорок років тому пішов з життя класик укр. л-ри В. Симоненко: [Спогад] // Хрещатик. – 2003. – 12 груд. – С. 6–7.
- 629.** Розумовський М. «Одійдіте, недруги лукаві, друзі, зачекайте на путі...» // Голос України. – 2003. – 3 груд. – С. 16.

- 630.** Сверстюк Е. «Чтение стихов Василя Симоненко...»: [До 40-річчя з дня смерті поета] // Факты и комент. – 2003. – 30 дек. – С. 6.
- 631.** Сердюк-Баран Л.С. Літопис Щербанівського роду, роду В. А. Симоненка: Хто ж вони, наші Щербані? – Черкаси: Відлуння-Плюс, 2003. – 64 с.
- 632.** Симоненко Василь Андрійович // УСЕ: Універс. слов.-енцикл. / Редрада: М. Попович (голова) та ін. – 3-тє вид., перероб. і доповн. – К., 2003. – С. 1111.
- 633.** Слепинін О. Жив у Черкасах поет // Дзеркало тижня. – 2003. – 13-19 груд. – С. 14.
- 634.** Смолянський Ю. Живий серед живих: До 40-річчя з дня смерті В. Симоненка // Земля Черкаська. – 2003. – № 51 (груд.). – С. 4.
- 635.** Сніжко М. Останній герой поета: Його портр. Василь Симоненко змалював з реального діда-оптиміста: [Про роботу В. Симоненка над «Казкою про Дурила»] // Холод. Яр. – Черкаси, 2003. – № 3. – С. 53–67; Нова Доба. – Черкаси, 2003. – 18 груд. – С. 9.
- 636.** Соя Б. Вивчення творчості Василя Симоненка в школі: Посіб. для вчителя. – Т.: Підруч. й посіб., 2003. – 63 с.
- 637.** Титаренко Л. «Минуле не вернуть, не виправить минуле...»: [Вечір пам'яті поета] // Голос України. – 2003. – 20 груд. – С. 5: портр.
- 638.** Ткаченко А. Над палімпсестами Василя Симоненка: (Із текстол. студій) // Літературознавство: [Матеріали 5-го конгр. Міжнар. асоц. українців, 26–29 серп. 2002 р.]. – Чернівці, 2003. – Кн. 2. – С. 178-183.
- 639.** Трохименко В. Яким постане пам'ятник Симоненкові?: Щоб передати в скульптурі дух видатного поета, митцю необхідно відтворити рух життя // Нова Доба. – Черкаси, 2003. – 25 листоп. – С. 6.
- 640.** Храплива-Щур Л. «Український Лев» Василя Симоненка // Укр. сл. – 2003. – 6–12 листоп. – С. 10.
- 641.** Чорна Л. «Найбільше люблю землю...» // Крим. світлиця. – 2003. – 24 січ. – С. 14.
- 642.** Шитова Л. «Я воскрес, щоб із вами жити...»: Філософія життя і творчості В. Симоненка // Холод. Яр. – Черкаси, 2003. – № 2. – С. 13–83.
- 643.** Шквар Г. Мирослава Симоненко мріє стати журналістом, як її знаменитий дід: Розмова з онукою письменника Мирославою Симоненко // Черкас. край. – 2003. – 24 січ. – С. 10.
- 644.** Яременко В. В. «Щоб правду більш не кидали за ґрати...»: Літ. портр. Василя Симоненка. – К.: Веселка, 2003. – 23 с.: портр.
- 645.** Яременко В. «Щоб правду більш не кидали за ґрати...»: [Післямова] // Симоненко В. А. У твоєму імені живу: Поезії, оповід., щоденник. записи, листи / Упоряд. В. Яременко; Передм. О. Гончара. – 2-ге вид., доповн. й переробл. – К., 2003. – С. 347–368.
- 646.** Яременко В. «Щоб правду більш не кидали за ґрати...»: [Післямова] // Симоненко В. А. У твоєму імені живу: Поезії, оповід., щоденник. записи, листи / Упоряд. В. Яременко; Передм. О. Гончара. – 3-тє вид. – К., 2003. – С. 347–368.
- 647.** *Іл.*: Клименко В. І. Василь Симоненко: Портрет: Кольор. репрод. // Клименко В. І. Свою Україну любіть: Альбом. – Черкаси, 2003. – С. 37.
- 648.** *Іл.*: [Фотографії] // Симоненко В. У твоєму імені живу: Поезії, оповід., щоденник. записи, листи / Упорядкув. та післямова В. Яременка. – 2-ге вид., доповн. й переробл. – К., 2003. – Вклейки між с. 192–193.

649. Бернадська Н. І. Василь Симоненко // Бернадська Н. І. Українська література ХХ століття: Навч. посіб. для старшокласників та вступників до вищих навч. закл. – 2-ге вид., виправл. і доповн. – К., 2004. – С. 219–230.
650. Бойко Л. П. Експресивні можливості антонімів у поезії В. Симоненка // Вісн. Запоріз. держ. ун-ту. – Запоріжжя, 2004. – Філологічні науки. – № 2. – С. 35–38.
651. Василий Андреевич Симоненко. Стихотворный сборник «Земное приращение» (1964) // 50 знаменитых украинских книг / В. П. Андрусенко, Л. С. Загребельная, Е. В. Козырь, Л. П. Петрова. – Х., 2004. – С. 419–427.
652. Головка О. Чепуриться поетова хата: [Про оновлення садиби-музею В. Симоненка в с. Біївці Полтав. обл.] // Уряд. кур'єр. – 2004. – 21 серп. – С. 8: іл.
653. Гончар О. Витязь молоді української поезії // Крим. світлиця. – 2004. – 9 січ. – С. 13.
654. Гончар О. Витязь молоді української поезії: [Передмова] // Симоненко В. На схрещених мечях: Вибр. твори / Упорядкув. і комент. В. Костюченка. – К., 2004. – С. 5–9.
655. Гордасевич Б. Два Василя: [В. Симоненко і В. Стус] // Донеччина. – 2004. – 11 берез. – С. 4.
656. Данильчук Д. Поетичний синтаксис Василя Симоненка і Василя Стуса: споріднене й відмінне // Укр. мова та л-ра. – 2004. – № 40 (жовт.). – С. 17–20.
657. Демчук О. В. Василь Андрійович Симоненко: Система нестандарт. уроків / Ред. Н. Гусак. – Кам'янець-Подільський: Аксіома, 2004. – 60 с. – (Уроки укр. л-ри в шк.). – Бібліогр.: с. 40. – Кн.-«перевертень». – Вид. в одній обкл. з кн.: Колендзян О. С. Шістдесятники. Василь Симоненко.
658. Дзюба І. Більший за самого себе: [Вступ. ст.] // Симоненко В. Твори. У 2 т. Т. 1: Поезії. Проза / Упоряд.: Г. П. Білоус, О. К. Лищенко. – 3-тє вид. – К., 2004. – С. 15–32.
659. Жадан Л.В. З твоїм ім'ям вмираю, в твоєму імені живу: Вечір пам'яті Василя Симоненка // Все для вчителя. – 2004. – № 34/35. – С. 36–38.
660. Жук П. Орли не виводяться у гніздах горобців: [Післямова] // Симоненко В. Твори: У 2 т. – Черкаси, 2004. – Т. 2: Статті. Рецензії. Нариси. Виступи. Листи. Автографи. Документи / Упоряд.: Г. В. Суховершко та ін. – С. 299–312.
661. Засенко П. «Я для тебе горів, український народе...»: Спогади-есе про В. Симоненка // Київ. – 2004. – № 1/2. – С. 149–169.
662. Капустін В. Заповіт поета: [Про вірш-пісню «Виростеш ти, сину»] // Ятрань. – 2004. – № 4. – С. 137–139.
663. Кирилюк В. Витязь Василь Симоненко: [Вечір пам'яті В. Симоненка в Укр. фондї культури] // Літ. Україна. – 2004. – 5 лют. – С. 2.
664. Кіпоренко М. «В мене власна погорда єсть»: [Спогад про В. Симоненка] // Ятрань. – 2004. – № 4. – С. 150–158.
665. Колендзян О. С. Шістдесятники. Василь Симоненко: Лекц.-практ. система / Ред. Н. Гусак. – Кам'янець-Подільський: Аксіома, 2004. – 40 с.: табл. – (Уроки укр. л-ри в шк.) – Кн.-«перевертень». – Вид. в одній обкл. з кн.: Демчук О. В. Василь Андрійович Симоненко.
666. Кондратенко М. Музей-клас видатного поета [у школі с. Тарандинці, на Полтавщині] // Дзвін. – 2004. – № 1. – С. 154–155.

667. Кореневич Л. Невиправний мрійник: [Спогад про В. Симоненка: 3 кн. «Як по струні безодню...»] // Уряд. кур'єр. – 2004. – 9 жовт. – С. 8–9.
668. Кореневич Л. Невиправний мрійник і поет: Василь Симоненко на рипучім гіллі газет. красномовства // Кореневич Л. Як по струні безодню...: Кілька особистих сторінок до біогр. шістдесятництва. – К., 2004. – С. 208–224.
- Про В. Симоненка див. також «Іменний покажчик», с. 255.
669. Косиченко Л. Відбудовується хата Василя Симоненка [на Полтавщині] // Уряд. кур'єр. – 2004. – 17 лип. – С. 8.
670. Костюченко В. Тяжіння правди: Післямова // Симоненко В. На схрещених мечях: Вибр. твори: [Поезія, проза, ст., щоденник, автобіографії, листи] / Передм. О. Гончара; Упорядкув. і комент. В. Костюченка. – К., 2004. – С. 356–365.
671. Лищенко О. К. Від імені покоління: (Про Василя Симоненка). – К.: Акцент, 2004. – 174 с.: іл. – Бібліогр.: с. 96–98.
672. Міщенко О. Звучала його поезія: [40-ва річниця пам'яті В. Симоненка в Лубнах] // Літ. Україна. – 2004. – 5 лют. – С. 2.
673. Не поет, бо це до болю мало...: [Ред. ст. про значення творчості В. Симоненка] // Краєзнавство. Географія. Туризм. – 2004. – № 2. – С. 1.
674. Нікітенко Л. Лебеді пам'яті: На 70-річчя В. Симоненка черкащани поставлять поету пам'ятник // Україна молода. – 2004. – 25 листоп. – С. 9.
675. Пам'яті Василя Симоненка: [Відзначення 70-річчя поета в селах Біївці та Тарандинці] // Уряд. кур'єр. – 2004. – 10 січ. – С. 16.
676. Пахаренко В. Симоненків заповіт: [Аналіз творчості] // Молодь Черкащини. – 2004. – 28 жовт. – С. 7.
677. Пахаренко В. І. Як він ішов...: Духов. профіль Василя Симоненка на тлі його доби: Літературозн. есей. – Черкаси: Брама-Україна, 2004. – 52 с.
678. Сердюк-Баран Л. С. Літопис Щербанівського роду, роду В. А. Симоненка // Холод. Яр. – Черкаси, 2004. – № 1. – С. 72–108.
679. Смолянський Ю. Живий серед живих // Земля Черкаська. – Черкаси, 2003. – 12 груд. – С. 4.
680. Смолянський Ю. Спогади без власних коментарів: [3 кн. «Симоненкова любов»] / Передм. Д. Кононенка // Крим. світлиця. – 2004. – 10 груд. – С. 6–7.
681. Сніжко М. С. Оводи Василя Симоненка: [Спогади та роздуми про В. Симоненка]. – Черкаси: Відлуння-Плюс, 2004. – 171 с.
- Відгуки: Непийвода Ф. Секрети книги «Оводи Василя Симоненка» // Місто. – Черкаси, 2005. – 7 груд. – С. 10; Шквар Г. Найкращий пам'ятник поету – вірність його ідеалам // Черкас. край. – 2005. – 10 жовт. – С. 6.
682. Стеблина М. Три години з Василем Симоненком: [Нарис] // Укр. сл. – 2004. – 15–21 груд. – С. 11.
683. Суховершко Г. Непокірний літописець: [Передмова] // Симоненко В. Твори: У 2 т. – Черкаси, 2004. – Т. 2: Статті. Рецензії. Нариси. Виступи. Листи. Автографи. Документи / Упоряд. Г. В. Суховершко та ін. – С. 13–20.
684. Суховершко Г. Непокірний літописець // Тарасова Криниця. – 2004. – 23 груд. – С. 4.
685. Титаренко Л. На толоку до Василя Симоненка: [Про спорудження пам'ятника в Черкасах] // Голос України. – 2004. – 6 серп. – С. 16.
686. Ткаченко А. Стило Симоненка // Стилєві тенденції української літератури ХХ століття / НАН України. Ін-т л-ри ім. Т. Г. Шевченка. – К., 2004. – С. 254–270.

687. У рідних стінах: [Вечір пам'яті В. Симоненка у Київ. нац. ун-ті ім. Т. Шевченка] / Прес-центр НСПУ // Літ. Україна. – 2004. – 5 лют. – С. 2.

688. Фірсова Н. В. Філософія у поезії Василя Симоненка // Філософія і література: Матеріали 11-х харк. міжнар. Сковородин. читань, Харків, 24–25 верес. 2004 р. / Редкол.: О. М. Кривуля (голова) та ін. – Х., 2004. – С. 232–233.

689. Холодний Яр: Часопис Черкас. обл. орг. Нац. спілки письмен. України: [Вип., присвяч. В. Симоненку]. – Черкаси: Відлуння-Плюс. – 2004. – № 4. – 320 с. – Із змісту: Білоус Г. «Дух його був зраний, мов лебідь...». – С. 3–12; Піднімаймо пам'яті вітрила: Хроніка спогадувань про Василя Симоненка. – С. 13; Світличний І. Виступ на вечорі пам'яті Василя Симоненка в Київському медінституті у грудні 1963 року. – С. 14–16; Сверстюк Є. Виступ на вечорі пам'яті Василя Симоненка в Київському медінституті у грудні 1963 року. – С. 17–20; Дзюба І. Вступне слово на вечорі в першу річницю смерті Василя Симоненка в Київському інституті нафти і газу 12 грудня 1964 року. – С. 21–22; Дзюба І. Виступ на вечорі, присвяченому 30-літтю з дня народження Василя Симоненка в республіканському Будинку літераторів 16 січня 1965 року. – С. 23–29; Кошелівець І. У хороший Шевченків слід ступаючи.... – С. 30–56; Гончар О. Витязь молоді української поезії. – С. 57–60; Костюченко В. Тяжіння правди: (Післямова до кн. В. Симоненка «На схрещених мечах»). – С. 61–69; Сом М. «З матір'ю на самоті»: (Уривки). – С. 92–102; Даник В. Усмішка твоя – єдина...: Про гуморист. спадщину В. Симоненка. – С. 103–115; Галаєва О. Громи народжуються в тиші. – С. 116–127; Сніжко М. Поема про українську Жанну д'Арк: [Нездійснений задум В. Симоненка]. – С. 128–140; Шитова Л. Афоризми Василя Симоненка. – С. 141–142; Павленко С. Чеська поезія в перекладах Василя Симоненка – С. 253–254; Гнатюк М. Із творчої спадщини Василя Симоненка. Переклади українською мовою віршів Олександра Блока. – С. 258–270.

690. Храплива-Щур Л. «Український Лев» Василя Симоненка // Березіль. – 2004. – № 3/4. – С. 146–148.

691. Чух Г. «Те, що запам'ятав Лесик...»: Вивч. творчості В. Симоненка у 5 кл. // Укр. мова й л-ра в серед. шк., гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 2004. – № 5/6. – С. 6–12.

692. Шитова Л. "Я воскрес, щоб із вами жити" // Нова Доба. – Черкаси, 2004. – 31 серп. – С. 4–5.

693. Шквар Г. Літопис роду, що подарував Україні великого поета // Черкас. край. – 2004. – 23 січ. – С. 2.

694. Щолок А. Крила як символ духовного злету людини: Аналіз творів колумбійця Гарсія Маркеса «Стариган з крилами» та українців І. Драча «Крила», В. Симоненка «Тиша і грім», М. Пономаренка «Синій птах»: 11 кл. // Зарубіж. л-ра в навч. закл. – 2004. – № 12. – С. 19–22.

695. Лл.: Горська А. Портрет В. Симоненка. Початок 60-х рр.: Репродукція // Дивослово. – 2004. – № 9. – 3-тя с. обкл.

2005

696. Беляєва С. С. До витоків національної свідомості: (стежками поет. роздумів: 70-річчю від дня народж. Василя Симоненка) // Збереження природної, історичної та культурної спадщини як фактор формування національної свідомості: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. / Всеукр. екол. ліга. – К., 2005. – С. 206–210.

697. Біленко В. Світлий талант, трагічна доля // Культура і життя. – 2005. – 23 лют. – С. 1; Сіл. вісті. – 2005. – 6 січ.
698. Білоцерківець Н. Гамлет української землі: До 70-річчя від дня народж. В. Симоненка // Укр. культура. – 2005. – № 1/2. – С. 6–7.
699. Бо ти на землі – людина: [Про вечір, присвяч. 70-річчю з дня народж. В. Симоненка, у Нац. опері України] // Сл. Просвіти. – 2005. – 10–16 лют. – С. 1: портр.
700. Богуславська А. «...Не треба спиратись на плечі нікчем»: [Про вист. в Ін-ті л-ри ім. Т. Г. Шевченка, присвяч. В. Симоненку] // Літ. Україна. – 2005. – 10 лют. – С. 1.
701. Божко С. Власкор «Робітничої газети» Василь Симоненко // Робітн. газ. – 2005. – 20 січ. – С. 6: портр.
702. Бондаренко С. Рыцарь тишины и грома // Киев. Ведомости. – 2005. – 17 янв. – С. 11: ил.
703. Василь Симоненко: [Біогр. довідка] // Відлуння десятиліть: Укр. л-ра другої половини ХХ ст.: Навч. посіб. / Упоряд. М. О. Сорока. – К., 2005. – С. 275–276: портр.
704. Василь Симоненко // Новий довідник: Укр. мова. Укр. л-ра / М. Радисhevська, В. Михайлюта, Т. Корольова та ін. – К., 2005. – С. 787–790.
705. Гончаренко В. А. Закоханий палко у рідний край: [Передмова] // Симоненко В. Ти знаєш, що ти людина: Вірші, сонети, поеми, казки, байки / Упоряд. В. А. Гончаренко; Ред.: Н. Максименко, Н. Отрох. – К., 2005. – С. 5–24.
706. Гончаренко В. Україно! Ти моя молитва: Як відзначали 70-річчя Василя Симоненка в Черкасах // Тарасова Криниця. – 2005. – 26 січ. – С. 2.
707. Гончаренко В. Я хочу правді бути вічним другом: [Вступ. ст. до добірки поезій В. Симоненка] // Слобід. край. – 2005. – 13 січ. – С. 4.
708. Гордасевич Б. Два Василі: [Творчість В. Стуса і В. Симоненка] // Літ. Україна. – 2005. – 27 січ. – С. 7: портр.
709. Горинь М. Листи з-за ґрат. – Х.: Права людини, 2005. – 288 с.
Про В. Симоненка див. «Іменний покажчик», с. 286.
710. Дивосвіт «Веселки»: Антол. л-ри для дітей та юнацтва: У 3 т. Т. 3: Українська література / Упоряд. та біобібліогр. довід. Б. Й. Чайковського та ін.; Худож. оформл. М. Пшінки. – К.: Веселка, 2005. – 703 с. – Із змісту: Василь Симоненко. – С. 158–159.
711. Дітчук В. Він був провидінням для України // Дзвін. – 2005. – № 8. – С. 151–154.
712. Дорошина Л. Його плащ, капелюх і рядків недописаних стосик...: [Про відкр. кімнати-музею «Кабінет Василя Симоненка» при ред. газ. «Черкас. край»] // Нова Доба. – Черкаси, 2005. – 11 січ. – С. 3.
713. Жаботинський П. Василь Симоненко – з козацького роду // Літ. Україна. – 2005. – 28 лип. – С. 7.
714. Журавель В. Піснями увійшов у безсмертя: [Про комп. А. Пашкевича, зокрема його пісні на сл. В. Симоненка] // Сіл. вісті. – 2005. – 13 січ. – С. 5.
715. Журавель В. Ювілей правдивого слова: [Відзначення 70-річчя В. Симоненка на Черкащині] // Сіл. вісті. – 2005. – 14 січ. – С. 2.
716. З матір'ю на самоті: Докум. повість-діалог з матір'ю В. Симоненка, спогади про поета, поезія, присвяч. йому / Авт. та упоряд. М. Д. Сом. – К.: Смолоскип, 2005. – 134 с. – Із змісту: Сом. М. Мати з великої букви. – С. 5–9; З матір'ю незабу-

тнього Василя Симоненка Ганною Федорівною Щербань розмовляє поет Микола Сом. – С. 11–66; Гончар О. Витязь молоді української поезії: (Із передм. до кн. «Лєбєді материнства»). – С. 67; Олійник Б. Чесний і скромний. – С. 68; Симоненко О. Добрий Лоскотон: [Спогади сина]. – С. 73–74; Барабаш Ф. Гордість школи: [Спогади дир. Тарандинців. серед. шк.]. – С. 75–76; Момот В. Пам'ятаю його з дитинства. – С. 77–78; Тельнюк С. Василь. – С. 79–81; Черевко А., Даценко В. Імені Симоненка: [Колгоспна премія в с. Біївці]. – С. 82–83; Чередниченко Д. Від Біївців до Межиріччя: [Спогад про зустріч з В. Симоненком] – С. 84–85; Сердечний А. Автограф поета – мого однокурсника. – С. 86–87; Сніжко М. П'ять заповідей: [Спогад про роботу в газ. «Молодь Черкащини»]. – С. 88–89; Стенограма обговорення поезії М. Вінграновського і В. Симоненка / Передм. Б. Комара. – С. 101–120; Щербань-Симоненко Г. Низький уклін з Черкас: Листи М. Сому. – С. 121–131.

717. Захарченко А., Головка О. Він прийшов, щоб із нами жити: [В Лубнах відкрито пам'ятник В. Симоненку] // Уряд. кур'єр. – 2005. – 2 лип. – С. 7.

718. Ільницький М. Василь Симоненко у Львові був! // Літ. Україна. – 2005. – 7 квіт. – С. 2.

719. Капелюх Г. «Я хочу правді бути вірним другом...»: Урок за творчістю В. Симоненка // Дивослово. – 2005. – № 6. – С. 26–29.

720. Кирилюк В. «Я воскрес, щоб із вами жити...»: [Передм. до публ. листів В. Симоненка] // Київ. – 2005. – № 7/8. – С. 172–173.

721. Коваленко В. «Поезія – важка праця, і марно сподіватися тут легкого успіху»: Формування творч. досвіду обдаров. школярів на прикл. ознайомлення з психологією творчості В. Симоненка // Укр. л-ра в загальноосвіт. шк. – 2005. – № 5. – С. 21–25. – Бібліогр.: с. 27.

722. Коваль В. Відкриття Василя Симоненка: Один рядок з біогр. // Коваль В. Серце моє в колючому дроті...: Худож-публіц. вид. – К., 2005. – С. 535–552.

722а. Кочур М. «Кого той поїзд в далечинь везе». Непрочитані сторінки: Григорій Кочур і Василь Симоненко // Дзеркало тижня. – 2005. – 5–11 лют. – С. 1, 19.

723. Крапива Ю. «Я воскрес, щоб з вами жити...»: [До 70-річчя В. Симоненка] // Місто. – Черкаси, 2005. – 19 січ. – С. 4.

724. Мазоха Г. Приватне інтимно-дружнє листування Василя Симоненка 60-х рр. ХХ ст. // Вісн. Черкас. нац. ун-ту ім. Б. Хмельницького. – Сер. Філол. науки. – Черкаси, 2005. – Вип. 67. – С. 61–68.

725. Македон Л. Роль «Казки про Дурила» В. Симоненка в духовному вихованні юного читача // Гуманіт. вісн. – Переяслав-Хмельницький, 2005. – Вип. 6: Педагогіка. Психологія. Філологія. Філософія. – С. 197–201.

726. Мельничук Б. Страхові не піддалися // Літ. Україна. – 2005. – 9 черв. – С. 1, 7.

727. Міщенко Н. «Я – українець. Оце і вся моя біографія» // Вісн. Пенс. фонду України. – 2005. – № 2. – 36–37.

728. Наєнко М. ...Щоб із нами жити: З виступу в селі Біївцях з нагоди 70-ліття В. Симоненка // Літ. Україна. – 2005. – 20 січ. – С. 1.

729. Неїжмак В. Василь Симоненко повернувся: [У с. Біївці відкрито пам'ятник В. Симоненку] // Україна молода. – 2005. – 22 черв. – С. 2.

730. Нікітенко Л. «Залишу мужицькими ногами хай не глибокі, та чіткі сліди...»: Пам'ятник Василю Симоненку постане в Черкасах до дня народж. поета // Україна молода. – 2005. – 11 серп. – С. 3.

- 731.** «Ніхто не перекреслить мій народ!»: [Вступ. сл. до добірки поезій В. Симоненка] // Хрещатик. – 2005. – 14 січ. – С. 11.
- 732.** Олійник Б. Віч-на-віч з Україною: [До 70-річчя від дня народж. В. Симоненка] // Столиця. – 2005. – 11-17 лют. – С. 25: іл.
- 733.** Олійник Б. Ми були романтиками: Сл. про Василя Симоненка // Літ. Україна. – 2005. – 24 лют. – С. 2.
- 734.** Пахаренко В. Як він ішов: Духов. профіль Василя Симоненка на тлі його доби // Укр. мова та л-ра. – 2005. – №1. – С. 5–21: іл.
- 735.** Проненко В. Тиша і грім Василя Симоненка: До 70-річчя від дня народж. поета // День. – 2005. – 14 січ. – С. 6–7: фотогр.
- 736.** Регідайло Н. «Я українець. Оце і вся моя біографія...»: [70 років від дня народж. В. Симоненка] // Вісн. Книжк. палати. – 2005. – № 1. – С. 46–48.
- 737.** Романюк Н. Кумир без п'єдесталу: Кілька штрихів до портр. В. Симоненка // Дзеркало тижня. – 2005. – 15 січ. – С. 12.
- 738.** Савранська А. Василь Симоненко точно був би на майдані: [Спогади сучасників В. Симоненка] // Молодь Черкащини. – 2005. – 6 січ. – С. 4.
- 739.** Сандрович Н. До білявої хати, на Різдво Василеве зібралися 8 січня земляки, друзі та шанувальники поета Василя Симоненка // Сіл. вісті. – 2005. – 11 січ. – С. 3.
- 740.** Сверстюк Є. «Я для тебе горів»: Повернення Василя Симоненка // Літ. Україна. – 2005. – 19 трав. – С. 1, 7.
- 741.** Ситник О. «Я для тебе горів, український народе...»: [Спогад про В. Симоненка] / Запис. і комент. Г. Кулагіної // Вечір. Київ. – 2005. – 12 лют. – С. 5: портр.
- 742.** Скобельський В. «Не винесла душа поета...»: Невигад. історії // Голос України. – 2005. – 20 трав. – С. 17.
- 743.** Смолянський Ю. Симоненкова любов: До 70-річчя від дня народж. видат. поета // Дзвін. – 2005. – № 1. – С. 105–124.
- 744.** Сом М. Симоненкове гніздов'я // Уряд. кур'єр. – 2005. – 14 січ. – С. 7.
- 745.** Титаренко Л. «Не хочу, щоб в землю ішли без сліда...»: [За матеріалами бесіди з Л. С. Сердюк-Баран, родичкою В. Симоненка] // Голос України. – 2005. – 6 січ. – С. 3.
- 746.** Титаренко Л. «Я воскрес, щоб із вами жити...»: [За матеріалами бесіди з авт. пам'ятника поету А. В. Галяном] // Голос України. – 2005. – 18 січ. – С. 6–7.
- 747.** Тихолоз Б. Метеор щирості: (Світлий реквієм В. Симоненкові до недовжитого 70-ліття) // Дивослово. – 2005. – № 1. – С. 50–51.
- 748.** Тихолоз С. Два уроки за творчістю Василя Симоненка: Урок 1 // Дивослово. – 2005. – № 12. – С. 2–7.
- 749.** Тиша і грім Василя Симоненка: Біобібліогр. покажч. / Черкас. обл. б-ка для юнацтва ім. В. Симоненка; Авт.-уклад. Н. Філахтова. – Черкаси, 2005. – 77 с.
- 750.** Україна вшановує славного сина: [70-річчя В. Симоненка] / Інф. «КіЖ» // Культура і життя. – 2005. – 23 лют. – С. 1.
- 751.** Цвиличовский В. «Украина у меня одна!» – говорил преследуемый властями Василь Симоненко: [До 70-річчя від дня народж.] // Сегодня. – 2005. – 11 янв. – С. 11.
- 752.** Чух Г. «Лицар на білому коні»: Вивч. творчості В. Симоненка у 7 кл. // Укр. мова й л-ра в серед. шк., гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 2005. – № 1. – С. 31–42.

753. Шевченко С. Теплий вогонь його обійстя: [Відзначення 70-річчя від дня народж. В. Симоненка на батьківщині поета, на Лубенщині] // Літ. Україна. – 2005. – 20 січ. – С. 7: іл.

754. Шитова Л. П. Я воскрес, щоб із вами жити: Філософія життя і творчості Василя Симоненка: [Спогад-есей колеги В. Симоненка, черкас. ж-стки]. – Черкаси: Вид. Чабаненко Ю. А., 2005. – 112 с.

Рец.: Рів'єра Н. Без позолоти пишних фраз // Прес-Центр. – Черкаси, 2005. – 19 жовт. – С. 28.

755. «Я для тебе горів, український народе!»: До 70-річчя з дня народж. В. Симоненка // Знаменні дати: Календар-2005 / Нац. парлам. б-ка України; Авт.-упоряд.: В. О. Кононенко (кер.) та ін. – К., 2005. – С. 14–18. – Бібліогр.: с. 18.

756. *Іл.:* Кулик І. Василь Симоненко: [Портрет] // Укр. сл. – 2005. – 12–18 січ. – С. 10.

2006

757. Бердиховська Б. Шістдесятники – бунт покоління // Укр. мова та л-ра. – 2006. – Чис. 14/15. – С. 3–11. – Розповідається, зокрема, і про діяльність В. Симоненка.

758. Василь Симоненко (1935-1963) // Література України: Дит. енцикл. / Авт.-упоряд.: В. М. Складенко, Я. О. Батій; Худож.-іл. Г. В. Беззубова. – Х., 2006. – С. 269–270: портр.

759. Василь Симоненко (1935-1963) // Усі українські письменники: Довідник / Упоряд.: Ю. І. Хізова, В. В. Щоголева. – Х., 2006. – С. 34–37.

760. Головні офіційно замовчувані події, пов'язані з іменем Василя Симоненка після його смерті: [Матеріали самвидав. журн. «Укр. вісн.»] // Чорновіл В. М. Твори: У 10 т. – К., 2006. – Т. 3: Український вісник. Вип. 1-6 / Упоряд. Валентина Чорновіл. – С. 493–497.

761. Горинь Б. Тихий і громовий голос Василя Симоненка // Горинь Б. Не тільки про себе. – К., 2006. – С. 261–272.

762. Данилейко В. Думки / Зібрав та узгодив О. Ханко. – Полтава, 2006. – 516 с.: іл.

Про В. Симоненка див. «Іменний покажчик», с. 504.

763. Дзюба І. Вступне слово на вечорі в першу річницю смерті Василя Симоненка, 12 груд. 1964 р. (Київ, клуб Інституту нафти і газу); Виступ на вечорі, присвяченому 30-літтю з дня народження Василя Симоненка у республіканському будинку літераторів, 16 січ. 1965 р. // Чорновіл В. М. Твори: У 10 т. – К., 2006. – Т. 3: Український вісник. Вип. 1-6 / Упоряд. Валентина Чорновіл. – С. 537–549.

764. Дзюба І. Поет високого громадянського чуття: Виступ на вечорі, присвяч. 30-літтю з дня народж. Василя Симоненка в Будинку літераторів, 16 січ. 1965 р. // Дзюба І. Україна у пошуках ідентичності: Ст., виступи, інтерв'ю, памфлети. – К., 2006. – С. 507–515.

765. Журавель В. Пам'яті витязя української поезії: [Вшанування В. Симоненка на Черкащині] // Сіл. вісті. – 2006. – 19 січ. – С. 1: портр.

766. Канівець З. Цікаві сторінки з життя Василя Симоненка. Казка «Цар Плаксій та Лоскотон»: Матеріали до уроку у 5-му кл. // Укр. мова та л-ра. – 2006. – № 14/15. – С. 38–40: іл.

767. Кирей В. Пам'ятник відкрито. Тимчасово...: [Пам'ятник поету в Черкасах] // Уряд. кур'єр. – 2006. – 24 берез. – С. 9.

- 768.** Колісник С. Страшна війна очима Василя Симоненка: [Про проз. твори В. Симоненка: Матеріали на допомогу вчителю] // Укр. мова та л-ра. – 2006. – № 14/15. – С. 34–38.
- 769.** Коцюбинська М. Книга споминів. – Б. м.: Акта, 2006. – 285 с.
Про В. Симоненка див. «Іменний покажчик», с. 282.
- 770.** Марко В. Осяяння як момент художньої концепції Василя Симоненка // Наук. зап. / Кіровогр. держ. пед. ін-т ім. В. Винниченка. – Кіровоград. – 2006. – Сер. Філол. науки (Літературознавство). – Вип. 64, ч. 1. – С. 15–23.
- 771.** Негода М. Відкритий лист «Літературній Україні»: (За рукописом автора із збереженням всіх особливостей оригіналу, навіть помилок) // Чорновіл В. М. Твори: У 10 т. – К., 2006. – Т. 3: Український вісник. Вип. 1–6 / Упоряд. Валентина Чорновіл. – С. 549–552.
- 772.** Нікітенко Л. Черкаським Хрещатиком крокує Василь Симоненко: Тут відкрили пам'ятник поету // Україна молода. – 2006. – 21 берез. – С. 3.
- 773.** Онушко-Тиховська Л. Василь Симоненко // Онушко-Тиховська Л. Лекції з української літератури. – К., 2006. – С. 363.
- 774.** Романюк Н. Листи, що не належать адресатові: [Спогад про В. Симоненка] // Молодь України. – 2006. – 11–17 трав. – С. 3: портр.
- 775.** Рудницький Л. «Україно! Ти – моя молитва» // Журавлик. – 2006. – № 1. – С. 7.
- 776.** Сверстюк Є. Виступ на вечорі пам'яті Василя Симоненка в Київському медінституті у грудні 1963 року // Чорновіл В. М. Твори: У 10 т. – К., 2006. – Т. 3: Український вісник. Вип. 1–6 / Упоряд. Валентина Чорновіл. – С. 531–537.
- 777.** Сверстюк Є. Симоненко Василь Андрійович // Міжнародний біографічний словник дисидентів країн Центральної та Східної Європи й колишнього СРСР. Т. 1: Україна. Ч. 2 / Уклад.: Є. Захаров, В. Овсієнко. – Х., 2006. – С. 695–696.
- 778.** Світличний І. Виступ на вечорі пам'яті Василя Симоненка в Київському медінституті в грудні 1963 року // Чорновіл В. М. Твори: У 10 т. – К., 2006. – Т. 3: Український вісник. Вип. 1–6 / Упоряд. Валентина Чорновіл. – С. 526–530.
Про В. Симоненка див. також «Іменний покажчик», с. 972.
- 779.** Тарнашинська Л. Високі реєстри Василя Симоненка: Фрагм. із біобібліогр. нарису // Кур'єр Кривбасу. – 2006. – № 205 (груд.). – С. 187–203.
- 780.** Тарнашинська Л. Поетика «поривань» Василя Симоненка як естетична норма // Сучасний погляд на літературу: Зб. наук. пр. / Нац. пед. ун-т ім. М. Драгоманова: Редкол.: В. Ф. Погребенник (відп. ред.) та ін. – К., 2006. – Вип. 10. – С. 276–289.
- 781.** Тихолоз С. Два уроки за творчістю Василя Симоненка: Урок 2 // Диво-слово. – 2006. – № 1. – С. 7–11.
- 782.** «Україно, – ти моя молитва»: [Життя і творчість В. Симоненка]: За матеріалами Л. Рудницького // Журавлик. – 2006. – № 1. – С. 7.
- 783.** Шитова Л. П. Сьоме небо Черкащини: Річниці дня пам'яті В. Симоненка: Інтерв'ю з Л. Шитовою: [Про співпрацю з В. Симоненком у ред. газ. «Молодь Черкащини»] / Вела Д. Віріліс // Новини тижня. – Черкаси, 2006. – № 51.
- 784.** Шитова Л. П. Я воскрес, щоб із вами жити: Філософія життя і творчості Василя Симоненка: [Спогад-есеї колеги В. Симоненка, черкас. ж-стки]. – К.: Вид. Чабаненко Ю. А., 2006. – 111 с.
Рец.: Прокопенко В. Слово щире й неложне // Літ. Україна. – 2006. – 2 берез. – С. 6.

784а. Дзюба І. М. Василь Симоненко // Дзюба І. М. З криниці літ. У 3 т. Т. 3. Літературні портрети; Дніпровський меридіан; Зі спогадів. – К., 2007. – С. 517–533

785. Марко В. Осяяння в художній концепції Василя Симоненка // Дивослово. – 2007. – № 4. – С. 21–25.

786. Нартов В. Василь Симоненко // Нартов В. Видатні особистості України: Факти. Документи. Оцінки. – Х., 2007. – С. 280–285.

786а. Сверстюк Є. «Я для тебе горів»: Повертання Василя Симоненка // Літ. Україна. – 2007. – 12 квіт. – С. 1, 7.

В. СИМОНЕНКО В ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ

Літературу у цьому розділі розміщено за алфавітом авторів і назв творів.

787. Баклай Н. Спадщина; Коляда: Пам'яті Василя Симоненка // Баклай Н. Триєдиний біль: Вірші. – Полтава, 1997. – С. 79–80, 94–95.

788. Баклай Н. Остання ніч Симоненка: Поема // Краєзнавство. Географія. Туризм. – 2000. – № 1. – С. 6; Зоря Полтавщини. – 2000. – 11 січ.

789. Безкоровайний Є. Василеві Симоненку: [Вірш] // Безкоровайний Є. Яворина: [Поезії]. – Т., 1997. – С. 28.

790. Білоус Г. Дух його був зраний, мов лебідь...: [Поема] // Нова альтернатива. – 2001. – 23 берез. – С. 6.

790а. Борщ М. І. Василеві Симоненку: Вірш // Борщ М. І. Блискавки болю. – Черкаси, 2002. – С. 16

791. Бохонок Т. Василь Симоненко: [Вірш] // Бохонок Т. Йду до тебе, моя Україно: Поезії. – Хмельницький, 1999. – С. 25.

792. Буряченко С. Я. Суцвіття до поетового вінка: Пам'яті Василя Симоненка, людини і поета. – Черкаси: Засвітки, 2001. – 24 с.

793. Вейцман М. Улица Симоненко: Поэма // Черкас. правда. – 1989. – 26 серп. – С. 4.

794. Верховень В. Василь Симоненко: [Вірш] // Вітрила-88: Поезія. Проза. Переклади. Творча майстерня / Упорядкув. С. Чернілевського. – К., 1988. – С. 16.

795. Відлуння Василевого Різдва: (Спогади, вірші земляків, нариси з літ. життя Лубенщини, фотолітопис сьогодення) / Уклад. Н. М. Баклай. – Полтава: АСМІ, 2004. – 151 с.: фотоіл.

Відгук: Косиченко Л. «Відлуння Василевого Різдва...» // Уряд. кур'єр. – 2005. – 14 січ. – С. 7.

796. Вінграновський М. «Наш Василь іде по найдовшій у світі дорозі...»: [Вірш] // Вінграновський М. Любове, ні! не прощай: Вибр. лірика. – К., 1996. – С. 44; Вінграновський М. С. З обійнятих тобою днів: Поезії. – К., 1993. – С. 58–59.

797. Вінграновський М. Пам'яті Василя Симоненка: [Вірш] // 3 матір'ю на самоті: Літ.-худож. вид. / Авт. та упоряд. М. Д. Сом. – К., 1990. – С. 62–63; 3 матір'ю на самоті: Докум. повість-діалог з матір'ю В. Симоненка, спогади про поета, поезія, присвяч. йому / Авт. та упоряд. М. Д. Сом. – К., 2005. – С. 69–70.

798. Гарін Ф. Серця знамено: [Вірш] // Комсомолець Полтавщини. – 1986. – 8 квіт.

- 799.** Гнатюк Н. На могилі Симоненка: [Вірш] // Черкас. правда. – 1990. – 27 трав. – С. 5; Вінниц. правда. – 1991. – 8 берез. – С. 7.
- 800.** Гончар П. «Друзям» Симоненка: [Вірш] // Апостроф. – 1991. – № 1. – С. 30.
- 801.** Гончаренко В. Тривога: Пам'яті Василя Симоненка: [Вірш] // Гончаренко В. Амінь! – Черкаси, 1991. – С. 46; Гончаренко В. Сповнений любові та добра. – Черкаси, 1990. – С. 102; Гончаренко В. Я хочу пити сонячні настої. – Черкаси, 1990. – С. 102.
- 802.** Гончаренко Л. Зоря Симоненка: [Вірш] // Гончаренко Л. Струнка доля у тополі. – Черкаси, 1991. – С. 12.
- 803.** Гончаренко Л. В. Симоненкові: [Вірш] // Гончаренко Л. Іду до людей. – Черкаси, 1998. – С. 17.
- 804.** Гуцак І. Пам'яті Василя Симоненка: [Вірш] // Поезія–89 / Упоряд.: О. В. Лупій, В. І. Міщенко; Редкол.: М. Вінграновський та ін. – К., 1989. – Вип. 1 – С. 70.
- 805.** Данилейко В. Ти на Різдво явився нам у світ: [Вірш] // Молода громада. – 1993. – 18 груд. – С. 6.
- 806.** Дашківський М. Пам'яті Василя Симоненка: [Вірш] // Життя, мов спалах блискавки. – Черкаси, 1991. – С. 51.
- 807.** Дехтерук О. Василеві Симоненку: [Вірш] // Зміна – Рівне, 1986. – 18 груд.
- 808.** Дмитренко О., Шудря М. Василь Симоненко: Літ. сцен. кольор. докум. фільму // Комсомолець Полтавщини. – 1970. – 5 лют.
- 809.** Дмитренко О. «Згадує зрідка черкаську осінь...», або «Дай мені у думку динаміту...»: Повість-есе // Холод. Яр. – Черкаси, 2004. – № 4. – С. 70–91.
- 810.** Дмитренко О. «...Згадує зрідка черкаську осінь»: Есе // Київ. – 1995. – № 1. – С. 133–146; № 2/3. – С. 109–123; Літ. Україна. – 1994. – 20 жовт., 10, 24 листоп., 1, 8 груд.
- 811.** Дмитренко О. Смерть Ковалю; Черкаська осінь: Поезії: [Світлій пам'яті В. Симоненка] // Літ. Україна. – 1993. – 16 груд. – С. 4.
- 812.** Дмитренко О. Тільки це не марево...: [Вірш] // Слов'ян. віче. – 1995. – № 1. – С. 19.
- 813.** Драч І. Василеві Симоненкові: [Вірш] // Драч І. Анатомія блискавки: Вибр. твори / Упорядкув., комент. та прим. В. Брюггена. – Х., 2002. – С. 121–122; Драч І. Лист до калини: Поезії: Для ст. шк. віку / Редкол.: В. Ф. Василяшко та ін. – 2-ге вид., доповн. – К., 1994. – С. 87–88; Визвол. шлях. – 1971. – Кн. 6. – С. 705–706; Молода гвардія. – 1988. – 16 груд. – С. 3; Трибуна лектора. – 1990. – № 3. – С. 25.
- 814.** Драч І. В. Симоненкові: [Вірш] // Гончаренко В. Сповнений любові та добра. – Черкаси, 1990. – С. 103; Гончаренко В. Я хочу пити сонячні настої. – Черкаси, 1990. – С. 103; 3 матір'ю на самоті: Літ.-худож. вид. / Авт. та упоряд. М. Д. Сом. – К., 1990. – С. 64; 3 матір'ю на самоті: Докум. повість-діалог з матір'ю В. Симоненка, спогади про поета, поезія, присвяч. йому / Авт. та упоряд. М. Д. Сом. – К., 2005. – С. 71–72.
- 815.** Дробний І. Василеві Симоненку: [Вірш] // Кур'єр Кривбасу. – 1994. – № 7. – С. 7.
- 816.** Дробний І. У Симоненкових Біївцях: Літо 1990 р.; Симоненкова райдуга: [Поезії] // Дробний І. Груша серед поля. – Черкаси, 1994. – С. 44.
- 817.** Дробний І. Школярік із-під Полтави: [Вірш] // Черкас. край. – 1991. – 9 січ.
- 818.** Дробний І. «Стелилась м'яко під “Ікарус”...»: [Вірш] // Молодь України. – 1991. – 5 січ. – Подано у ст. К. Таран «В гостях у Симоненків».

- 819.** Дудник М. Геній національної ідеї: (Сцен. літ. вечора, приуроч. Симоненків. дням) // Вісн. Черкас. нац. ун-ту ім. Б. Хмельницького. – Черкаси, 2005. – Вип. 76. – С. 137–154.
- 820.** Єременко М. Вулиця Василя Симоненка у Черкасах: [Вірш] // Єременко М. Зигзаги: Вірші. – Черкаси, 1994. – С. 44.
- 821.** Єрмолов В. Пам'яті Василя Симоненка: [Вірш] // Нартов В. Видатні особистості України: Факти. Документи. Оцінки. – Х., 2007. – С. 284–285.
- 822.** Забудський І. Той, хто іде: [Вірш] // Черкас. правда. – 1990. – 7 січ. – С. 5.
- 823.** Замулко Н. Пам'яті В. Симоненка: [Вірш] // Комсомолец Запоріжжя. – 1989. – 18 берез. – С. 8.
- 824.** Засенко П. В океані рідного народу: Сцен. поет. вистави за творами В. А. Симоненка для шк. літ. віталень / М-во культури УРСР. Репертуар.-ред. колегія для худож. самодіяльності. – К., 1991. – 29 с.
- 825.** Засенко П. В океані рідного народу: Сцен. поет. вистави за творами В. А. Симоненка для шк. літ. віталень // Укр. культура. – 1992. – № 10/11. – С. 34-37.
- 826.** Затуливітер В. Свято Василя Симоненка: [Вірш] // Червоний промінь. – Суми, 1985. – 8 серп.
- 827.** Качуровський І. Пам'яті Василя Симоненка: [Вірш] // Визвол. шлях. – 1987. – Кн. 11. – С. 1231.
- 828.** Коломієць Т. Пам'яті Василя Симоненка: [Вірш] // Коломієць Т. Під вітрилами хмар: Поезії. – К., 1967. – С. 27–28; 3 матір'ю на самоті: Літ.-худож. вид. / Авт. та упоряд. М. Д. Сом. – К., 1990. – С. 82; 3 матір'ю на самоті: Докум. повість-діалог з матір'ю В. Симоненка, спогади про поета, поезія, присвяч. йому / Авт. та упоряд. М. Д. Сом. – К., 2005. – С. 90; Гончаренко В. Сповнений любові та добра. – Черкаси, 1990. – С. 104; Гончаренко В. Я хочу пити сонячні настої. – Черкаси, 1990. – С. 104; Молода гвардія. – 1988. – 16 груд. – С. 3.
- 829.** Конопелько Л. «До границь жажливого наїву...»: [Вірш] // Черкас. правда. – 1990. – 7 січ. – С. 5.
- 830.** Кравченко-Русів А. Плач за Василем Симоненком: [Вірш] // Україно, ти моя молитва: Поезії / Редкол.: Г. Бідняк та ін. – Д., 1993. – С. 46.
- 831.** Кузьменко-Волошина В. В селі поета: [Вірш] // Черкас. правда. – 1986. – 8 січ.
- 832.** Левченко С. «Мені було дев'ять років...»: [Вірш] // Гончаренко В. Сповнений любові та добра. – Черкаси, 1990. – С. 105; Гончаренко В. Я хочу пити сонячні настої. – Черкаси, 1990. – С. 105.
- 833.** «Легко і просто називати себе сином народу...»: [Вірш] // Симоненко В. Берег чекань / Вибір і комент. І. Кошелівця; Ред.: Н. Отрох, М. Щипська. – К., 2001. – С. 222–225. – Авт. не зазначений.
- 834.** Лесьєв К. Поет: [Вірш] // Молодий комунар. – Кіровоград, 1983. – 9 квіт.
- 835.** Лупій О. Перша зустріч: (Пам'яті Василя Симоненка) // Київ. – 1986. – № 5. – С. 6.
- 836.** Ляхович М. Василю Симоненку: [Вірш] // Ровесник. – Т., 1970. – 17 лют. – С. 4.
- 837.** Малиновський М. Гріє душу твоє ім'я: [Вірш] // Молодь Черкащини. – 1988. – 12-18 груд. – С. 2.
- 837а.** Манюк Б. Дорога в безсмертя: Пам'яті Василя Симоненка: [Вірш] // Укр. мова і л-ра в шк. – 1990. – № 12. – С. 96.

- 838.** Масло М. Пам'яті Василя Симоненка: [Вірш] // Молодь Черкащини. – 1969. – 20 верес.
- 839.** Мачківський М. До вежі черленої: Роман-життєпис: [Про поетесу і ж-стку Н. Кашук]. – Хмельницький: Поділля, 2005. – 446 с. – Розповідається, зокрема, про дружбу Н. Кашук з В. Симоненком.
- 840.** Негода М. Остання ніч: Поема про В. Симоненка // Негода М. Чорний біль. – Черкаси, 1994. – С. 43–52.
- 841.** Негода М. Остання ніч: Урив. з поеми // Черкас. правда. – 1990. – 8 груд.
- 841а.** Носань С. По схрещених мечях: (Остання ніч з життя поета Василя Симоненка): Фрагм. драми // Черкас. правда. – 1990. – 23 січ.
- 842.** Носань С. Посвята матері поета: Ганні Федорівні Щербань: [Вірш] // Молодь Черкащини. – 1990. – 3–9 груд. – С. 1.
- 843.** Олійник Б. Балада про людину, у якої дорога не закінчиться: [Вірш] // З матір'ю на самоті: Докум. повість-діалог з матір'ю В. Симоненка, спогади про поета, поезія, присвяч. йому / Авт. та упоряд. М. Д. Сом. – К., 2005. – С. 91–92; Дніпро. – 1967. – № 1. – С. 8–9.
- 844.** Осадчук П. «Як легко все придумувати на світі!..»: Пам'яті Василя Симоненка: [Вірш] // Україна. – 1969. – № 34. – С. 17.
- 845.** Пам'яті Василя Симоненка: [Вірш] // Симоненко В. Берег чекань / Вступ. ст., вибір і комент. І. Кошелівця. – 2-ге вид., доповн. – Мюнхен, 1973. – С. 275; Симоненко В. Берег чекань / Вибір і комент. І. Кошелівця; Ред.: Н. Отрох, М. Щипська. – К., 2001. – С. 219. – Авт. не зазначений.
- 846.** Пахаренко В. І. Непогасна зоря: [Літ.-муз. композ. за творчістю В. Симоненка] // Укр. мова і л-ра в шк. – 1991. – № 7. – С. 64–68.
- 847.** Підпалий В. Василеві Симоненкові: [Вірш] // Поезія–88 / Редкол.: М. Вінграновський та ін. – К., 1988. – Вип. 2. – С. 186–187.
- 848.** Поліщук В.Т. Василь Симоненко: [Поезія] // Гілочка: Письм. Черкащини – дітям: Посіб.-хрестоматія / Авт.-упоряд. В.Т. Поліщук. – Черкаси, 2002. – С. 253–260.
- 849.** Про витязя слово: Рядки поет. Симоненкіани / Уклад. та авт. вступ. ст. В. Т. Поліщук. – Черкаси: Брама, 2002. – 102 с.: іл. – Із змісту: Баклай Н. Матері Василя Симоненка; Остання ніч Василя Симоненка; Спадщина; Коляда. – С. 13–17; Бердник І. В. Симоненку; «Схиліться трави і тополі...». – С. 18; Білоус Г. Дух його був зраний, мов лебідь...: Уривок. – С. 19–20; Вейцман М. «Немодные брюки...»; «Пораженіє ли, победа...»; «Был вечер памяти поэта...»; «Знакомая фамилия...». – С. 21–23; Вінграновський М. Пам'яті Василя Симоненка. – С. 24–25; Віргуш Н. Пам'яті Василя Симоненка. – С. 26; Власюк П. Про поетову славу. – С. 27–28; Гнатюк Н. На могилі Василя Симоненка. – С. 29; Гончаренко В. Тривога. – С. 30; Грабовський В. Слово з пісні. – С. 31; Даник В. Василю Симоненку; Пам'ятник Василю Симоненку; Погляд з портрета; Мати поета. – С. 32–33; Дашківський М. Пам'яті Василя Симоненка. – С. 34; Драч І. В. Симоненкові. – С. 35; Дробний І. Василеві Симоненку; Симоненкова райдуга; У Симоненкових Біївцях. – С. 36–38; Дмитренко О. Черкаська осінь, 1962 рік, санаторій «Україна»: Уривок. – С. 39–40; Єременко М. Вулиця Василя Симоненка в Черкасах. – С. 41; Забудський І. Той, хто іде. – С. 42; Задорожний В. Ходить сонце. – С. 43–44; Івашкевич Я. Василеві троянди. – С. 45; Коваленко В. «Перед іконою України...»; Коломієць Т. Пам'яті Василя Симоненка. – С. 47; Конопелько Л. «До границь жахливого наїву...». – С. 48; Кузьменко В. Дорога на Біївці; «Від землі – непокірна думка...»; Свято яблунь. – С. 49–51; Кульчицький А.

Василеві Симоненку. – С. 52; Кухарук Р. Тінь поета; «Він розбудив квітки і сніг...». – С. 53–54; Левченко С. В. Симоненкові. – С. 55; Легіт А. Прости: Уривок; Василь Симоненко. – С. 56; Линовичський П. Груднева роса; «Мій рушник...». – С. 57–59; Лищенко О. Вулиця Василя Симоненка в Черкасах; Посмертна реабілітація. – С. 60; Марсюк В. Тут мій коронний час. – С. 61; Негода М. Остання ніч; Невинний гріх. – С. 62–64; Носань С. Посвята матері поета; По схрещених мечях, або Остання ніч з життя поета Василя Симоненка; Рід. – С. 65–68; Олійник Б. Балада про людину, у якої дорога не закінчиться. – С. 69–70; П'ятун-Діброва В. Перед пам'яттю Василя Симоненка. – С. 71–72; Рачук М. З непокритими головами. – С. 73–74; Руднєв С. Стріляли, зрештою, свої... – С. 75; Сверстюк Є. Симоненкова з'ява. – С. 76; Світличний І. В. Симоненкові. – С. 77; Солодар О. Пам'яті Василя Симоненка. – С. 78; Сом М. Щедрівка. – С. 79–80; Софієнко О. 1963. – С. 81; Соя Б. Василеві Симоненку. – С. 82; Стельмах Б. Симоненкові. – С. 83–84; Томенко М. Симоненкові. – С. 85; Хаврусь С. Бути українцем – Божий дар. – С. 86; Хало О. Біль на самоті. – С. 87; Чередниченко Д. Василь Симоненко. – С. 88; Чернілевський С. «Не бійтесь, мамо, не треба...». – С. 89–90; Швець І. Я піду. – С. 91; Шитова Л. «Заплющені очі твої, Василю...». – С. 92; Щеглюк В. Симоненка голос. – С. 93; Яворський І. Сурмач. – С. 94; Ярмольський А. Людина в скелі: Балада. – С. 95–97.

850. Рік неспокійного Сонця: [Вірш] // Симоненко В. Берег чекань / Вибір і комент. І. Кошелівця; Ред.: Н. Отрох, М. Щипська. – К., 2001. – С. 220–221. – Авт. не зазнач.

850а. Рачук М. Час криголому: Вірш, присвяч. В. Симоненку // Село і люди. – 1993. – Груд (№ 49). – С. 2.

851. Родионов В. На вечере памяти В. Симоненко: [Вірш] // Ленін. зміна. – Х., 1989. – 6 квіт.

852. Руднєв С. Рід: (Василеві Симоненкові): [Вірш] // Черкас. правда. – 1990. – 7 січ. – С. 5.

853. Руднєв С. М. Обійми: Поезії: (Присвяч. В. Симоненку). – Черкаси: Сі-яч, 1998. – 57 с.

854. Сверстюк Є. Симоненкова з'ява: Вірш // Літ. Україна. – 2000. – 6 січ. – С. 1.

855. Світличний І. В. Симоненкові: [Вірш] // Сл. і час. – 1997. – № 7. – С. 35; Вітчизна. – 1990. – № 6. – С. 6; 2003. – № 1/2. – С. 45; Літ. Україна. – 1990. – 4 січ. – С. 6.

856. Симоненкові: [Вірш] // Симоненко В. Берег чекань / Вступ. ст., вибір і комент. І. Кошелівця. – 2-ге вид., доповн. – Мюнхен, 1973. – С. 273–274; Симоненко В. Берег чекань / Вибір і комент. І. Кошелівця; Ред.: Н. Отрох, М. Щипська. – К., 2001. – С. 217–218. – Авт. не зазначений.

857. Соколовський А. «Хоть давненько ты покинул...»: [Вірш] // Либерал. газ. – 1994. – 6–12 янв. – С. 3.

858. Сом М. Василь Симоненко: [Вірш] // Сом. М. Б'ю чолом: Лірика та гумор. – К., 1978. – С. 23.

859. Сом М. З матір'ю на самоті: Докум. повість-діалог: Із матір'ю незабут. В. Симоненка Г. Ф. Симоненко-Щербань веде діалог поет М. Сом // З матір'ю на самоті: Літ.-худож. вид. / Авт. та упоряд. М. Д. Сом. – К., 1990. – С. 6–58.

860. Софієнко О. В. Симоненку. 1963 рік: [Вірш] // Рад. освіта. – 1990. – 24 квіт. – С. 4.

861. Софієнко О. 1963 рік: [Вірш] // Черкас. правда. – 1990. – 7 січ.

- 862.** Соя В. Василеві Симоненку: [Вірш] // Укр. мова і л-ра в шк. – 1986. – № 9. – С. 78.
- 863.** Стельмах Б. Симоненкові: [Вірш] // Чорновіл В. М. Твори: У 10 т. – К., 2006. – Т. 3: Український вісник. Вип. 1–6. – С. 555–556; Визвол. шлях. – 1971. – Кн. 6. – С. 707–708; Молода гвардія. – 1988. – 16 груд. – С. 3.
- 864.** Таран К. Лебеді материнства: [Сцен. відеофільму] // Таран К. Із доріг далеких і близьких: Сценарії. – Черкаси, 2000. – С. 3–10.
- 865.** Ткачук А. Вчу мову твою, Полтаво...: [Вірш] // Україна. – 1969. – № 37. – С. 9.
- 866.** Топчій А. Василеві Симоненку: [Вірш] // Вітрила-88: Поезія. Проза. Переклади. Творча майстерня / Упорядкув. С. Чернілевського. – К., 1988. – С. 67.
- 867.** Холодний М. Василеві Симоненкові: [Вірш] // Чорновіл В. М. Твори: У 10 т. – К., 2006. – Т. 3: Український вісник. Вип. 1-6 / Упоряд. Валентина Чорновіл. – С. 554–555; Визвол. шлях. – 1971. – Кн. 6. – С. 706–707.
- 868.** Чумак І. Василь Симоненко, Григій Тютюнник та інші: [Вірш] // Літ. Україна. – 1992. – 18 черв. – С. 4.
- 869.** Шевченко С. Під Різдвяно-Василевою зіркою: [Вірш] // Київ. – 2005. – № 11. – С. 123–124.
- 870.** Щеглюк В. Симоненка голос: [Вірш] // Гончаренко В. Я хочу пити сонячні настої. – Черкаси, 1990. – С. 105.
- 871.** Яворський І. Сурмач: Василеві Симоненку: [Вірш] // Село і люди. – 1993. – Груд. – С. 2.
- 872.** Ярмутьський А. Людина в скелі: Балада // Літ. Україна. – 1967. – 22 груд.

ТВОРИ В. СИМОНЕНКА

Твори подано за хронологією публікацій, у межах одного року – за алфавітом назв творів, причому спочатку йдуть окремо видані книги, потім – публікації з періодичних видань і збірок. Завершують хронологічний ряд твори, в яких письменник виступає як перекладач (з відповідним зазначенням на початку бібліографічного запису).

1956

- 873.** Катерина Білокур – народна художниця // Черкас. правда. – 1956. – 22 груд. – С. 1. – Під статтею підпис В. Щербань.
- 873а.** Наш щирий друг: [Фр. співак Ів Монтан] // Черкас. правда. – 1956. – 23 груд. – С. 3.

1957

- 874.** З дитинства: [Вірш] // Дніпрові зорі: Альм. черкас. літоб-ня / Редкол.: Є. Гольцев, М. Негода (ред.) та ін. – Черкаси, 1957. – Вип. 3. – С. 63-64.
- 875.** Земле, зореноснице моя: [Вірш] // Черкас. правда. – 1957. – 20 жовт. – С. 3.
- 876.** «Кров людська – не водиця»: [Про роман М. Стельмаха] // Черкас. правда. – 1957. – 9 жовт. – С. 3.
- 877.** Новий роман О. Гончара («Перекоп») // Черкас. правда. – 1957. – 1 верес. – С. 3.

878. Первоцвіти: [Про першу поет. кн. В. Діденка «Зацвітай, калино»] // Черкас. правда. – 1957. – 28 листоп. – С. 3.

879. Перше знайомство: [Про виставу «Земля» за твором О. Кобилянської у постановці Миколаїв. театру юного глядача] // Черкас. правда. – 1957. – 4 черв. – С. 4.

880. [Поезії] / Передм. М. Негоди // Черкас. правда. – 1957. – 1 груд. – С. 3. – Зміст: «Де я не буду, що робить не стану...»; Леся Українка; Лист; «Повільно йшли мовчазні по перону...».

881. Фільм про великого Каменяра: [Про фільм Т. Левчука «Іван Франко» Київ. кіностудії ім. О. Довженка] // Черкас. правда. – 1957. – 9 січ. – С. 2.

882. «Ще в дитинстві я ходив у трави...»: [Вірш] // Черкас. правда. – 1957. – 21 груд. – С. 3.

1958

883. Не вмерла Україна: [Вірш] // Вітчизна. – 1958. – № 12. – С. 109.

884. Небезпечна хвороба: [Вірш] // Черкас. правда. – 1958. – 26 черв. – С. 3.

885. Підпільниця Катерина Винниченко: [Ст. про партизанку, закатов. фашистами 1943 р. у Чигирині] / В. Симоненко, М. Дашківський // Черкас. правда. – 1958. – 12 серп. – С. 3.

886. [Поезії] // Дніпрові зорі: Альм. Черкас. літоб-ня. – Черкаси, 1958. – Вип. 4. – С. 61–68. – Зміст: Пробігали села у розгоні...»; «Ми думаєм про вас. В погожі літні ночі...»; «Нехай слова ці скучні і бездарні...»; Танок; «Чи знаєш ти, що вітер пустотливий...».

887. Праця – найкращий вихователь: [Ст. про роботу учнів. бригади на шк. цегельні] // Черкас. правда. – 1958. – 28 листоп. – С. 3.

888. Ровесникам: [Вірш] // Дніпро. – 1958. – № 12. – С. 9.

889. [Сатиричні вірші] // Дніпр. зорі: Альм. Черкас. літоб-ня. – Черкаси, 1958. – Вип. 4. – С. 193–195. – Зміст: Для доступності; Загадка; Садівник; Гриць; Скупий у гостях; Два осли та ін.

890. Чому забуті їх імена: [Про необхідність увічнення пам'яті видат. черкащан Л. П. Симиренка, У. Жука, М. Мамая та ін.] / У співавт. з П. Жуком // Черкас. правда. – 1958. – 17 черв. – С. 3.

891. Чуття великої любові: [Вірш] // Черкас. правда. – 1958. – 14 груд. – С. 4.

1959

892. Бібліотека... на балконі: [Пробл. черкас. б-к для дітей та юнацтва] // Черкас. правда. – 1959. – 11 груд. – С. 2.

893. Боротьба характерів: [Про роман М. Руденка «Остання шабля» («Вітчизна», 1959)] // Черкас. правда. – 1959. – 27 листоп. – С. 3.

894. Гарбуз: [Пісня на сл. В. Симоненка] // Черкас. правда. – 1959. – 17 груд. – С. 3.

895. Гімн людині: [Про фільм «Поема про море» за сцен. О. Довженка] // Черкас. правда. – 1959. – 15 берез.

896. З точки зору Мухи; Хміль на дубі: Байки // Черкас. правда. – 1959. – 30 жовт. – С. 4.

897. Заплава і Ріка: (Байка) // Черкас. правда. – 1959. – 28 лют. – С. 3.

898. Пірамідон: Розповідь колгоспника: [Вірш] // Черкас. правда. – 1959. – 13 жовт. – С. 3.

899. Розправляють крила орлята: [Про трудівників Юрків. брикет. фабрики, м. Ватутіно]: Нарис // Черкас. правда. – 1959. – 10 квіт. – С. 2.

900. Скарга: [Сатир. вірш] // Зміна. – 1959. – № 10. – С. 21.

901. Скарга колишнього завклубом: [Сатир. вірш] // Черкас. правда. – 1959. – 21 черв. – С. 3.

1960

902. Вклонися їй: [Вірш] // Черкас. правда. – 1960. – 8 берез. – С. 3.

903. Вовк-миротворець: Байка // Черкас. правда. – 1960. – 11 жовт. – С. 3.

904. Гумористична суміш: [Поезії] // Черкас. правда. – 1960. – 17 серп. – С. 3. – Зміст: Дуби не гнуться до землі; Мрія дармоїда; Аби почастували...; Осоромив; Є чим хвалитися та ін.

905. Гумористична суміш: [Поезії] // Черкас. правда. – 1960. – 30 лип. – С. 4. – Зміст: Надзвичайна подія; Резолюція на скарзі; Помстилися; Є над чим думати...; Гаврилова агітація.

906. Лев ім'я замінив: [Байка] // Черкас. правда. – 1960. – 17 верес. – С. 4.

907. Маленькі байки // Черкас. правда. – 1960. – 24 квіт. – С. 4. – Зміст: Така служба; Є за що...; Що правда, то правда; Ховрах; Однобоке виховання та ін.

908. Маленькі байки // Черкас. правда. – 1960. – 11 верес. – С. 4. – Зміст: Квочка і сито; Чи додумається; Пророчий сон.

909. Молот і Кий; Вихователь; Їм однаково: Короткі байки // Черкас. правда. – 1960. – 17 груд.

910. Причина успіху; Чорна зрада; Чиряк: Короткі байки // Молодь Черкащини. – 1960. – 29 трав.

911. [Сатиричні вірші] // Молодь Черкащини. – 1960. – 4 верес. – Зміст: Балакучий; Ліхтар; Свіженька новина; Згадав про правду; Крилатий і безкрила.

1961

912. А в голові що?...; Кривий Полозок: Короткі байки // Черкас. правда. – 1961. – 4 берез.

913. Діти жовтня: [Вірш] // Черкас. правда. – 1961. – 7 листоп. – С. 3.

914. Дорога мама: [Нарис про красу людської душі] // Черкас. правда. – 1961. – 23 берез. – С. 3.

915. Дупло: [Сатир. вірш] // Черкас. правда. – 1961. – 23 лип. – С. 4.

916. Жорна; Шумлять над планетою весни...: 3 нових віршів // Черкас. правда. – 1961. – 20 серп.

917. Крізь століття: [Вірш про Т. Шевченка] // Черкас. правда. – 1961. – 10 берез. – С. 1.

918. Новосілля Федора Кравчука, колгоспного конюха: [Вірш] // Літ. газ. – 1961. – 12 груд. – С. 1.

919. Однополчани Юрія Гагаріна: [Про М. Г. Наконечного та М. П. Павленка] / В співавт. з Н. Руденком // Молодь Черкащини. – 1961. – 21 квіт. – С. 2–3.

920. Ошукана могила: [Вірш] // Черкас. правда. – 1961. – 17 груд. – С. 4.

921. Поема про Кобзаря: [Відгук на виставу Черкас. обл. драм. театру «Дума про Кобзаря» за драм. поемою М. Негоди] // Молодь Черкащини. – 1961. – 7 трав. – С. 4.

922. Свято труда: [Вірш] // Черкас. правда. – 1961. – 1 трав. – С. 3.

923. Сонячний акорд: [Відгук на екранізацію «Лісової пісні» Лесі Українки на кіностудії ім. О. Довженка] // Черкас. правда. – 1961. – 19 верес.

924. Співчуття на адресу: [Відгук на єгипет. кіномелодраму «Невідома жінка»] // Черкас. правда. – 1961. – 25 лип. – С. 3.

925. Умань; «Спади мені дощем на груди...»: [Поезії] // Черкас. правда. – 1961. – 14 жовт. – С. 4.

926. «Юстина»: [Відгук на однойм. виставу за п'єсою фін. драматурга Х. Вуолійокі у постановці Тамбов. театру, що гастролював у Черкасах] // Черкас. правда. – 1961. – 23 черв. – С. 4.

1962

927. Тиша і грім / Післямова С. Крижанівського. – К.: Держлітвидав УРСР, 1962. – 159 с.

Відгуки і рец. див. № 4–6, 10, 15, 16, 39, 50, 435.

928. Балада про партизана // Черкас. правда. – 1962. – 28 лют. – С. 1.

929. Важкий гарбуз: Новела // Черкас. правда. – 1962. – 17 черв.

930. Весілля Опанаса Крокви: Новела // Черкас. правда. – 1962. – 6 листоп. – С. 4.

931. Вино з троянд: Новела // Черкас. правда. – 1962. – 11 листоп. – С. 4.

932. [Відповідь на анкету «З якими думками ви їдете до Москви?»: Перед всесоюз. зустріччю молодих письмен.: Роздум про укр. поезію] // Літ. Україна. – 1962. – 16 жовт.

933. Дитячі очі: [Вірш] // Молодь Черкащини. – 1962. – 1 черв.

934. Дума про щастя: [Поезія]: 3 кн. «Земне тяжіння» // Черкас. правда. – 1962. – 3 черв. – С. 4.

935. Жорна: [Вірш] // Літ. Україна. – 1962. – 23 берез. – С. 2.

936. Засівна: [Вірш] // Черкас. правда. – 1962. – 18 серп. – С. 4.

937. Краса без красивостей // Молодь Черкащини. – 1962. – 23 берез. – С. 4. – Рец. на кн.: Костенко Л. Мандрівки серця. – К., 1961.

938. Кривда: [Вірш] // Молодий комунар. – Кіровоград, 1962. – 24 жовт.

939. Кукурікали півні на рушниках...: [Новела] // Літ. Україна. – 1962. – 9 жовт. – С. 2.

940. Лебеді материнства; «Я чую у ночі осінні...»: 3 нових поезій // Черкас. правда. – 1962. – 23 верес.

941. Мій родовід: [Вірш] // Черкас. правда. – 1962. – 26 серп.

942. «Мріють крилами з туману лебеді рожеві...»; «Задивлюсь у твої зіниці...»: Вірші; «Троянди в траурі»: Урив. з поеми // Зміна. – 1962. – № 9. – С. 10.

943. Наша рідна Вітчизна: [Стаття] // Молодь Черкащини. – 1962. – 27 лип.

944. Низка епітафій // Молодий комунар. – Кіровоград, 1962. – 18 листоп. – Зміст: Бюрократові; Брежунові; Кляузникові; Заздрісникові; Холусів та ін.

945. Ні, не вмерла Україна; Баба Онися: [Вірші] // Молодь Черкащини. – 1962. – 26 верес.

946. О земле...: [Вірш] // Україна. – 1962. – № 23. – С. 17.

947. Пильному: [Вірш] // Літ. Україна. – 1962. – 10 серп. – С. 2.

948. По большому счёту: С черкас. обл. [комсом.] конф.: [Стаття] // Комсом. знамя. – 1962. – 16 янв. – С. 2.

949. [Поезії] // Дніпро. – 1962. – № 6. – С. 84–88. – Зміст: «Ми думаєм про вас. В погожі літні ночі...»; Дід умер; Косар; Баба Онися; Піч та ін.

- 950.** [Поезії] // Молодь України. – 1962. – 14 лип. – Зміст: Люблю; «Юність в інших завше загадкова...»; Жорна; «Впало сонце в вечірню куряву...».
- 951.** [Поезії] // Черкас. правда. – 1962. – 28 груд. – С. 4. – Зміст: Батьківщині; Монархи; «Чорні від страждання мої ночі...»; «Скільки б не судилося страждати...».
- 952.** [Поезії із зб. «Тиша і грім»] // Черкас. правда. – 1962. – 15 квіт. – Зміст: Верба; «Впало сонце в вечірню куряву...»; Піч; Закохана.
- 953.** Початок дороги: Назустріч Всесоюз. нараді молодих письм. // Молодь Черкащини. – 1962. – 30 листоп. – С. 2,4.
- 954.** Про тебе: [Вірш] // Молодь Черкащини. – 1962. – 16 верес.
- 955.** Ромашка не в'яне на вітрах: [Відгук на фільм «На семи вітрах» кіно-студії ім. М. Горького] // Черкас. правда. – 1962. – 7 верес. – С. 3.
- 956.** Русалка: Легенда // Молодь Черкащини. – 1962. – 19 січ.
- 956а.** Сімейний сеанс: [Віршов.] жарт // Черкас. правда. – 1962. – 1 січ. – С. 4.
- 957.** Суперники; «В грудях набубнявіла тривога...»; «Ображайся на мене як хочеш...»: [Поезії] // Молодь Черкащини. – 1962. – 14 жовт.
- 958.** Тальнівські зустрічі: [Стаття] / У співавт. з П. Жуком // Черкас. правда. – 1962. – 24 лют. – С. 3.
- 959.** Травневий акорд: [Вірш] // Черкас. правда. – 1962. – 1 трав. – С. 2.
- 960.** Червоні конвалії: [Поезії] // Черкас. правда. – 1962. – 14 січ. – С. 3. – Зміст: «Ми ішли через поля...»; Бенкет; Конвалії; Тітка Варка; Батько.

1963

- 961.** Цар Плаксій та Лоскотон: Казка: Для дошк. в. / Іл. А. Базилевича. – К.: Дитвидав УРСР, 1963. – 18 с.: іл.
- Відгуки і рец.* див. № 23, 41, 146.
- 962.** Білі привиди: Новела // Молодь Черкащини. – 1963. – 13 лют.
- 963.** Вино з троянд: (Новела) // Рад. жінка. – 1963. – № 4. – С. 22.
- 964.** Головешка; Мечі: [Поезії] // Дніпро. – 1963. – № 10. – С. 122.
- 965.** Декорації і живі дерева: [Питання поет. майстерності у висвітленні теми праці] // Літ. Україна. – 1963. – 20 серп.
- 966.** До знань неповторні стежки: [Ст. про учнів та вчителів черкас. вечір. шк. робітн. молоді] // Робітн. газ. – 1963. – 1 верес.
- 967.** З книги «Земне тяжіння»: [Поезії] // Молода гвардія. – 1963. – 15 груд. – Зміст: «Світ який – мереживо казкове!...»; «Ген у степу схрестилися дороги...», «Найогидніші очі порожні...»; «Минуле не вернуть...»; «Люди прекрасні!...».
- 968.** З книги «Земне тяжіння»: [Поезії] // Черкас. правда. – 1963. – 27 лют. – Зміст: «Світ який – мереживо казкове!...»; Одинок матір; Я; Перехожий; Суд.
- 969.** З нових віршів: [Поезії] // Черкас. правда. – 1963. – 18 серп. – С. 4. – Зміст.: Мечі; «Найогидніші очі порожні...»; «Минуле не вернуть...»; Помилка; «Люди прекрасні!...».
- 970.** Засівна: [Вірш, поклад. на музику] / Муз. І. Маркотенка // Черкас. правда. – 1963. – 18 берез.
- 971.** Земне тяжіння; «Рідна земле! Мозок мій світліє...»: [Поезії] // Україна. – 1963. – № 19. – С. 10.
- 972.** Мечі: [Вірш] // Визвол. шлях. – 1963. – Кн. 11/12. – С. 1370.
- 973.** Монархи: [Вірш] // Рад. культура. – 1963. – 22 груд. – С. 3.
- 974.** Народ – найвищий суддя: Нотатки учасника IV Пленуму Спілки письм. СРСР // Черкас. правда. – 1963. – 11 квіт.

975. Невже; Тінь: [Поезії] // Молодь Закарпаття. – 1963. – 15 берез.
976. [Передмова до добірки віршів Миколи Рачука] // Черкас. правда. – 1963. – 19 лип. – С. 4.
977. Пізні жнива // Черкас. правда. – 1963. – 30 серп. – С. 4. – Рец. на кн.: Якименко Г. Х. Любов і життя: Оповідання. – К.: Держлітвидав УРСР, 1963.
978. [Поезії] // Зміна. – 1963. – № 9. – С. 4-5. – Зміст: «Гей, нові Колумби й Магеллани...»; «Впало сонце в вечірню куряву...»; «На світі законів немало...»; «Найогидніші очі порожні...»; Помилка та ін.
979. Поезії // Літ. Україна. – 1963. – 26 лют. – Зміст: Перехожий; Монархи; Щедрість; «Ти знаєш, що ти – людина?...».
980. [Поезії] // Молодь Черкащини. – 1963. – 27 січ. – Зміст: Герострат; «Земле рідна! Мозок мій світліє...»; Покара; Завірюха; «Говорю я з тобою мовчки...».
981. Світе мій; Пересторога славлюбцеві: [Поезії] // Літ. Україна. – 1963. – 13 груд. – С. 3.
982. Сірий пакет: Новела // Молодь Черкащини. – 1963. – 27 лют.
983. Співає Черкащина. – К., 1963. – Вип. 2. – Із змісту: Засівна / Сл. В. Симоненка; Муз. І. Маркотенка. – С. 28–29; Чекання / Сл. В. Симоненка; Муз. А. Чекали. – С. 56.
984. Три чеські поети: [І. Гаусман, Ф. Геллнер, Й. Кайнар: Передм. до добірки чес. поезії у пер. В. Симоненка] // Черкас. правда. – 1963. – 11 верес. – С. 4.
985. «Через душі...»; «Дотліває холод мій у ватрі...»; «Розвели нас дороги похмурі...»: [Поезії] // Молодь Черкащини. – 1963. – 1 січ.
986. *Пер.*: Гаусман І. Іконоборська пісня; Геллнер Ф. «Не жду нічого од реформ...» [Вірш]; Кайнар Й. «Спритний поет...»: [Вірш]: *Пер.* з чес. // Черкас. правда. – 1963. – 11 верес. – С. 4.

1964

987. Земне тяжіння: Поезії / Передм. М. Сомы. – К.: Молодь, 1964. – 119 с.: портр.
- Відгуки і рец.* див. № 24, 25, 34–39, 47, 49, 51, 651.
988. Подорож у країну Навпаки: Віршов. казка: Для дошк. віку / Мал. О. Ткаченка. – К.: Дитвидав УРСР, 1964. – 16 с.: іл.
- Відгуки і рец.* див. № 21, 23, 41, 46, 146.
989. [Гуморески] / Іл.: Є. Пружанський, П. Костюченко // Літ. Україна. – 1964. – 10 квіт. – С. 3. – Зміст: Неймовірне інтерв'ю; Психологічний поєдинок; Посмішки нікого не ображають; Сірий пакет.
990. Дума про діда: [Оповідання] // Зміна. – 1964. – № 1. – С. 3.
991. Дума про щастя // Черкас. правда. – 1964. – 13 груд. – С. 4.
992. З вікна: [Вірш] // Дніпро. – 1964. – № 6. – С. 49.
993. Крізь століття: [Вірш про Т. Шевченка] // Індустр. Запоріжжя. – 1964. – 28 січ.; Черкас. правда. – 1964. – 9 січ. – С. 4; Наддніпр. правда. – Херсон, 1964. – 28 січ.; Дніпров. правда. – Д., 1964. – 7 січ.; Київ. зоря. – 1964. – 7 січ.; Кіровогр. правда. – 1964. – 9 січ. – С. 3.
994. Микола Рачук: [Передм. до віршів М. Рачука] // Дніпро. – 1964. – № 2. – С. 12.
995. [Новели, оповідання] / Ілюстр. М. Дахно // Дніпро. – 1964. – № 1. – С. 92–99. – Зміст: Вино з троянд; Кукурікали півні на рушниках...; Чорна підкова; Він заважав їй спати; Весілля Опанаса Крокви.

- 996.** Печь: [Вірш]: Пер. с укр. // Сел. молодежь. – 1964. – № 1. – С. 3.
- 997.** [Поезії] // Ленін. молодь. – Л., 1964. – 10 січ. – Зміст: Україні; Мій родовід; Лебеді материнства; Баба Онися.
- 998.** [Поезії] / Пер. с укр. Н. Старшинова, В. Юрченко; Предисл. Н. Ушакова // Дружба народів. – 1964. – № 9. – С. 121–123: портр. – Сoderж.: Прощание со старой хатой; Моя родословная; Цветы; Печь.
- 999.** «Світ який – мереживо казкове!..»; «Минуле не вернуть...»: 3 кн. «Земне тяжіння»: [Поезії] // Черкас. правда. – 1964. – 1 січ. – С. 4.
- 1000.** Співає Черкащина. Вип. 3: Безсмертному Кобзареві: Кантати, хори та пісні композиторів і поетів Черкащини. – К., 1964. – Із змісту: Безсмертному Кобзареві: Кантата для чолов. хору / Сл. В. Симоненка; Муз. Я. Цегляра. – С. 3–20; Крізь століття / Сл. В. Симоненка; Муз. А. Чекали. – С. 33–36.
- 1001.** Я...; «І сну нема, і спокою немає...»: [Поезії] // Молода гвардія. – 1964. – 11 груд. – С. 2.
- 1002.** «Я із надій будує човен...»; Маленькі сонця; «Є тисячі доріг...»: [Поезії] // Зміна. – 1964. – № 8. – С. 10.

1965

- 1003.** Берег чекань / Вибір і комент. І. Кошелівця. – Нью Йорк: Пролог, 1965. – 223 с.: портр.
Відгук див. № 61.
- 1004.** Берег чекань: [Поезії] // Сучасність. – 1965. – № 1. – С. 3–11. – Зміст: Злодій; Дума про щастя; Некролог кукурудзяному качанові, що згнив на заготпункті; Самотність; Брама та ін.
- 1005.** Вино з троянд: Новели і оповід. – Л.: Каменяр, 1965. – 60 с. – (На добрий вечір. Б-чка оповід.).
Відгуки і рец. див. № 44, 53, 57, 58, 63, 65.
- 1006.** З щоденника // Сучасність. – 1965. – № 1. – С. 13–18.
- 1007.** Можливо, знову заgrimлять гармати: [Вірш, поклад. на муз.] / Муз. А. Чекали // Зоря комунізму. – 1965. – 23 лют.

1966

- 1008.** Поезії / Вступ. ст. Б. Олійника. – К.: Молодь, 1966. – 206 с.: портр.
Відгуки і рец. див. № 54–56, 64, 70, 72, 86, 90.
- 1009.** [Байки] // Соц. культура. – 1966. – № 11. – С. 44–45. – Зміст: Їм справді однаково; Камінь; Така служба; А в голові що?; Ховрах та ін.

1967

- 1010.** Цар Плаксі́й та Лоскотон: Казка: Для дошк. в. / Іл. А. Базилевича. – К.: Веселка, 1967. – 19 с.
- 1011.** Жорна: Вірш // Ранок. – 1967. – № 11. – С. 4.
- 1012.** Ні, не вмерла Україна!: Вірш // Черкас. правда. – 1967. – 23 груд. – С. 4.
- 1013.** Повернення: 3 неопублік.: [Поезії] // Черкас. правда. – 1967. – 8 січ. – С. 3. – Зміст: «Я йшов і йшов по соннім узбережжі»; «Я не бував за дальніми морями...».
- 1014.** [Поезії] / Вступ. сл. М. Єременка // Літ. Україна. – 1967. – 13 січ. – Зміст: «Встає над нами сонце, як вставало...»; Жовтневий марш; «Між думками зчинилися галас і бійка...»; «У душі моїй місця немає туманам...».
- 1015.** [Поезії] // Молодь Черкащини. – 1967. – 8 січ. – Зміст: Лебеді материнства; Знайомій; Фіалки; «Між думками зчинилися галас і бійка...».

1016. [Поезії] // Молодь Черкащини. – 1967. – 21 лип. – Зміст: «Світ який – мереживо казкове!...»; Засівна; Ровесникам; Пророцтво 1917 року.

1016a. [Поезії] // Шістдесят поетів шістдесятих років: Антол. нової укр. поезії / Упоряд., вступ. ст. і довідки Б. Кравціва. – Нью-Йорк, 1967. – С. 51–63. – Зміст: Перехожий; Ти знаєш; Гей нові Колумби; Найогидніші очі...; Скільки б не судилося... та ін.

1017. Психологічний поєдинок: Гумореска // Молодогвардієць. – Луганськ, 1967. – 29 груд. Ровесникам; «Світ який – мереживо казкове!...»; «Земле рідна! Мозок мій світліє...»: [Поезії] // Молодь Черкащини. – 1967. – 15 груд.

1018. «Світ який – мереживо казкове!...»; Засівна: [Поезії]; Весілля Опанаса Крокви: [Новела] // Черкас. правда. – 1967. – 23 берез. – С. 3.

1019. Суд: [Вірш] // Визвол. шлях. – 1967. – Кн. 1. – С. 62; Листи до Приятелів. – 1967. – Кн. 10/12. – С. 8.

1020. Тобі, партіє: [Вірш] // Черкас. правда. – 1967. – 15 груд. – С. 3.

1021. Эпитафии / Пер. с укр. Д. Седых // Лит. газ. – 1967. – 1 февр. – Со-держ.: Кляузнику; Мямле; Эпигону; Подозрительному; Завистнику; Зеваке.

1968

1022. Избранная лирика / Пер. с укр. Л. Смирнова; Предисл. Н. Ушакова. – М.: Молодая гвардия, 1968. – 32 с. – (Б-чка избр. лирики).

Відгуки і рец. див. № 83, 89, 93.

1023. «Гей, нові Колумби й Магеллани...»: [Вірш] // Дніпро. – 1968. – № 10. – С. 24; Молодь Черкащини. – 1968. – 27 жовт.

1024. «Де я не буду, що робить не стану...»: [Вірш] // Молодь Черкащини. – 1968. – 20 квіт.; Черкас. правда. – 1968. – 20 жовт. – С. 3.

1025. Крайлюбимий; Слышу голос: [Вірші] / Пер. с укр. Л. Смирнова // Юность. – 1968. – № 7. – С. 4: портр.

1026. Лебеді материнства: [Вірш] // Ранок. – 1968. – № 1. – 2-га с. обкл.

1027. Маленькие солнца; Жернова: [Поезії] / Пер. с укр. Л. Смирнова // Поэзия: Альманах / Редкол.: И. В. Абашидзе и др. – М., 1968. – Вып. 1. – С. 90–91: портр.

1028. На білих конях пронеслися роки: [Поезії] // Вітчизна. – 1968. – № 7. – С. 5–8. – Зміст: Матері; Безсмертні предки; «На білих конях пронеслися роки...»; «Крізь століття...»; «Понеси мене на крилах, радосте моя...» та ін.

1029. Обов'язок кохання: [Стаття] // Молодь Черкащини. – 1968. – 12 груд.

1030. Ровесникам: [Вірш] // Ровесник. – Т., 1968. – 27 жовт. – С. 4; Молодь Закарпаття. – 1968. – 28 січ.

1031. «Скільки б не судилося страждати...»: [Вірш] // Молодь Закарпаття. – 1968. – 8 берез.

1031a. Тобі, партіє; Матері: 3 неопублік.: [Поезії] // Черкас. правда. – 1968. – 15 груд.

1969

1032. Від серця поклонюсь: [Вірш] // Наука і культура. Україна: Щорічник. – К., 1969. – [Вип. 4]. – С. 219.

1033. Від серця поклонюсь: [Вірш] / Передм. ред. // Друг читача. – 1969. – 2 верес. – С. 1.

1034. «Гей, нові Колумби й Магеллани...»: [Вірш] // Комсомолец Полтавщини. – 1969. – 20 верес.

1035. «Де я не буду, що робить не стану...»: [Вірш] // Молодь Черкащини. – 1969. – 22 трав., 1 листоп.

1036. «Коли крізь розпач випнуться надії...»: [Вірш] // Комсомолец Полтавщини. – 1969. – 7 листоп.

1037. Моему народу: [Вірш] / Пер. с укр. Л. Смирнова // Наш современник. – 1969. – № 12. – С. 90: портр.

1038. Ні, не вмерла Україна!: [Вірш] // Черкас. правда. – 1969. – 14 груд. – С. 4.

1039. Пародії, жарти, байки / Вступ. замітка В. Лисенка // Дніпро. – 1969. – № 3. – С. 123-125. – Зміст: Лист Григорія Сковороди; Пересторога славолюбцеві; Помстилися; Для доступності; Два осли та ін.

1040. Пародії, жарти, байки // Молодь Черкащини. – 1969. – 13 берез. – Зміст: Хміль на дубі; Кривлякам; Суд; Для доступності; Два осли та ін.

1041. Перший: [Вірш] // Молодь Черкащини. – 1969. – 11 жовт.

1041а. Ровесникам: [Вірші] // Комсомолец Полтавщини. – 1969. – 26 черв.

1042. «Э-ге-гей. Колумбы, Магелланы...», Обманутая могила; «В степи скрестились древние дороги...»: [Поезії] / Пер. с укр. В. Полякова // Молодая гвардия. – 1969. – № 2. – С. 227–230.

1970

1043. Баба Онися: [Вірш] // Черкас. правда. – 1970. – 8 берез. – С. 2.

1044. Виростеш ти, сину: [Пісня на сл. В. Симоненка] / Муз. П. Майбороди // Музика. – 1970. – № 4. – С. 15-16.

1045. Від серця поклонюсь: [Вірш] // Жовтень. – 1970. – № 1. – С. 2-3; Дніпро. – 1970. – № 4. – С. 13; Початк. шк. – 1970. – № 4. – 2-га с. обкл.; Комсомолец Полтавщини. – 1970. – 21 квіт.; Комсом. плем'я. – Вінниця, 1970. – 21 квіт.; Літ. Україна. – 1970. – 23 січ.

1046. «Де я не буду, що робить не стану...»: [Вірш] // Молодь Черкащини. – 1970. – 21 квіт.

1047. Жорна: [Вірш]; Весілля Опанаса Крокви: [Оповідання] // Молодь Черкащини. – 1970. – 10 січ.

1048. Лебеди материнства: [Вірш] // Комсомолец Донбасса. – 1970. – 7 марта. – С. 3.

1049. Повернення; «Я не бував за дальніми морями...»: 3 неопублік.: [Поезії] // Поезія-70 / Редкол.: В. Коротич (голова) та ін. – К., 1970. – Вип. 1. – С. 62–64.

1050. Ровесникам; «Гей, нові Колумби й Магеллани!..»; «Світ який – мереживо казкове!..»: [Поезії] // Молодь Черкащини. – 1970. – 2 квіт.

1971

1051. Виростеш ти, сину: [Вірш, поклад. на музику] / Муз. П. Майбороди // Молодь Черкащини. – 1971. – 7 січ.

1052. Заборонені твори; Вірші, спотворені при друкові; Оповідання; Щоденник // Укр. вісн.: Захалєв. журн. з України. – Лондон, 1971. – Вип. 4 (січ.). – С. 53–75. – Зміст: Некролог кукурудзяному качанові, що загинув на заготпункті; Брама; Український Лев; Балада про зайшого чоловіка: Поезії; Однорукий лісник: Оповідання та ін.

1053. «Не вернуться парням из похода...»; «Осенний вечер морозом дышит...»: [Поезії] / Пер. с укр. В. Полетаева // Радуга. – 1971. – № 11. – С. 96.

1054. Однорукий лісник: Оповідання // Визвол. шлях. – 1971. – Кн. 7/8. – С. 827–830.

1055. [Поезії] // Визвол. шлях. – 1971. – Кн. 7/8. – С. 816–827. – Зміст: Некролог кукурудзяному качанові, що згинув на заготпункті; Брама; Український Лев; Балада про зайшого чоловіка; Що кому на роду написано та ін.

1056. «Припливла ти до мене...»: [Вірш] // Робітн. газ. – 1971. – 7 берез. – С. 4.

1057. Ровесникам; «Ти знаєш, що ти – людина»: [Поезії] // Молодь Черкащини. – 1971. – 7 січ.

1058. Щоденник: Окрайці думок // Визвол. шлях. – 1971. – Кн. 6. – С. 689–693.

1972

1059. Виростеш ти, сину: [Вірш] // Друг читача. – 1972. – 22 черв. – С. 8; Рад. жінка. – 1972. – № 3. – С. 25.

1060. Виростеш ти, сину; Як мені даровано багато: [Вірші, поклад. на музику] / Муз. П. Майбороди // Майборода Г., Майборода П. Нові пісні. – К., 1972. – С. 22–31.

1061. Ровесникам: [Вірш]: Пер. с укр. // Вожатый. – 1972. – № 11. – С. 16.

1973

1062. Берег чекань / Вступ. ст., вибір і комент. І. Кошелівця. – 2-ге вид., доповн. – Мюнхен: Сучасність, 1973. – 310 с.

1063. «Есть тысячи дорог и миллион тропинок...»: [Вірш] / Пер. с укр. В. Полякова // Комсомолец Запоріжжя. – 1973. – 22 трав.

1064. Наш Комсомольськ: Поет. репортаж / У співавт. з М. Шевченком // Комсомолец Полтавщини. – 1973. – 7 січ.

1065. Синові: [Вірш, поклад. на музику] / Музика А. Пашкевича // Ой співа-ночки мої. – К., 1973. – С. 13–21.

1066. Суждено тебя мне открывать: Стихи раз. лет / Пер. с укр. В. Полякова // Подъём. – 1973. – № 3. – С. 68–70. – Содерж.: «Есть тысячи дорог и миллион тропинок...»; Завируха; Путник; «И вновь с собой воюю безоглядно...»; «Пробиваются мысли, прорастают словами...».

1975

1067. Жорна: [Вірш] // Вічний вогонь: Поезії / Упоряд. В. В. Губарець. – К., 1975. – С. 145–147.

1068. Ровесникам: [Вірш] // Комсом. прапор. – Івано-Франківськ, 1975. – 28 жовт. – С. 4.

1976

1069. Безсмертні пращури: [Вірш] // Труд переростає у красу: Поезії / Упоряд. Б. Демків. – К., 1976. – С. 118.

1070. Виростеш ти, сину: [Вірш, покл. на музику] / Муз. П. Майбороди // Популярні пісні українських радянських композиторів / Уклад. О. О. Стельмашенко. – К., 1976. – С. 70–74.

1071. Лебеді материнства: [Вірш] // Товариш: Збірник / Упоряд. Л. Б. Коваленко. – К., 1976. – С. 129.

1978

1072. Ми думаєм про вас: [Вірш, покл. на музику] / Музика Б. Буєвського // Буєвський Б. Пісні. – К., 1978. – С. 24–28.

1979

1073. Грудочка землі: [Вірш, покл. на музику] / Муз. А. Калениченка // Україна. – 1979. – № 39. – С. 9.

1981

1074. Лебеді материнства: Поезія. Проза / Передм. О. Гончара; Ред. В. Затулівітер. – К.: Молодь, 1981. – 344 с.

Відгуки і рец. див. № 162–167.

1074а. Жорна: [Вірш] // Космічний акорд: Вірші укр. поетів / Упоряд. В. Лучук. – К., 1981. – С. 19–20.

1075. Минуле не вернуть: [Вірш, покл. на музику] / Музика О. Білаша // Білаш О. Вокальні твори: У 2 т. – К., 1981. – Т. 2. – С. 272–277.

1076. [Поезії] // Молодь Черкащини. – 1981. – 15 жовт. – Зміст: Лебеді материнства; «Світ який – мереживо казкове!..» та ін.

1077. Україні: [Вірш] // Визвол. шлях. – 1981. – Кн. 7. – С. 773.

1078. Язик: Балада // Балади / Упорядкув. і передм. С. А. Крижанівського. – К., 1981. – С. 186–187.

1982

1079. Цар Плаксій та Лоскотон: Казка: Для дошк. віку / Худож. А. Базилевич. – К.: Веселка, 1982. – 15 с.: кольор. іл.

1080. «Є в коханні і будні і свята...»: [Вірш] // Комсом. зірка. – 1982. – 23 берез.

1081. Завжди ми, Росіє, з тобою: [Вірш] // Зірка. – 1982. – 16 верес. – С. 2.

1082. Ровесникам: [Вірш] // Комсомолец Запоріжжя. – 1982. – 28 жовт.

1083. «У маленьких очах відбивається світ...»: [Вірш] // Ленін. правда. – Суми, 1982. – 1 черв.

1084. Чуття великої любові: [Вірш] // Друг читача. – 1982. – 25 лют. – С. 1.

1983

1085. Новий роман О. Гончара («Перекоп») // Літ. Україна. – 1983. – 14 лип. – С. 5. – Передрук з «Черкаської правди» (1 верес. 1957 р.).

1086. «Скільки б не судилося страждати...»; Лебеді материнства; Степ: [Поезії] // Моя Батьківщина: Поезії = Meine Heimat: Gedichte / Упоряд. З. Гончарук. – К., 1983. – С. 132–137. – Текст парал. укр. та нім.

1984

1087. Поезії / Упорядкув. та прим. В. В. Біленка; Вступ. ст. О. Т. Гончара; Худож. оформл. Д. Грибова. – К.: Рад. письм., 1984. – 246 с: портр.

Відгук див. № 200.

1088. Виростеш ти, сину: [Вірш, покл. на музику] / Муз. П. Майбороди // Майборода М. Моя стежина. – К., 1984. – С. 67–72.

1089. 3 неопублікованих поезій / Передм. О. Каліхевича // Поезія – 84 / Редкол.: Д. Білоус та ін.; Упоряд.: М. В. Луків, Б. П. Степанюк. – К., 1984. – Вип. 2. – С. 102–103. – Зміст: «Сонце ясними бризками...»; Наречений; «Не бажаю я нічого...»; «Я в світ прийшов не тільки пити й їсти...»; Лев ім'я змінив та ін.

1090. Лісник: Оповідання / Мал. В. Самохіна // Україна. – 1984. – № 21. – С. 16–17.

1091. Лебеди материнства: Стихи. Поэма. Сказки: Пер. с укр. / Сост. Н. Н. Котенко; Предисл. Б. Олейника; Худож. А. А. Еремін. – М.: Сов. писатель, 1985. – 175 с.: ил.

Відгуки і рец. див. № 205, 263.

1092. Всё в тебе прекрасно и священо...: [Вірші] / Вступ. записка Б. Олейника; Пер. с укр. Г. Еремеева, Л. Смирнова, Н. Котенко; Сост. Н. Котенко // Дружба народов. – 1985. – № 2. – С. 132-134. – Содерж.: Моя родословная; Из народного; Весёлые похороны; «Чёрные от горя мои ночи...»; Вьюга.

1093. «Где я ни буду, делать что ни стану...»: Язык; Украине: [Поезії] / Вступ. ст. Т. Коломиец; Пер. с укр. В. Кравец // Правда Украины. – 1985. – 8 янв. – С. 4.

1094. Гранітні обеліски, як медузи: [Вірш] // Визвол. шлях. – 1985. – Кн. 4. – С. 468-469.

1095. Грудочка землі; Серце моє в комсомолі: [Поезії] // Сіл. вісті. – 1985. – 8 січ. – С. 4.

1096. «Дивлюсь, не можу надивиться...»; «Я не бував за дальніми морями...»; Салюти миру: [Поезії] // Зірка. – 1985. – 17 січ. – С. 3: портр.

1097. З неопублікованого: [Поезії] / Вступ. ст. О. Каліхевича // Літ. Україна. – 1985. – 3 січ. – С. 5. – Зміст: «Не бажаю я нічого, хочу тільки одного...»; По-свята; Мандрівник; Лев ім'я змінив.

1098. «Зимовий вечір...»: [Вірш] // Сіл. вісті. – 1985. – 3 січ. – С. 4.

1099. Лебедина казка: [Вірш, поклад. на музику] / Музика І. Кириліної // Кириліна І. Пісні. – К., 1985. – С. 32-34.

1100. Лебеді материнства / Мал. Л. Задорожної // Барвінок. – 1985. – № 1. – С. 8; Вінниц. правда. – 1985. – 7 жовт.

1101. Лист до всесвітнього обивателя; Веселий похорон; Годинник: [Сатир. поезії] // Прапор. – 1985. – № 1. – С. 186-187.

1102. «Не бажаю я нічого, хочу тільки одного...»; Мандрівник; Ровесникам: [Поезії] // Молодь Черкащини. – 1985. – 8 січ.

1103. Поділи мою радість і муку: [Поезії] // Україна. – 1985. – № 1. – С. 6-7. – Зміст: Лебеді материнства; «Я не хочу спокійним бути...»; «Між думками зчинилися галас і бійка...»; «Ти сидиш навпроти, кучерява...»; «Скільки хникають вже коханці...» та ін.

1104. [Поезії] // Друг читача. – 1985. – 10 січ. – С. 1, 5. – Зміст: Чуття великої любові; Лист; «Світ який – мереживо казкове!...»; «Найогидніші очі порожні...».

1105. [Поезії] // Комсом. прапор. – Івано-Франківськ, 1985. – 19 січ. – Зміст: «Світ який – мереживо казкове!...»; «Ти знаєш, що ти людина?...»; «Де зараз ви, кати мого народу?...»; «Земле рідна! Мозок мій світліє...»; «Бубнявють думки, проростають словами...» та ін.

1106. [Поезії] // Черкас. правда. – 1985. – 8 січ. – С. 5. – Зміст: Чуття великої любові; Завжди ми, Росіє, з тобою; Ні, не вмерла Україна!; «Світ який – мереживо казкове!...»; Синіві: Вірш, покл. на музику / Муз. А. Пашкевича та ін.

1107. Салюти миру: Вірш // Барвінок. – 1985. – № 5. – С. 3.

1108. «Там, у степу схрестилися дороги...»: [Вірш, покл. на музику] / Муз. В. і М. Литвинів // Україна. – 1985. – № 4. – С. 13.

1109. «У душі моїй місця немає туманам...»: [Вірш] // Ленін. правда. – Суми, 1985. – 15 верес.

1986

1110. [Поезії] // Антологія української поезії: У 6 т. Т. 6: Українська радянська поезія: Твори поетів, які ввійшли в л-ру після 1958 р. / Редкол.: П. М. Воронько та ін. – К., 1986. – С. 148–159. – Зміст: Лебеді материнства; «Світ який – мереживо казкове!...»; «Де я не буду, що робить не стану...»; «Гей, нові Колумби й Магеллани...»; Чуття великої любові та ін.

1111. [Поезії] / Вступ. сл. ред. // Черкас. правда. – 1986. – 8 січ. – С. 4. – Зміст: Салюти миру; Засівна; Крізь століття; Варвари; Грудочка землі та ін.

1112. [Поезії] // Оріон золотий: Любов. лірика укр. рад. поетів / Упоряд., вступ. та прим. В. Лучука. – К., 1986. – С. 218–222. – Зміст: Любов; Закохана; «Там у степу схрестилися дороги...»; «Ну скажи – хіба не фантастично...»; «Всі образи й кривди до одної...».

1113. Синові: [Вірш, поклад. на музику] / Музика А. Пашкевича // Тріо бандуристок М. Голенко, Т. Гриценко, Н. Писаренко. – М.: Мелодия, 1986.

1114. «Ти знаєш, що ти – людина?..»: [Вірш] // Молода гвардія. – 1986. – 26 жовт. – С. 2.

1987

1115. Брама: [Вірш] // Визвол. шлях. – 1987. – Кн. 11. – С. 1230.

1116. «Де я не буду, що робить не стану...»: [Вірш] // Зірка. – 1987. – 23 квіт. – С. 1.

1117. Завжди ми, Росіє, з тобою: [Вірш] / Мал. Г. Горобієвської // Барвінок. – 1987. – № 12. – С. 9.

1118. Ікс плюс ігрек: [Вірш] // Зірка. – 1987. – 12 листоп. – С. 4.

1119. Казка про Дурила / Передм. і публ. В. Яременка // Молода гвардія. – 1987. – 12 груд. – С. 3.

1120. Лебеді материнства // Зірка. – 1987. – 24 груд. – С. 1.

1121. «Ну скажи – хіба не фантастично...»: [Вірш] // Соц. культура. – 1987. – № 8. – С. 23.

1122. Поділи мою радість і муку: [Поезії] // Україна. – 1985. – № 1. – С. 6–7. – Зміст: Лебеді материнства; «Я не хочу спокійним бути...»; «Між думками зчинилися галас і бійка...»; «Ти сидиш навпроти, кучерява...»; «Скільки хникають вже коханці...» та ін.

1123. «Я юності не знав. Нудотно і похмуро...»: [Вірш]: Із зб. «Лебеді материнства» // Молодь Черкащини. – 1987. – 8 січ.

1988

1124. Цар Плаксій та Лоскотон: Казка: Для дошк. та мол. віку / Худож. А. Базилевич. – К.: Веселка, 1988. – 15 с.: кольор. іл.

1125. Виростеш ти, сину: [Вірш, поклад. на музику] / Муз. П. Майбороди // Майборода П. Якщо ти любиш: Пісенник. – К., 1988. – С. 19–22.

1126. Духовні острови // Дніпро. – 1988. – № 6. – С. 70–77. – Зміст: Окрайці думок; «Проходять дні...»; Біографія одного поета; «Моралісти нас довго вчили...»; Розкішні трупи та ін.

1127. З недрукованої спадщини: [Поезії] / Вступ. сл. і публ. В. Яременка // Молода гвардія. – 1988. – 16 груд. – С. 3. – Зміст: 47-й рік; «Ви, що складали псалми і оди...»; Курдському братові; Відповідь; «Хто у тому винен, я не знаю...» та ін.

1128. Злодій; Курдському братові: [Поезії] // Молодь Черкащини. – 1988. – 10 берез.

1129. Із недрукованої спадщини: [Поезії] / Публ. В. Яременка // Молода гвардія. – 1988. – 8 січ. – Зміст: Ще один протест; «Я в світ прийшов не лише пити й їсти...»; «Не докорю ніколи і нікому...»; «Моралісти нас довго вчили...»; «Немає смерті. І не ждять – не буде...» та ін.

1130. Казка про Дурила / Передм. і публ. В. Яременка // Поезія-88 / Редкол.: М. Вінграновський та ін.; Упоряд. В. Базилевський. – К., 1988. – Вип. 1. – С. 165-171.

1131. Казка про Дурила // Україна. – 1988. – № 22. – С. 9–11; Молодь Черкащини. – 1988. – 25–31 лип. – С. 7–8.

1132. «Как бы жизнь ни мяла...»: [Вірш] / Пер. с укр. А. Соловьєва // Простор. – 1988. – № 8. – С. 45.

1133. Лебеді материнства: [Вірш] // Дошк. виховання. – 1988. – № 3. – С. 15; Молода гвардія. – 1988. – 8 берез. – С. 1.

1134. На честь свого двадцятиріччя: [Фотокопія рукопису вірша] // Соц. культура. – 1988. – № 12. – С. 7.

1135. Наша рідна Вітчизна: [Стаття] // Черкас. правда. – 1988. – 13 груд.

1136. Огуда: Мал. повість / Публ. М. Шудрі, Г. Ф. Щербань; Мал. В. Шевченка // Україна. – 1988. – № 48. – С. 8–9; № 49. – С. 20–21.

1137. Окрайці думок / Вступ. ст. В. Яременка // Дніпро. – 1988. – № 6. – С. 70–74: портр.

1138. По науку; Друг сімейства; Підслухана розмова: Новели / Передм. М. Шудрі // Соц. культура. – 1988. – № 12. – С. 6–7.

1139. [Поезії] // Вісті з України. – 1988. – № 52 (груд.). – С. 4–5. – Зміст: Я; Вишивальниці; Поет; Можна; Межа та ін.

1140. [Поезії] // Дніпро. – 1988. – № 6. – С. 75–77. – Зміст: «Проходять дні. Життя стікає...»; Біографія одного поета; «Моралісти нас довго вчили...»; Розкішні трупи; «Сам собі підспівувать не стану...» та ін.

1141. [Поезії] // Комсом. прапор. – Івано-Франківськ, 1988. – 17 груд. – С. 4. – Зміст: Баба Онися; Мій родовід; «Ображайся на мене, як хочеш...»; «О землі з переораним чолом...».

1142. [Поезії] // Черкас. правда. – 1988. – 13 груд. – С. 3. – Зміст: «Де я не буду, що робить не стану...»; «Задивляюсь у твої зіниці...»; «Україно, ти моя молитва...»; Помилка та ін.

1143. «Скільки б не судилося страждати...»; Лист: [Поезії] // Черкас. правда. – 1988. – 18 верес. – С. 3.

1144. Сторінки призабутої спадщини: [Поезії] / Публ. В. Яременка // Літ. Україна. – 1988. – 24 берез. – С. 6–7. – Зміст: Поет; Толока; Пісня; Я; «Ти байдужа, як мертво місто...» та ін.

1989

1145. Лебеді материнства: Поезія. Проза / Передм. О. Гончара. – Д.: Промінь, 1989. – 224 с. – (Шкіл. б-ка).

1146. Дід умер: [Вірш] // Укр. мова і л-ра в шк. – 1989. – № 3. – С. 25-26. – Наведено у статті О. І. Каневської «Поезія – це завжди неповторність...».

1147. З ранніх маловідомих поезій, відібраних матір'ю поета // Черкас. правда. – 1989. – 8 січ. – С. 3. – Зміст: У вагоні; «Повертався пізно з косовиці...»; Ранок; «З сім'ї селянської, до грубості простої»; «Я давно вже не живу для себе...» та ін.

1148. Курдському братові: [Вірш] // Соц. культура. – 1989. – № 12. – С. 40.
1149. Лебеді материнства: [Вірш] // Наука і культура. Україна: Щорічник. – К., 1985. – Вип. 19. – С. 512.
1150. [Поезії] // Молодь Черкащини. – 1989. – 3-9 лип. – С. 3. – Зміст: 47-й рік; Відповідь...; «Я і в думці обняти тебе не посмію...»; «Є тисячі доріг, мільйон вузьких стежинок...».
1151. [Поезії] // Сіл. вісті. – 1989. – 17 жовт. – Зміст: «Світ який – мереживо казкове!...»; Піч; Монархи; «Люди – прекрасні!...»; «Ти знаєш, що ти – людина...»
1152. [Поезії] // Укр. мова і л-ра в шк. – 1989. – № 4. – С. 60–61. – Зміст: «Де зараз ви, кати мого народу?..»; Про поезію; Уманським дівчатам; Жорна; Піч та ін.
1153. «Скільки б не судилося страждати...»: [Вірш] // Культура і життя. – 1989. – 1 січ. – С. 5.
1154. Щоб знали як...: [Вірш. пародія] // Рад. літературознавство. – 1989. – № 10. – С. 80.

1990

1155. Народ мій завжди буде: Вірші та казки: Для серед. та ст. шкіл. в. / Упоряд. В. Марсюк; Передм. М. Сома; Худож. М. Стратілат. – К.: Веселка, 1990. – 156 с.: іл.
1156. «Ви плачете? У вас, напевне, горе...»; «Лаються, плачуть і сміються...»: [Поезії] // Молодь Черкащини. – 1990. – 5–11 берез. – С. 9.
1157. «Ви, що складали псалми і оди...»; «Так пройде все. Душа закам'яніє...»: [Поезії] // Молодь Черкащини. – 1990. – 7 січ.
1158. Від серця поклонюсь: [Вірш] // Початк. шк. – 1990. – № 4. – 2-га с. обкл.
1159. Відповідь: [Вірш] // Черкас. правда. – 1990. – 7 січ.
1160. Вірші, проза, щоденник // Гончаренко В. А. Сповнений любові та добра... – Черкаси, 1990. – С. 35–100. – Зміст: Перехожий; «Древній, обікрадений народ!...»; «Скільки в тебе очей...»; «Світ який – мереживо казкове!...»; «Може так і треба неодмінно...» та ін.
1161. Вірші, проза, щоденник // Гончаренко В. А. Я хочу пити сонячні настої. – Черкаси, 1990. – С. 35–100. – Зміст: Перехожий; «Ти знаєш, що ти – людина...»; «Де зараз ви, кати мого народу?..»; Україні; «Древній, обікрадений народ!...» та ін.
1162. Вона прийшла: [Вірш] // Молодь України. – 1990. – 13 груд. – С. 3.
1163. З матір'ю на самоті: [Поезії] / Вступ. ст. В. Яременка // Сіл. вісті. – 1990. – 30 верес. – Зміст: «Не докорю ніколи і нікому...»; «По лузі травами зеленими...»; «Я в світ прийшов не лише пити й їсти...»; 47-й рік; «Задивлюсь у твої зіниці...» та ін.
1164. Засівна: [Вірш] / Мал. О. Абесиної // Барвінок. – 1990. – № 4. – С. 7.
1165. Із поетичної спадщини // З матір'ю на самоті: Літ.-худож. вид. / Авт. та упоряд. М. Д. Сом. – К., 1990. – С. 81–125. – Із змісту: Ще один протест; «Не докорю ніколи і нікому...»; Сучасна лірика; «Я в світ прийшов не лише пити й їсти...»; «Ти байдужа, як мертве місто...» та ін.
1166. Краса без красивостей / Передм. і підгот. тексту А. Ткаченка // Сл. і час. – 1990. – № 3. – С. 4–6. – Рец. на кн.: Костенко Л. Мандрівки серця. – К., 1961.
1167. Крик XX віку; Українська мелодія; «Скільки хникають вже коханці...»: [Поезії] // Літ. Україна. – 1990. – 6 груд. – С. 4.
1168. «Натуга на руках, від втоми чорних...»: [Вірш] // Правда Украины. – 1990. – 25 марта. – С. 1.

1169. Ніхто не знає; Бальзам: [Оповідання] // Молодь України. – 1990. – 9 січ. – С. 3: портр.
1170. Огида: Мал. повість // Дзвін. – 1990. – № 1. – С. 56-61.
- 1170а. Огидач: Оповідання / Мал. О. Глущенко // Україна. – 1990. – № 1. – С. 8–9.
1171. [Поезії] // Друг читача. – 1990. – 8 берез. – С. 1, 4. – Зміст: Україні; Курдському братові; Українська мелодія; Чекання; Прирученим патріотам.
1172. [Поезії] // Піонерія. – 1990. – № 12. – С. 12–14. – Зміст: Україні; «Світ який – мереживо казкове!...»; Дід умер; «Де зараз ви, кати мого народу?..»; «Я тобі галантно не вклонюся...» та ін.
1173. [Поезії] / Публ. В. Яременка // Жулинський М. Із забуття – в безсмертя. – К., 1990. – С. 402–415. – Зміст: Толока; Пісня; Я; Поет; Можна та ін.
1174. [Поезії] // Укр. мова і л-ра в шк. – 1990. – № 12. – С. 31–33. – Зміст: Україні (Задивлюсь у твої зіниці); Україні (Коли крізь розпач випнутьсся надії); «О земле з переораним чолом...»; Я...; Злодій та ін.
1175. [Поезії] // Черкас. правда. – 1990. – 8 груд. – С. 3. – Зміст: «Найогидніші очі порожні...»; Ровесникам; Баба Онися; «Люди – прекрасні...»; Матері.
1176. Початок дороги: [Ст. про І. Драча] / Підгот. тексту й комент. А. Ткаченка // Сл. і час. – 1990. – № 1. – С. 34–35.
1177. [Сатиричні мініатюри] / Вступ. ст. М. Марчука; Пер. с укр. М. Воловика // Черкас. правда. – 1990. – 12 трав. – Сoderж.: Бюрократу; Не дождался; Взятчнику; Ментору; Зажимщику критики та ін.

1991

1178. «Встає над нами сонце як вставало...»: [Вірш] // Молодий комунар. – Кіровоград, 1991. – 23 лют. – С. 5.
1179. «Де зараз ви, кати мого народу?..»: [Вірш] // Галичина. – Івано-Франківськ, 1991. – 22 берез. – С. 1.
1180. «Задивлюсь у твої зіниці...»: [Вірш] // Відродження. – Т., 1991. – 12 січ. – С. 1.
1181. «Задивлюсь у твої зіниці...»; «Світ який – мереживо казкове!...»; Не вір мені: [Поезії] // За віл. Україну. – Л., 1991. – 5 січ. – С. 5.
1182. Лебедина казка: Пісня на сл. В. Симоненка / Муз. І. Кириліної // Освіта. – 1991. – 18 черв. – С. 4.
1183. «Люди прекрасні...»: [Вірш] // Перемена. – 1991. – 18 сент.
1184. «Нашої заслуги в тім не бачу...»: [Вірш] // Зміна. – 1991. – 15 черв.
1185. «Не шукав я до тебе...»: [Вірш] // Коза (Комсом. знамя). – 1991. – 22 нояб. – С. 8.
1186. [Поезії] // Друг читача. – 1991. – 6 берез. – С. 1, 4. – Зміст: Матері; Суд; «Ти до мене прийшла...»; «Я не помру від розпачу і муки...».
1187. [Поезії] // Зах. Україна. – Т., 1991. – 8–14 груд. – С. 12. – Зміст: «Чом, як клали мене у колиску...»; Тепло́та родинного інтиму; Піч; Люсі; «Древній, обікрадений народе!...».
1188. [Поезії] // Ленин. смена. – 1991. – 12 янв. – Зміст: «Я дивлюся в твої перелякані очі...»; «Ну скажи – хіба не фантастично...»; «Задивлюсь у твої зіниці...»; «Ти знаєш, що ти – людина...»; «Скільки б не судилося страждати...».

1189. [Поезії] // Червон. прапор. – Рівне, 1991. – 29 листоп. – С. 2. – Зміст: Лебеді материнства; Пророцтво 17-го року; Монархи; «Де зараз ви, кати мого народу?...»; Злодій та ін.

1190. «Понеси мене на крилах, радосте моя...»: [Вірш] // Правда України. – 1991. – 16 фебр.

1191. Толока: [Вірш] // Панорама. – Х., 1991. – 26 берез.

1192. Україні: [Вірш] // Закарп. правда. – Ужгород, 1991. – 14 лип. – С. 1.

1193. Український Лев: [Вірш] // Визвол. шлях. – 1991. – Кн. 6. – С. 678.

1992

1194. Півні на рушниках: Оповід., щоденник / Упоряд., авт. вступ. ст. М. М. Ільницький. – Л.: Каменяр, 1992. – 91 с.

1195. Виростеш ти, сину...; Цар Плаксі́й та Лоскотон: [Поезії] // Українська дитяча література: Хрестоматія. Ч. 2 / Упоряд.: І. А. Луценко та ін. – К., 1992. – С. 217–222.

1196. Дерев'яний ідол; Лист до всесвітнього обивателя; «Я мрію про тебе, а ти про нього...»: [Поезії] // Молодь Черкащини. – 1992. – 5 груд. – С. 2.

1197. 3 маловідомих та неопублікованих віршів // Черкас. край. – 1992. – 6 січ. – С. 3. – Зміст: «Я так люблю твої суворі чари...»; Зміни; Юродивий; Можна.

1198. Лебеді материнства: [Вірш] // Свобода. – Т., 1992. – 9 трав. – С. 3.

1199. Листи Анатолію Перепаді та Іванові Світличному // Сучасність. – 1992. – № 7. – С. 106–114.

1200. «Ну скажи, хіба не фантастично...»: [Вірш] // Молода Волинь. – Луцьк, 1992. – 6 берез.

1201. Пам'яті І. Вишенського: [Вірш] // Сл. і час. – 1992. – № 1. – С. 34. – Наведено у ст. В. Скрипки «Смолоскип Симоненка».

1202. Про поезію: [Вірш] // Молодий комунар. – Кіровоград, 1992. – 23 трав.

1203. «...Сказав мені один ханжа...»: [Вірш] // Родослов. – 1992. – № 4. – С. 5.

1204. [Сторінки щоденника] // Зап. НТШ: Пр. філол. секції. Т. 224. – Л., 1992. – С. 385–387.

1205. Пер.: Блок О. Поезії: Пер. з рос. // Зап. НТШ: Пр. філол. секції. Т. 224. – Л., 1992. – С. 381–385. – Зміст: «Не для того себе величав паладдіном...»; «Все на землі умре...»; «Все спочатку за жарти сприймала...»; В ресторані; Солов'їний сад та ін.

1993

1206. Подорож у країну Навпаки: [Казка]. – К.: Книговидавн. центр «Посредник» Ltd, 1993. – 30 с.: кольор. іл.

1207. Виростеш ти, сину: [Вірш, поклад. на музику] / Муз. А. Пашкевича // Українські ліричні пісні. – К., 1993. – Вип. 2. – С. 74–76.

1208. Заповітне: [Вірш] // Новини Закарпаття. – 1993. – 16 січ. – С. 2.

1209. Листи до Олексія Щербаня // Криниця. – 1993. – № 7/9. – С. 75–82.

1209а. Окрайці думок // Полтав. вісн. – 1993. – 17–23 груд. – С. 5.

1210. [Поезії] // Молода громада. – 1993. – 18 груд. – С. 6.

1211. Прирученим патріотам; «Задивлюсь у твої зіниці...»: [Поезії] // Зоря Полтавщини. – 1993. – 21 груд.

1212. «Розвели нас дороги похмурі...»; «Всі образи й кривди до одної...»: [Поезії] // Перемена. – 1993. – 3 марта.

1212а. «Ти знаєш, що ти – людина?..»: [Вірш] // Робітн. газ. – 1993. – 18 лют. – С. 5. – Наведено у ст. Ю. Лазебника «Він міг стати другим Тарасом».

1213. Україні; Вже день здається сивим і безсилим!; Де зараз ви, кати мого народу!: [Вірші, поклад. на музику] / Муз. І. Соневицького // Соневицький І. Солоспів. – К., 1993. – С. 57–71.

1214. Щиро ваш, Василь Симоненко: Листи до А. Ф. Махині / Вступ. сл. М. Сома // Літ. Україна. – 1993. – 11 берез.

1994

1215. У твоєму імені живу: Збірник: Для серед. та ст. шк. віку / Упорядкув. В. В. Яременка; Вступ. ст. О. Гончара; Худож. оформл. М. Стратілата. – К.: Веселка, 1994. – 350 с. – (Шк. б-ка).

1216. Апеляція до споживача; Автобіографія поета; Фокстрот: [Поезії] // Дніпро. – 1994. – № 5/6. – С. 58. – Подано у ст. В. Яременка «Парубоцькі листи Василя Симоненка».

1217. Виростеш ти, сину: [Вірш, поклад. на музику] / Муз. А. Пашкевича // Мамина вишня. – К., 1994. – С. 94.

1218. Вона прийшла: [Вірш] // Перемена. – 1994. – 20 окт.

1219. Лебеді материнства: [Вірш] // Свобода. – Т., 1994. – 15 берез.

1220. [Лист В. Я. П'янову, 27 жовт. 1962 р.] // Тарасові джерела. – 1994. – 30 верес. – С. 1. – Надруковано під назвою «Невідомий автограф Василя Симоненка».

1221. [Листи до Валерія Кравця] // Село і люди. – 1994. – Листоп. (№ 48). – С. 6.

1222. Листи до Олексія Щербаня / Публ. В. Яременка і М. Шудрі // Дніпро. – 1994. – № 5/6. – С. 60–69.

1223. [Поезії] / Вступ. ст. В. Яременка // Молодь України. – 1994. – 20 груд. – Зміст: Дерев'яний ідол; «О ці міста, мов електричні скати...»; Сторож; Кривий полозок; «Забився вітер важко в очереті...» та ін.

1224. [Поезії] // Українське слово: Хрестоматія укр. л-ри та літ. критики ХХ ст.: У 3 кн. Кн. 3. / Упоряд.: В. Яременко, Є. Федоренко. – К., 1994. – С. 267–286. – Зміст: Грудочка землі; Суперники; Лебеді материнства; «Ти знаєш, що ти – людина?..»; Монархи та ін.

1995

1225. Цар Плаксій та Лоскотон: Казка / Худож. О. Харук. – К.: Гроно, 1995. – 14 с.: іл.

1226. Виростеш ти, сину: [Вірш, поклад. на музику] / Муз. П. Майбороди // Застольные песни. – Донецк, 1995. – С. 55.

1227. «Де зараз ви, кати мого народу?..»: [Вірш] // Зірка. – 1995. – 20 січ. – С. 1.

1228. До Андрія Махині; В президію правління Спілки письменників України: [Листи] // Освіта. – 1995. – 4 січ. – С. 7.

1229. З неопублікованого: Поезії / Публ. В. Яременка // Дніпро. – 1995. – № 1. – С. 55–60. – Зміст: «Ще на дворі хуртовина витанцьовує...»; «Обійняв ромашку сніжно-білу...»; «Ночі крадуться нахмурені...»; Іспанка; «О, ці міста мов електричні скати...» та ін.

1230. Курдському братові: [Вірш] // Визвол. шлях. – 1995. – Кн. 3. – С. 333–334.

1231. Окрайці думок: З щоденника // Слобід. край. – 1995. – 28 груд. – С. 3.

1232. П'єса без назви: Зі студент. життя / Публ. А. Ткаченка, В. Яременка // Сучасність. – 1995. – № 1. – С. 99–122.

1233. Подорож у країну Навпаки: [Казка] / Худож. Т. Чуприніна // Барвінок. – 1995. – № 1. – С. 10–11.

1234. [Поезії] // Наддніпр. правда. – Херсон, 1995. – 7 січ. – Зміст: «Скільки в тебе очей...»; «Я тобі галантно не вклонюся...»; Дід умер; Жорна.

1235. [Поезії] // Перемена. – 1995. – 11 янв. – Зміст: Чари ночі; «Ти знаєш, що ти – людина...»; «Розвели нас дороги похмурі...»; «Люди прекрасні...»; «Коли б тобі бажав я сліз і муки...» та ін.

1236. [Поезії] // Ротач П. П. Грудочка любимої землі: Василь Симоненко і Полтавщина. – Опішне, 1995. – С. 8, 11, 15, 19, 23, 31, 35, 39, 43, 47, 54, 76. – Зміст: Грудочка землі; «Вже день здається сивим і безсилим...»; «Я не бував за дальніми морями...»; «Ти стоїш небагата й непишна...»; Дід умер та ін.

1237. [Поезії] // Укр. газ. – 1995. – 19 січ. – С. 5. – Зміст: «...Сказав мені один ханжа...»; «Де зараз ви, кати мого народу?»; «О земле з переораним чол...»; «Україно, п'ю твої зіниці...»; 47-й рік та ін.

1238. [Поезії] // Укр. культура. – 1995. – № 1. – С. 8-9. – Зміст: «Я юності не знав. Нудотно і похмуро...»; «Не лицемірити, не чванитись пихато...»; «Як хороше радіти без причини...»; «Найогидніші очі порожні...»; «Гранітні обеліски, як медузи...»; Брама.

1239. «Світ який – мереживо казкове!...»; «Ти знаєш, що ти – людина?...»: [Поезії] / Передм. О. Гончара // Новини Закарпаття. – 1995. – 28 січ. – С. 12.

1240. «Ти знаєш, що ти – людина?...»; Прирученим патріотам: [Поезії] // Правда Украины. – 1995. – 12 янв. – С. 4.

1241. Ще один протест; Моя мова: [Поезії] // Освіта. – 1995. – 4 січ. – С. 7.

1996

1242. «Гей, нові Колумби й Магеллани...»: [Вірш] // Світ пригод. – Л., 1996. – № 1. – С. 1.

1243. Жорна: [Вірш] // Колос. – 1996. – 14 лип.

1244. Земле рідна: [Вірш, поклад. на музику] / Муз. Г. М. Китастого // Китастий Г. М. Вставай, народе!: Твори для капели бандуристів. – К., 1996. – С. 132–136.

1245. Маленькі сонця: [Вірш] // Правда Украины. – 1996. – 5 юня. – С. 4.

1246. «Скільки б не судилося страждати...»; «Можна вибрати друга і по духу брата...»: [Поезії] // Час/Тіме. – 1996. – 8 трав. – С. 1.

1997

1247. Цар Плаксій та Лоскотон: Казка / Худож. О. Харук. – К.: Гроно, 1997. – 14 с.: іл.

1248. З вікна: [Вірш] // Час/Тіме. – 1997. – 11–17 груд. – С. 11.

1249. «Україно, п'ю твої зіниці...»; Моя мова: [Поезії] // Освіта. – 1997. – 28 трав. – С. 8.

1250. Український Лев: [Вірш] // Визвол. шлях. – 1997. – Кн. 6. – С. 700–701.

1998

1251. Грудочка любимої землі: [Вірш, поклад. на музику] / Муз. Т. Павленко // Павленко Ю., Павленко Т. За Україну, за її волю, за народ!: Зб. патріот. пісень. – Біла Церква, 1998.

1252. Лебеди материнства: [Вірш] / Пер. с укр. В. Шевцова-Росского // Всесвіт. л-ра в серед. навч. закл. України. – 1998. – № 6. – С. 41.

1253. [Поезії] // Живиця: Хрестоматія укр. л-ри ХХ ст. У 2 кн. Кн. 2 / За ред. М. М. Конончука. – К., 1998. – С. 315–330. – Зміст: Поет; Толока; Жорна; Піч; Дід умер та ін.

1254. [Поезії] // Поезія: Ліна Костенко. Олександр Олесь. Василь Симоненко. Василь Стус / Уклад. А. Я. Бельдій; Ред.: Н. М. Максименко, Л. С. Шорубалка. – К., 1998. – С. 183–210. – Зміст: Лебеді материнства; «Задивлюсь у твої зіниці...»; «Ти знаєш, що ти – людина...»; Україні; Жорна та ін.

1255. «У маленьких очах відбивається світ...»: [Вірш] // Перемена. – 1998. – 14 янв.: портр.

1999

1256. Вірші. Байки. Казки // Рідне слово: Укр. дит. л-ра: Хрестоматія: Навч. посіб. для студ. пед. вищ. навч. закл. У 2 кн. Кн. 2 / Упорядкув. З. Д. Варавкіної та ін. – К., 1999. – С. 249–259. – Зміст: Лебеді материнства; З дитинства; «Задивлюсь у твої зіниці...»; «Ти знаєш, що ти – людина...»: Поезії; Кривда: Новела та ін.

1257. Матері: [Вірш] // Запоріж. правда. – 1999. – 7 трав. – С. 10.

1258. Казка про Дурила / Вступ. сл. М. Сомы // Вечір. Київ. – 1999. – 5 листоп. – С. 6: іл.

1259. [Листи до Івана Світличного] // Сучасність. – 1999. – № 2. – С. 89–92. – Наведено у ст. Л. Карнаука «Живе лиш той, хто не живе для себе».

1260. Мрія дядька Оверка: Урив. з поеми «Червоні конвалії» // Зірка. – 1999. – 5 трав. – С. 1.

1261. [Поезії] // Дивослово. – 1999. – № 12. – С. 45–47. – Зміст: Жорна; Піч; Дід умер; Лебеді материнства; «Ти знаєш, що ти – людина...» та ін.

1262. [Поезії] // Поезія: Ліна Костенко. Олександр Олесь. Василь Симоненко. Василь Стус / Уклад. А. Я. Бельдій; Ред. Н. М. Максименко. – 2-ге вид., доповн. – К., 1999. – С. 217–256. – Зміст: Лебеді материнства; «Задивлюсь у твої зіниці...»; «Ти знаєш, що ти – людина?..»; Україні; Жорна та ін.

1263. Пер.: Гаусман І. Іконоборська пісня: [Вірш: Пер. з чес.] // Укр. мова й л-ра в серед. шк., гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 1999. – № 3. – С. 91–92.

1264. Пер.: Гелнер Ф. Не жду нічого од реформ: [Вірш: Пер. з чес.] // Укр. мова й л-ра в серед. шк., гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 1999. – № 3. – С. 91.

1265. Пер.: Кайнар Й. Спритний поет: [Вірш: Пер. з чес.] // Укр. мова й л-ра в серед. шк., гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 1999. – № 3. – С. 92.

1266. Пер.: Фелдек Л. Незнайомі; Монографи; Кашка: [Поезії: Пер. з чес.] // Укр. мова й л-ра в серед. шк., гімназіях, ліцеях та колегіумах. – 1999. – № 3. – С. 92.

2000

1267. Вино з троянд: Оповідання // Три зозулі з поклоном: Публіцистика. Оповідання. Новели / Упоряд. і ред. В. Зленко. – К., 2000. – С. 102–104.

1268. «О земле з переораним чолом...»: [Вірш] // Сл. і час. – 2000. – № 1. – С. 3.

1269. [Поезії] // Поезія: Ліна Костенко, Олександр Олесь, Василь Симоненко, Василь Стус / Уклад. А. Я. Бельдій; Ред. Н. М. Максименко. – 2-ге вид., доповн., стер. – К., 2000. – С. 217–256. – Зміст: Лебеді материнства; «Задивлюсь у твої зіниці...»; «Ти знаєш, що ти – людина...»; Україні; Жорна та ін.

1270. [Поезії] // Урок української. – 2000. – № 1. – С. 46–48. – Зміст: Лебеді материнства; «Ти знаєш, що ти – людина?..»; Монархи; «Гранітніobelіски, як медузи...»; «Де зараз ви, кати мого народу?..» та ін.

1271. Україні; «Україно, ти моя молитва...»; «Древній, обікрадений народ!...»: [Поезії] // Освіта. – 2000. – 5–12 січ. – С. 3: портр.

2001

1272. Берег чекань / Вибір і комент. І. Кошелівця. – К.: Наук. думка, 2001. – 246 с.: портр.

Відгук див. № 580.

1273. Ти знаєш, що ти – людина: Вірші, сонети, поеми, казки, байки / Упорядкув., вступ. ст. В. А. Гончаренка. – К.: Наук. думка, 2001. – 294 с., 8 арк. іл. – (Б-ка школяра). – Бібліогр.: с. 267–284.

Рец. див. № 548.

1274. «Ну скажи – хіба не фантастично...»: [Вірш] // Кур'єр Кривбасу. – 2001. – № 134 (січ.). – С. 200.

1275. Пародії і епіграми // Українське слово: Хрестоматія укр. л-ри та літ. критики ХХ ст.: У 4 кн. Кн. 4: Культурно-історична епоха модернізму (1961–1991). Постмодерна л-ра дев'яностих років / Упорядкув., ред. та біобібліогр. довідки В. Яременка. – 2-ге вид., змін., доопрац., доповн. – К., 2001. – С. 774–775. – Зміст: Сучасна лірика; М. Сому; Миколі Сому; Іванові Драчу; Гуцало та ін.

1276. [Поезії] // Відлуння десятиліть: Укр. л-ра другої половини ХХ ст.: Навч. посіб. / Упоряд. М. О. Сорока. – К., 2001. – С. 277–306. – Зміст: Лебеді материнства; Україні; «Де зараз ви, кати мого народу?..»; Монархи; Пророцтво 17-го року; «Світ який – мереживо казкове!..» та ін.

1277. [Поезії] // Нар. армія. – 2001. – 11 січ. – С. 6–7. – Зміст: Виростеш ти, сину...»; «Гей, нові Колумби й Магеллани...»; «Найогидніші очі порожні...»; Чую; «Там у степу схрестилися дороги...» та ін.

1278. [Поезії] // Поезія: Ліна Костенко. Олександр Олесь. Василь Симоненко. Василь Стус / Уклад. А. Я. Бельдій; Ред. Н. М. Максименко]. – 2-ге вид., доповн., стер. – К., 2001. – С. 217–256. – Зміст: Лебеді материнства; «Задивлюсь у твої зіниці...»; «Ти знаєш, що ти – людина...»; Україні; Жорна та ін.

1279. [Поезії] // Серпень: 55 укр. поетів: [Збірник] / Упоряд., пер. з груз. Р. Ш. Чілачава. – К., 2001. – С. 326–333. – Зміст: Лебеді материнства; «Де зараз ви, кати мого народу...»; Зимовий вечір; Мандрівка по цвинтарю: Низка епітафій. – Укр. та груз.

1280. [Поезії. Новели] // Українське слово: Хрестоматія укр. л-ри та літ. критики ХХ ст. У 4 кн. Кн. 4: Культурно-історична епоха модернізму (1961–1991). Постмодерна л-ра дев'яностих років / Упоряд., ред. та біобібліогр. довідки В. Яременка. – 2-ге вид., змін., доопрац., доповн. – К., 2001. – С. 60–79. – Зміст: Грудочка землі; Суперники; «Світ який – мереживо казкове!..»; Лебеді материнства; Казка про Дурила: Поезії; Вино з троянд: Новела та ін.

2002

1281. Вибране: Для серед. та старш. шк. в. / Упорядкув., підгот. комент., прим. Г. М. Кирпи, Д. С. Чередниченка. – К.: Школа, 2002. – 252 с. – (Шк. хрестоматія).

1282. Я кличу вас у відчаї не гнуться: Поезії: [Вірші, поеми, казки, новели, щоденник] / Упоряд.: М. Д. Томенко, П. П. Засенко; Передм. П. Засенка; Худож. М. Стратілат. – К.: Видавн. дім «Власті», 2002. – 407 с.: іл., портр.

1283. Василь Симоненко як журналіст: [Виступи на ред. летучках «Молоді Черкащини» у 1960-1962 рр.] / Упоряд. Г. Суховершко // Літ. Україна. – 2002. – 10 жовт. – С. 3: фотогр.

1284. Весілля Опанаса Крокви; Вино з троянд: [Новели] // Вісті. – 2002. – 7 трав. – С. 19.

1285. Лебеді материнства: [Вірш] // Київ. правда. – 2002. – 11 лип. – С. 4.

1286. [Поезії] // Відлуння десятиліть: Укр. л-ра другої половини ХХ ст.: Навч. посіб. / Упоряд. М. О. Сорока. – К., 2002. – С. 277-306. – Зміст: Лебеді материнства; Україні; «Де зараз ви, кати мого народу?..»; Монархи; Пророцтво 17-го року; «Світ який – мереживо казкове!..» та ін.

1287. [Поезії] // Поезія: Ліна Костенко. Олександр Олесь. Василь Симоненко. Василь Стус / Уклад. А. Я. Бельдій; Ред. Н. М. Максименко. – 2-ге вид., доповн., стер. – К., 2002. – С. 217-256. – Зміст: Лебеді материнства; «Задивлюсь у твої зіниці...»; «Ти знаєш, що ти – людина...»; Україні; Жорна та ін.

1288. [Поезії] // Українська література: Хрестоматія: [Для студ. ВНЗ] / Авт.-упоряд. Л. П. Козачок. – К., 2002. – С. 441-447. – Зміст: Виростеш ти, сину; «Де зараз ви, кати мого народу?..»; Моя мова; Засівна: Поезії; Цар Плаксій та Лоскотон: Казка.

1289. Цар Плаксій та Лоскотон: [Віршов. казка] // Поліщук В. Гілочка: Посіб.-хрестоматія. – Черкаси, 2002. – С. 255–260. – Письм. Черкащини – дітям.

2003

1290. У твоєму імені живу: Поезії, оповід., щоденник. записи, листи / Упорядкув. та післямова В. Яременка; Передм. О. Гончара; Ілюстр. М. Стратілата. – 2-ге вид., доповн. й переробл. – К.: Веселка, 2003. – 381 с.: портр., [8] арк. – Бібліогр.: с. 369.

1290а. У твоєму імені живу: Поезії, оповід., щоденник. записи, листи / Упорядкув. та післямова В. Яременка; Передм. О. Гончара. – 3-тє вид. – К.: Веселка, 2003. – 381 с.: портр., [8] арк. фотоіл. – Бібліогр.: с. 369.

1291. Брама; «Там, у степу, схрестилися дороги...»: [Поезії] // Літ. Україна. – 2003. – 20 лют. – С. 5.

1292. Виростеш ти, сину: [Вірш, поклад. на музику] / Муз. П. Майбороди // Капустін В. Одна на цілий світ: Розповіді про творців укр. пісень, що стали нар.: Зб. худож. нарисів. – К., 2003. – С. 99-101.

1293. Казка про Дурила // Холод. Яр. – Черкаси, 2003. – № 3. – С. 68–74.

1294. Лебеді материнства: [Вірш] // Крим. світлиця. – 2003. – 24 січ. – С. 14.

1295. Осінній дисонанс: [Вірш] // Урок української. – 2003. – № 5/6. – С. 58.

1296. [Поезії] // Демократ. Україна. – 2003. – 10 жовт. – С. 11. – Зміст: Україні; «Ти знаєш, що ти – людина?..»; «Там, у степу, схрестилися дороги...», «Світ який – мереживо казкове!..»; «Задивлюсь у твої зіниці...».

1297. [Поезії] / Пер. англ. А. Бондар // Українська література сьогодні. = Ukrainian literature today. Ч. 2. – К., 2003. – С. 20-25, 126-130. – Укр. та англ. – Зміст: «В грудях набубнявіла тривога...»; «Де зараз ви, кати мого народу?..»; Осінній дисонанс; Завірюха; «Розвели нас дороги похмурі...»; «Задивлюсь у твої зіниці...».

1298. [Поезії] // Поезія: Ліна Костенко. Олександр Олесь. Василь Симоненко. Василь Стус / Уклад. А. Я. Бельдій; Ред.: Н. М. Максименко. – 2-ге вид., до-

повн., стер. – К., 2003. – С 215–256. – Зміст: Лебеді материнства; «Задивлюсь у твої зіниці...»; «Ти знаєш, що ти – людина...»; Україні; Жорна та ін.

1299. [Поезії] // Українське слово: Хрестоматія укр. та літ. критики ХХ ст.: У 4 кн. Кн. 4: Культурно-історична епоха модернізму. Пізній модернізм (1961–1991). Постмодерна література дев'яностих років / Упорядкув., ред. та біобібліогр. довідки В. Яременка. – К., 2003. – С. 61–79; 776–777. – Зміст: Грудочка землі; Суперники; «Світ який – мереживо казкове!..»; Лебеді материнства; Пародії і епіграми та ін.

1300. [Поезії] // Хрещатик. – 2003. – 12 груд. – С. 7. – Зміст: Лебеді материнства; «Ти знаєш, що ти – людина?..»; «Я чую у ночі осінні...»; Пророцтво 17-го року; «Можливо знову загримлять гармати...» та ін.

1301. «Понеси мене на крилах, радосте моя...»: [Вірш] // Вітчизна. – 2003. – № 1/2. – С. 48.

1302. Ти знаєш, що ти – людина: [Вірш, поклад. на музику] / Музика В. Новака // Земля Черкаська. – 2003. – № 2 (січ.). – С. 6.

1303. «Ти у грудях моїх...»: [Поезії] // Сіл. вісті. – 2003. – 16 груд.: іл. – Зміст: Жорна; Піч.

1304. Український Лев: [Вірш] // Укр. сл. – 2003. – 6-12 листоп. – С. 10.

1305. Чекання: [Вірш] // Вісті. – 2003. – 11 верес. – С. 14.

2004

1306. На схрещених мечях: Вибр. твори: [Поезія, проза, ст., щоденник, автобіографії, листи] / Передм. О. Гончара; Післямова, упорядкув. і комент. В. Костюченка. – К.: Пульсари, 2004. – 382 с.: фотогр. – (Б-ка Шевченк. ком.)

1307. Твори: У 2 т. – Черкаси: Брама-Україна, 2004.

Т. 1: Поезії. Проза / Упоряд.: Г. П. Білоус, О. К. Лищенко; Вступ. ст. І. Дзюби. – 424 с.: фотогр.

Т. 2: Статті. Рецензії. Нариси. Виступи. Листи. Автографи. Документи / Упоряд. і передм. Г. В. Суховершко та ін.; Післямова В. Жука. – 320 с.

1308. Вірші: (Ще не опублік. або маловідомі) // Лищенко О. К. Від імені покоління: (Про Василя Симоненка). – К., 2004. – С. 137–172. – Зміст: «Гей, мовчать діброви...»; «Землю люблю я широку мою...»; «Пахнуть ці рими не медом...»; «Що надворі хуртовина витанцьовує...»; Зустріч та ін.

1309. «Гранітні обеліски, як медузи...»; Курдському братові; «Є тисячі доріг, мільйон вузьких стежинок...»: [Поезії] // Молодь Черкащини. – 2004. – 28 жовт. – С. 7.

1310. [Поезії]; Казки; Проза; Літературні статті; Сторінки щоденника; Листи // Холод. Яр. – Черкаси, 2004. – № 4. – С. 143–253; 275–317.

1311. Синові: [Вірш, поклад. на музику] / Музика А. Пашкевича // Позаклас. час. – 2004. – № 4. – С. 14 (дод.).

1312. Тиша і грім: [Вірш] // Зарубіж. л-ра в навч. закл. – 2004. – № 12. – С. 22.

1313. Україні; «Чорні від страждання мої ночі...»; «О земле з переораним чолом...»: [Поезії] // Крим. світлиця. – 2004. – 10 груд.

1314. Український Лев: [Вірш] // Березіль. – 2004. – № 3/4. – С. 149.

1315. Пер.: Гаусман І. Іконоборська пісня...: Пер. з чес // Холод. Яр. – Черкаси, 2004. – № 4. – С. 255–256.

1316. Пер.: Гелнер Ф. «Не жду нічого од реформ...» [Вірш]: Пер. з чес. // Холод. Яр. – Черкаси, 2004. – № 4. – С. 255.

1317. *Пер.*: Кайнар Й. «Спритний поет...»: [Вірш]: Пер. з чес. // Холод. Яр. – Черкаси, 2004. – № 4. – С. 256–257.

1318. *Пер.*: Фелдек Л. Незнайомі; Монографи; Кашка: [Поезії]: Пер. з чес. // Холод. Яр. – Черкаси, 2004. – № 4. – С. 257–258.

2005

1319. Ти знаєш, що ти – людина: Вірші, сонети, поеми, казки, байки / Передм. та упоряд. В. А. Гончаренко; Ред.: Н. Максименко, Н. Отрох. – К.: Наук. думка, 2005. – 296 с., 8 арк. іл. – Бібліогр.: с. 267–284.

1320. «Задивлюсь у твої зіниці...»: [Вірш] // Зоря Полтавщини. – 2005. – 1 лип. – С. 3.

1320а. Злодій; Некролог кукурудзяному качанові, що загинув на заготпункті; Курдському братові: Поезії, заборон. в СРСР // Культура і життя. – 2005. – 23 лют. – С. 1.

1321. [Листи до дружини] / Передм. В. Кирилюка // Київ. – 2005. – № 7/8. – С. 173-178.

1322. Народ мій є! Народ мій завжди буде; Дума про діда: [Поезії] // Вісті. – 2005. – 13 січ. – С. 10–11. – Зміст: «Ти знаєш, що ти – людина?..»; Україні; Монархи; «Де зараз ви, кати мого народу?..»; «Зимовий вечір...»; Злодій.

1323. Народ мій є! Народ мій завжди буде!: [Поезії] // Сіл. вісті. – 2005. – 6 січ. – Зміст: Грудочка землі; «Світ який – мереживо казкове!..»; «Ти знаєш, що ти – людина?..»; «Де зараз ви, кати мого народу?..»; «Задивлюсь у твої зіниці...» та ін.

1324. «Ніхто не перекреслить мій народ!»: [Поезії] // Хрещатик. – 2005. – 14 січ. – С. 11. – Зміст: Лебеді материнства; «Де зараз ви, кати мого народу?..»; Україні; «Ти знаєш, що ти – людина?..»; «Скільки б не судилося страждати...» та ін.

1325. Окрайці думок: [Щоденник] / Вступ. сл. В. Г. // Укр. сл. – 2005. – 12–18 січ. – С. 10.

1326. [Поезії] // Дивосвіт «Веселки»: Антол. л-ри для дітей та юнацтва. У 3 т. Т. 3: Українська література / Упоряд. та біобібліогр. довід. Б. Й. Чайковського та ін.; Худож. оформ. М. Пшінки. – К., 2005. – С. 159–164. – Зміст: 3 дитинства; «Як не крути...»; Ти знаєш, що ти – людина?; «Нашої заслуги в тім не бачу...»; Подорож у країну Навпаки та ін.

1327. [Поезії] // Крим. світлиця. – 2005. – 6 січ. – С. 13. – Зміст: «Світ який – мереживо казкове!..»; «Україно, п'ю твої зіниці...»; Берег чекання; Мій родовід; «Ти знаєш, що ти – людина...» та ін.

1328. [Поезії] // Поезія: Ліна Костенко, Олександр Олесь, Василь Симоненко, Василь Стус / Уклад. А. Я. Бельдїй. – 2-ге вид., доповн., стер. – К., 2005. – С. 215–256. – Зміст: «...Не шукав я до тебе...»; Лебеді материнства; «Задивлюсь у твої зіниці...»; «Ти знаєш, що ти – людина?»; Україні та ін.

1329. [Поезії] // Черкас. край. – 2005. – 6 січ. – С. 3. – Зміст: До суєсловів; Самотність; Берег чекання; Ворон; Моя мова.

1330. «Ти знаєш, що ти – людина...»: [Вірш] // Сл. Просвіти. – 2005. – 10–16 лют. – С. 1.

1331. «Ти знаєш, що ти – людина?..»; «Лиже полум'я жовте черево...»; «Ну скажи, хіба не фантастично...»: [Поезії] / Вступ. ст. В. Гончаренка // Слобід. край. – 2005. – 13 січ. – С. 4.

1332. Чи був Василь Симоненко у Львові?: [Листи В. Симоненка до Є. Дударя] // Літ. Україна. – 2005. – 17 берез. – С. 7.

1333. Ль. Кулик І. Василь Симоненко // Сіл. вісті. – 2005. – 12–18 січ. – С. 10.

2006

1334. Однорукий лісник: Оповідання; Окрайці думок: Щоденник // Чорновіл В. М. Твори: У 10 т.– К., 2006. – Т. 3: Український вісник. Вип. 1-6 / Упоряд. Валентина Чорновіл. – С. 506–511, 518–525.

1335. Дід умер: [Вірш] // Крим. світлиця. – 2006. – 13 січ. – С. 1.

1336. [Листи до Надії Романюк] // Молодь України. – 2006. – 11–17 трав. – С. 3. – Наведені у ст. Н. Романюк «Листи, що не належать адресатові».

1337. [Поезії] // Український декламатор: Зб. віршів для укр. молоді / Упоряд. Н. і О. Зінкевичі. – К., 2006. – С. 291–302. – Зміст: Щедрість; «Ти знаєш, що ти – людина?..»; «Гей, нові Колумби й Магеллани...»; Світе мій; «Задивлюсь у твої зіниці...» та ін.

1338. [Поезії] // Чорновіл В. М. Твори: У 10 т.– К., 2006. – Т. 3: Український вісник. Вип. 1-6 / Упоряд. Валентина Чорновіл. – С. 497–506, 512–518. – Зміст: Некролог кукурудзяному качанові, що згинув на заготпункті; Брама; Український Лев; Балада про зайшого чоловіка; «Що кому на роду написано...» та ін.

1339. «Я чую у ночі осінні...»; «В хаті сонячний промінь косо...»: [Поезії] // Онушко-Тиховська Л. Лекції з української літератури. – К., 2006. – С. 364–365.

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

До покажчика включено прізвища авторів, укладачів, редакторів, а також осіб, яким присвячено матеріали. Номери, що відносяться до прізвищ осіб, котрим присвячено матеріали, наводяться у дужках.

Абашидзе В. 1027

Абесинова О. 1164

Агєєва В. П. 349

Адамчук С. 20

Адешелідзе Н. В. 530

Андрієвська В. 503

Андрусенко В. П. 651

Апанович О. 382

Баби́чев Ф. С. 223

Бажан М. П. 172

Базилевич А. (23, 41), 961, 1010, 1079, 1124

Базилевський В. 246, 1130

Баклай Н. 787, 788, 795, 849

Балабуха К. 114, 127

Барабаш С. 272, 396

Барабаш Ф. 283, 716

Баран Л. 444

Бас В. 532

Батій Я. О. 758

Беззубова Г. В. 758

Безкоровайний Є. 789

Безуглий В. 496, 533

Белебе́ха І. 492

Белень А. 397

Бельдїй А. Я. 1254, 1262, 1269, 1278, 1287, 1298, 1328

Бердиховська Б. 757

Бердник І. 249, 593, 849

Бернадська Н. І. 569, 649

Бесараб В. 357

Беляєва С. С. 696

Битюк В. 31

Бідняк Г. 830

Білан М. 53
Білаш О. 373, 1075
Біленко [Биленко] В. 173, 250, 273, 318, 339, 398, 399, 594, 595, 697, 1087
Білик М. 373
Біличенко Ж. 32
Білокур К. (873)
Білоус Г. 168, 530, 658, 689, 790, 849, 1307
Білоус Д. 174, 534, 1089
Білоцерківець Н. 698
Блок О. (689), 1205
Богаєвський В. 400
Богуславська А. 700
Божко С. 701
Бойко Л. П. 650
Бойчук Б. 33
Бока Л. 509, 544
Бондар А. 1297
Бондар Н. І. 467
Бондаревський П. 429
Бондаренко А. Ю. 596
Бондаренко М. А. 493
Бондаренко С. 702
Борисенко О. 382
Борщ М. І. 790а
Бохонок Т. 791
Брюгген В. 34, 54, 813
Брюховецький В. 176
Будівський П. 401, 445
Буєвський Б. 1072
Бураго С. Б. 377
Бурко О. 597
Буряченко С. 535, 564, 570, 792
Бут В. 598

В. Г. 1324
Вакуленко П. 402, 536, 571, 599
Ванцак Б. 139, 348
Варавкіна З. Д. 501, 1256
Василяшко В. Ф. 813
Василенко М. 600
Васильєв О. 382
Васильченко М. 66
Вейцман М. 372, 496, 793, 849
Векліч Т. 510
Велиган Я. 55
Верган Модрич В. 138
Верховень В. 794
Винниченко К. (885)
Вишенський І. (1201)

Вікторова В. 227
Вінграновський М. 224, 246, 252, 373, 541, (716), 796, 797, 804, 847, 849, 1130
Віргуш Н. 849
Віріліс Д. 783
Вітренко Р. 274
Вітрук О. 542
Віценя Л. 374, 404, 511
Власенко В. В. 494
Власюк П. 849
Воловик М. 1177
Волошко В. 429
Воронько П. М. 1110
Вуолійокі Х. (926)

Габелко Ф. 602
Гагарін Ю. (919)
Гаєвська Н. М. 554
Галаєва О. 689
Галян А. В. (746)
Гамаш Д. 544, 573
Гарін Ф. 798
Гатненко А. 253
Гаусман І. (984), 986, 1263, 1315
Геллер [Гелнер] Ф. (984), 986, 1264, 1316
Герасименко Н. 468
Героєв О. 315
Гірник М. 3
Гловак С. 405
Глущенко О. 1170а
Гнатюк М. 689
Гнатюк Н. 799, 849
Голенко М. (1113)
Голобородько В. 128, 221
Головко О. 652, 717
Голубничий І. 4, 21
Гольцев Є. 874
Гончар О. Т. 156, 157, (167, 169), 173, 177, 178, 228, 254, 283, 296, 333, 375, 406, 407, 603, 604, 645, 646, 653, 654, 670, 689, 716, (877), 1074, 1087, (1085), 1145, 1215, 1239, 1290, 1290а, 1306
Гончар П. 800
Гончаренко В. 275–279, 545, (548), 567, 705–707, 801, 814, 828, 832, 849, 1160, 1161, 1273, 1319, 1331
Гончаренко Л. 802, 803
Гончарук З. 1086
Горбатий І. 280
Гордасевич Б. 655, 708

Горинь Б. 376, 408, 761
Горинь М. 709
Горлаченко Ю. 350
Горобієвська Г. 1117
Горська А. 695
Гоян Я. 179
Грабовський В. 849
Грабовський С. 126, 137, (236), 491
Грибов Д. 1087
Григоренко В. 351
Григор'єв Ю. 352
Гримич Г. 115
Гринько Д. Г. 67
Гриценко О. 502
Гриценко Т. (1113)
Гришаєнко Н. І. 319
Гришай І. 22
Губарець В. В. 1067
Губський В. 571, 599
Гуменюк В. 56
Гуніна Т. П. 446
Гусак Н. 657, 665
Гуцало Є. [Е.] (9), 35, 36, (1275)
Гущак І. 804

Давиденко Е. 320
Даник В. 689, 849
Данилейко В. 762, 805
Данильчук Д. 656
Данько М. 37
Дахно М. 995
Даценко В. 283, 716
Дашківський М. 116, 140, 158, 180, 229, 318, 469, 470, 496, 806, 849, 885
Двірна Л. М. 377
Демиденко П. 495
Демидова І. Ю. 605
Демків Б. 1069
Демчук О. В. 657
Денисюк І. (544)
Денисюк Л. І. 447
Дехтерук О. 807
Дзеверін І. О. 233
Дзюба І. [Dziuba I.] 78, 113, 117, 119, 256, 257, 296, 409, 435, 560, 658, 689, 763, 764, 1307
Діденко В. (878)
Дітчук В. 711
Дмитренко О. 410, 546, 606, 808–812, 849
Дністровий О. 80

Добролюб А. 211, 281
Доброокий 470а
Довженко О. (895)
Дончик В. Г. 258, 403, 485, 607
Дорошенко І. 57
Дорошенко С. 514
Дорошина Л. 712
Драч І. (33, 694), 813, 814, 849, (1275)
Дробний І. С. 334, 379, 471, 608, 609, 815–818, 849
Дрозд В. (9)
Дудар Є. 456, (1332)
Дудник М. 819
Дяченко А. 412

Еремеев Г. 1092
Еремін А. А. 195, (263), 1091

Євтушевський В. Я. 271
Єременко М. 68, 820, 849, 1014
Єрмолов В. 821

Жаботинський П. 713
Жадан Л. В. 659
Жук В. 1307
Жук П. 158, 180, 318, 472, 496, 515, 660, 958
Жук У. (890)
Жулинський М. 230, 231, 282, 1173
Журавель В. 714, 715, 765

Забашта Л. 224
Забудський І. 822, 849
Загребельная Л. С. 651
Задорожна Л. 1100
Задорожний В. 849
Замулко Н. 823
Зарецький О. 413
Засенко П. 575, 576, 610, 661, 824, 825, 1282
Затулівітер В. 826, 1074
Захаров Є. 777
Захарченко А. 717
Захарченко В. 381, 547, 575, 577
Зінкевич Н. 1337
Зінкевич О. 424, 1337
Зленко В. 181, 1267
Зуб І. 81, 258
Зубко А. 52

Іванисенко В. 155, 224
Іванова О. 353
Івашкевич Я. 849

Ільєнко І. 414
Ільницький [Ильницкий] М. 5, 153, 182, 232, 335, 718, 1194
Іноземцев В. Г. 277
Казидуб М. 184
Кайнар Й. (984), 986, 1265, 1317
Калениченко А. 1073
Каліхевич О. 174, 185, 1089, 1097
Каневська О. І. 259, 1146
Канівець З. 766
Капелюх Г. 719
Капустін В. 578, 579, 611, 662
Карась П. 38
Кардаш П. 602
Карнаух Л. 498, 1259
Касьянов Г. 415
Катоша Б. 325
Кацнельсон А. 14, 224
Качуровський І. 827
Кащук Н. 82, (839)
Квітка В. 548
Килимник О. 108
Кирей В. 767
Кириленко М. 126
Кириліна І. 1099, 1182
Кирилюк В. 516, 612, 663, 720, 1321
Кириченко І. 175
Кирпа Г. М. 1281
Кисельов Й. 6
Китастиї Г. М. 1244
Кіпоренко М. 321, 322, 664
Клапчук С. М. 511
Клименко В. 466, 647
Кобзар М. 448
Кобилянська О. (879)
Ковалевський В. 15
Коваленко В. 721, 849
Коваленко Л. 16, 224, 1071
Коваль В. 169, 226, 416–418, 722
Коваль М. 159
Кодлюк Я. П. 457, 473, 549
Козачок Л. П. 1288
Козловський Б. 616
Козырь Е. В. 651
Kolasky J. 113
Колендзян О. С. 665
Колісник С. 768
Коломієць [Коломиец] Т. 177, 186, 828, 849, 1093
Комар Б. 224, 716

Конділенко І. 134
Кондратенко М. 666
Коновалик О. 517
Кононенко В. І. 270
Кононенко В. О. 755
Кононенко Д. 83, 419, 680
Кононенко П. 84, 323
Конончук М. М. 467, 1253
Конопелько Л. 829, 849
Концевич Є. 20
Кореневич Л. 39, 85, 86, 580, 667, 668
Корогодський Р. 550, 581, 614
Корольова Т. 704
Коротич В. (9), 40, 87, 88, 129, 130, 224, 1049
Косиченко Л. 669, 795
Косів М. 120
Костенко Л. (133, 937, 1166), 1254, 1262, 1269, 1278, 1287, 1298, 1328
Костенко О. 284
Костогриз О. 514
Костюченко В.
Костюченко В. 285, 615, 654, 670, 689, 1306
Костюченко П. 989
Котенко Н. Н. 195, (263), 1091, 1092
Коцюбинська М. 769
Кочерган Ю. 336
Кошелівець І. 141, 142, 420, 518, 551, 558, 689, 833, 845, 850, 856, 1003, 1062, 1272
Кравець [Кравец] В. (389), 1093, (1221)
Кравців Б. 69, 1016а
Кравченко-Русів А. 830
Крапива Ю. 723
Кривуля О. М. 688
Кривуцький І. 474
Крижанівський С. 7, 8, (16), 224, 337, 927, 1078
Кудлик Р. 421, 616
Кудрицький А. В. 463
Кудрявцев М. 422
Кужільна Л. 617–619
Кузь В. Г. 526
Кузьменко В. 187, 260, 849
Кузьменко О. 70, 165
Кузьменко-Волошина В. 831
Кулагіна Г. 741
Кулик І. 394, 565, 756, 1333
Кульчицький А. 849
Кутинський М. 9

Кухар Р. 286
Кухар-Онишко О. 423
Кухарук Р. 849
Куцина В. П. 582
Кучерук І. М. 494
Куштенко І. 356

Лабінський 560
Лазарук М. 154
Лазебник Ю. 357, 1212а
Лановський С. 143
Латанський В. Г. 23, 41, 188
Левченко М. 131
Левченко С. 832, 849
Левчук Т. (881)
Легіт А. 849
Лесьєв К. 834
Летичевський М. С. 318
Лещенко І. 458
Линовицький П. 89, 849
Лисенко В. 71, 104
Лисиченко Л. 449, 514
Литвин В. 1108
Литвин М. 1108
Лиша Р. 503
Лищенко О. 262, 338, 620, 658, 671, 849, 1307, 1308
Логвиненко М. 147
Логвиненко Ю. 213, 214, 234.
Лубенський А. 450
Лубенський П. 358
Лубківський Р. 90
Луків М. В. 174, 1089
Лупій О. 24, 804, 835
Луценко І. А. 1195
Лучук В. 1074а, 1112
Людний Ф. 621
Ляхович М. 836

Мазоха Г. 723
Майборода Г. 1060
Майборода З. 552
Майборода П. 1044, 1051, 1060, 1070, 1088, 1125, 1226, 1292
Майдаченко П. 189
Макаров А. 72, 91, 105, 121
Македон Л. 725
Максименко Н. 705, 1254, 1262, 1269, 1278, 1287, 1298, 1319
Малежик В. 215
Малик В. 190

Малиновський М. 837
Мамай М. (890)
Манойло П. 622
Манюк Б. 837а
Маркес Г. (694)
Марко В. 770, 785
Маркотенко І. 970, 983
Маркушевський П. Т. 269
Марсюк В. 302, 849, 1155
Марчук М. 287, 1177
Масенко Т. 224
Масло М. 838
Махиня А. Ф. (1214, 1228)
Маценко І. 58
Мачківський М. 839
Мельник Я. 263
Мельничук Б. 726
Мех Н. О. 622а
Миколайчук І. 191
Миненко Ю. 622б
Мирейко А. 288
Михайличенко О. 475
Михайлюта В. 704
Мицик В. 289
Міщенко В. І. 623, 804
Міщенко Н. 727
Міщенко О. 672
Міщенко П. 459
Мозгова В. 553
Момот В. 283, 716
Монастирецький Л. С. 554
Монтан І. (873а)
Моренець В. 160, 216, 349
Москаленко А. 192
Мусієнко О. 359, 384, 460

Нагнибіда М. 224
Насенко М. 272, 453, 728
Наконечний М. Г. (919)
Наконечний Я. 92
Нартов В. 786, 821
Негода М. 1, 25, 42, 119, 122, 180, 193, 624, 771, 840, 841, 849, 874, 880, (921)
Неділько В. Я. 360, 554
Неїжмак В. 729
Непийвода Ф. 681
Непорожня Ф. 109
Неуважний Ф. 145, 150
Никанорова О. 166, 217
Нікітенко Л. 674, 730, 772
Нова В. 325

Новикова М. 132
Нос Ю. 361
Носань С. 170, 290–292, 455, 499, 519, 841а, 842, 849
Нудьга Г. 110
Овсієнко В. 777
Овчар П. 265
Овчаренко М. 133
Одарченко П. 424
Одинцова Г. С. 457, 473, 549
Озирский Н. 293
Олесь О. 1254, 1262, 1269, 1278, 1287, 1298, 1328
Олійник [Олейник] Б. 59, 60, (128, 135), 161, 177, 194–197, 218, 219, (263), 283, 294, (622а), 716, 732, 733, 842, 843, 849, 1008, 1091, 1092
Онойко В. 318, 339, 385, 496, 555
Онушко-Тиховська Л. 773, 1339
Осадчий І. 425, 451, (475), 476, 482, 491
Осадчук П. 134, 844
Остафійчук В. Ф. 511
Отрох Н. 551, 558, 705, 833, 845, 850, 856, 1319
Павленко М. П. (919)
Павленко С. 93, 198, 500, 689
Павленко Т. 1251
Павленко Ю. 1251
Павличко Д. 171
Павловська В. П. 226
Панов М. І. 582
Параскевич П. 426
Парасочка Н. 452
Парійський Є. 362
Пархоменко С. 556
Пахаренко В. 295, 340, 341, 363, 676, 677, 734, 846
Пашкевич А. (714), 1065, 1106, 1113, 1207, 1217, 1311
Перевальський В. 103, 210
Перепадя А. (342, 1199)
Петрова Л. П. 651
Петровський О. 108
Петровчук Л. А. 626
Пею Г. В. 520
Писаренко Н. (1113)
Пігович Ф. (401, 445)
Підпалий В. 847
Плаксієв Б. 566

Повница А. 427
Погребенник В. Ф. 780
Подольян М. 82
Полетаєв В. 1053
Поліщук В. 1289
Поліщук В. Т. 428, 582а, 848, 849
Поляков В. 1042, 1063, 1066
Пономаренко М. (694)
Попов В. 369, 386
Попович М. 504, 559, 632
Прокопенко В. 784
Проненко В. 735
Проценко О. 454
Пружанський Є. 989
Пшінка М. 710, 1326
П'янов В. Я. (1220)
П'ятун-Діброва В. 849
Равлюк Н. 10
Радишевська М. 704
Радіон С. 61
Рачук М. 627, 849, 850в, (976, 994)
Регідайло Н. 736
Рибалко О. 503
Рильський М. 224, (449)
Рів'єра Н. 754
Різнюк О. 502
Рогоза Б. 461, 628
Родионов В. 851
Рожко В. 478
Розумний М. 454
Розумовський М. 583, 629
Романюк Н. 737, 774, (1336)
Ротач П. 74, 95, 355, 429, (458), 1236
Руденко М. (893)
Руденко Н. 919
Руднев С. 849, 852, 853
Рудницький Л. 775, 782
Русначенко А. М. 479
Рябокінь Є. 430
Рябоштан І. 496
Савків Л. 557
Савранська А. 738
Савчук Т. В. 317
Салига Т. 297
Самохін В. 1090
Сандрович Н. 739
Сапельник Л. 44

Сверстюк Є. [Е] 119, 123, 298, 342, 431, 432, 503, 558, 630, 689, 740, 776, 777, 849, 854
Світлична Л. 470а
Світлична Н. 470а
Світличний І. 27, 62, 119, 124, (342), 462, (470а, 498), 689, 778, 849, 855, (1199)
Седых Д. 1021
Семенчук І. 63
Сергієнко Ю. 480
Сердечний А. 283, 716
Сердюк П. 111, 266
Сердюк Ю. 201
Сердюк-Баран Л. 326, 496, 631, 678, (745)
Сивченко М. (143)
Симиренко Л. П. (890)
Симоненко М. (643)
Симоненко О. 283, 364, 716
Симоненко-Щербань Г. Ф. 45, 202, 203, (209, 235), 239, 365, 455, (471, 480, 484), 496, (536, 561, 716), 716, (842, 859), 1136
Сингаївський М. 177
Ситник О. 741
Сікачина Т. 432
Скляренко В. М. 758
Скобельський В. 46, 742
Сковорода Г. (1039)
Скоморовський В. 46
Скрипка В. 343, 1201
Скрипник А. 220
Скунць П. (9)
Слабошпицький М. 167
Слепинін О. 633
Смирнов Л. (89), 97, 1022, 1025, 1027, 1037, 1092
Смолянський Ю. 75, (227), 267, 299, 300, 318, 344–346, 388–391, 481, 496, 634, 679, 680, 743
Сніжко М. 204, 283, 318, 366, 496, 584, 635, 681, 689, 716
Соколова О. 367
Соколовський А. 857
Соловей Э. 205
Соловьєв А. 1132
Солодар О. 849
Сом М. 29, 202, 203, 224, 268, 283, (299), 301, 302, 368, 433, 434, 482, 505, 522, 561, 689, 716, 744, 797, 814,

828, 843, 849, 858, 859, 987, 1155, 1165, 1214, 1258, (1275)
Соневицький І. 1213
Сопронюк О. 240
Сорока М. О. 537, 572, 703, 1276, 1286
Сорокульська Н. 562
Соса П. 303, 304
Софієнко О. 849, 860, 861
Соя Б. 636, 849, 862
Сподаренко І. 47
Сподарець В. І. 269
Срібрянець О. 496
Стадник С. 162
Старшинов Н. 998
Стеблина М. 682
Стельмах Б. 849, 863
Стельмах М. (876)
Стельмашенко О. О. 1070
Степанюк Б. П. 174, 1089
Степовий Т. 135
Стратілат М. 302, 375, 531, 575, 577, 1155, 1215, 1282, 1290
Стус В. (286), 435, (557, 655, 656, 708), 1254, 1262, 1269, 1278, 1287, 1298, 1328
Сурков А. А. 125
Суховершко Г. 318, 328, 496, 585, 586, 660, 683, 684, 1283, 1307
Таран К. 329, 523, 818, 864
Таранюк А. 48
Тарнавський М. 49
Тарнашинська Л. 779, 780
Тельнюк С. 96, 136, 283, 305, 330, (331), 716
Тесля Т. 587
Титаренко Л. 364, 365, 436, 437, 483, 484, 637, 685, 745, 746
Тихолоз Б. 563, 747
Тихолоз С. 748, 781
Ткаченко А. 306–312, 331, 347, 438, 439, 453, 485, 486, 524, 535, 564, 638, 686, 1166, 1176, 1232
Ткаченко О. (21, 23, 41, 46), 988
Ткачук А. 106, 865
Толочко П. П. 382
Томенко М. Д. 575, 577, 849, 1282
Томко М. А. 464
Топчій А. 866
Трохименко В. 639
Тютюнник Г. (868)

Українка Леся (880, 923)
Усенко А. 318, 496
Ушаков Н. 30, (89), 97, 998, 1022
Федоренко Є. 384, 1224
Федорова Ф. 82
Фелдек Л. 1266, 1318
Філахтова Н. 540, 749
Фірсова Н. В. 688
Франко І. (881)
Фролова К. 98
Хаврусь С. 849
Хало О. 849
Ханко О. 762
Харук О. 1225, 1247
Хізова Ю. І. 759
Ходзіцький Л. 50
Ходосов К. 107
Холодний М. 465, 867
Хоменко В. 112
Хороб М. Б. 270
Храплива-Щур Л. 640, 690
Цапок О. М. 526
Цвилюховський В. 751
Цегляр Я. 1000
Чайковський Б. Й. 710, 1326
Чекал А. 983, 1000, 1007
Чепинога В. 454
Черевко А. 283, 716
Чередниченко Д. 283, 716, 849, 1281
Чернілевський С. 849, 866
Черняк Н. 487
Чехун В. 126
Чижевський В. 64
Чілачава Р. Ш. 1279
Чорна Л. 506, 641
Чорновіл В. М. 760, 763, 771, 776, 778, 863, 867, 1334, 1338
Чорновіл Вал. 760, 763, 771, 776, 778, 867, 1334, 1338
Чумак І. 868
Чуприніна Т. 1233
Чух Г. 691, 752
Шамота М. 148
Шанковський І. [Shankovsky I.] 146, 149, (151), 152

Швець І. 849
Шевцов-Росский В. 1252
Шевченко А. 51, 77, 99, 206, 507
Шевченко А. Я. 588
Шевченко В. 1136
Шевченко М. 163, 1064
Шевченко С. 753, 869
Шевченко Т. (449, 993, 1000)
Шевчук Вал. 207
Шеремет О. 488
Шитова Л. 318, 332, 370, 496, 589, 642, 689, 692, 754, 783, 784, 849
Шквар Г. 489, 527, 535, 590, 643, 681, 693
Шлапак Д. 100, 208
Шорубалка Л. С. 1254
Шудря М. 209, 242, 441, 528, 808, 1136, 1138, 1222
Шумський К. 101
Щеглюк В. 870
Щербань Г. Ф. див. Симоненко-Щербань Г. Ф.
Щербань О. (1209, 1222)
Щербініна О. 429
Щипська М. 551, 558, 833, 845, 850, 856
Щоголева В. В. 759
Щолок А. 694
Юрченко В. 998
Юхимович В. 529
Яворський І. 849, 871
Якименко Г. Х. (977)
Ямщикова Л. Ф. 490
Яременко В. 164, 225, 244–248, 375, 384, 392, 393, 442, 539, 601, 603, 644–646, 648, 1119, 1127, 1129, 1130, 1137, 1144, 1163, 1173, 1215, 1216, 1222–1224, 1229, 1232, 1275, 1280, 1290, 1290a, 1299
Ярмутьський А. 65, 849, 872
Ярмуш В. (557)
Ярош Я. 443
Ярыгин М. 508
Ястребова Д. 313, 371, 496, 591
Яшембська І. 314

ЗМІСТ

Від упорядника.....	3
Тарнашинська Л. Високі реєстри Василя Симоненка.....	4
Основні дати життя і творчості В. Симоненка.....	39
Література про В. Симоненка.....	41
В. Симоненко в художній літературі.....	83
Твори В. Симоненка.....	88
Іменний покажчик	112

**Міністерство культури і туризму України
Національна парламентська бібліотека України
Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України**

***Шістдесятництво:
профілі на тлі покоління
Вип. 11***

**ВАСИЛЬ СИМОНЕНКО:
«УКРАЇНО, ТИ МОЯ МОЛИТВА...»
*Біобібліографічний нарис***

Київ 2007

**Відповідальна за випуск *Т. Вилегжаніна*
Редактор *Н. Маслоva-Зоріна***

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції ДК № 2866 від 31.05.07